بسم الله الرحمن الرحيم

NİSAN-MAYIS
2012
SAYI: 3
DOSYA: SURİYE

EDİTÖR

Hemen yanı başımızda Suriye'de olan olaylar bölgesel ve küresel güç dengelerini altüst edecek şekilde büyüyor. Bir tarafta Suriye'yi sömürgeleştirmek için aç kurtlar gibi pusuda bekleyen bölgesel ülkeler, bir tarafta karşılıklı düellovârî çıkışlarla boy gösteren "Asrın Hübeli" Amerika ve Amerika'ya özenen emperyalist Rusya, bir tarafta tek sermayeleri canları olan Bilâdu'ş-Şam'ın, Humus'un, Lazkiye'nin, İdlib'in, Hama'nın yiğit çocukları, bir taraftan da tüm politikasını "Şii Hilali" oluşturma idealine göre tanzim eden, sözde vahdet naraları atmalarına rağmen küresel zorbaların girdikleri İslam beldelerini sömürgeleştirmeye çalışan, işgalleri boyunca Amerika ve saz arkadaşlarına yardımcı olan, bunu apaçık bir şekilde itiraf eden İran ve bölgedeki uydu örgütü Hizbullah'ın mezhepdaşı Kızılbaş Beşşar'ı destekleyen açıklama ve tavırları... Taşlar yerine oturuyor, her hesabın üzerinde olan Allah azze ve celle'nin hesab-ı ilâhîsi tecelli ediyor.

Bu sayımızda Somali'yi yabancı ve yerli sömürgecilere dar eden, işbirlikçi idareyi sadece Mogadişu çevresinde adeta hapseden, Somali halkının öncü fedailerinden oluşan Genç Mücahidler Hareketi (Şebab)'nin hiçbir medya kuruluşunda çıkmayan haberlerini yayınladık. Emperyalist basının adını bile anmaktan imtina ettiği Şebab Hareketi yaptığı çalışmalarla Somali halkının kalbine taht kurdu ve kuruyor inşallah.

Diğer tarafta ise muasır ulemânın dediklerine göre Allah Resûlü -sallallahu aleyhi ve selem-'in övdüğü Aden-Ebyen Ordusu, "Ensar eş-Şeria" ismiyle Yemen'i özgürleştiriyor. Üç bölgede tam bir hakimiyet kuran Ensar eş-Şeria Yemen'in başkenti Sana'da üst düzey görevli Amerikalı casusları avlarken, içerdeki işbirlikçi orduya ve İran güdümündeki Hûsiler'i etkisiz hale getiriyor, halka yaptığı hizmetleri dünya basınına dağıtıyor ve yakın bir zaferin müjdeli haberlerini veriyor. Yemen hakkındaki haberlerimizi de bu sayımızda okuyabileceksiniz.

Yeni bir sayıda buluşmak duasıyla Allah-u Teâlâ'ya emanet olunuz.

İslam Dünyası

Nisan-Mayıs 2012 Sayı: 3
İki Aylık Dergi

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Osman AKYILDIZ

Yayın Danışmanı:
Abdurrahman KOÇ

Yayın Kurulu:
Ahmed TURÂB
Feridun DİNÇER
Abdurrahman KOÇ
Osman AKYILDIZ

Tercüme Kurulu:
Feyzullah EMRE (İNGİLİZCE)
Feridun DİNÇER (ARAPÇA)
Selda ÖZ (İNGİLİZCE-ARAPÇA)

Katkıda Bulunanlar:
Dr. Ekrem Hicâzi (ÜRDÜN)
Dr. Hâni es-Sibâi (İNGİLTERE)
Dr. Ali Abdu'l Âl (MISIR)
Dr. İbrahim İvaz (MISIR)
Dr. Muhammed Abbas (MISIR)
Prof. Dr. Abdullah en-Nefisî (KUVEYT)
Şeyh Hamid el-Aliyy (KUVEYT)
Şeyh Muhammed Ahmed el-Raşid (IRAK)
Defne BAYRAK (TÜRKİYE)
Ömer BELÜL (TÜRKİYE)
Dr. Muhammed Emin en-Nedvî (BURMA)

Tasarım:
İSLAM DÜNYASI

İletişim Bilgileri:
+90 216 495 88 81
islamdunyasidergisi@gmail.com

Ahmediye Mah. Gündoğdu Cad. No: 17/11
P.K: 34660 Üsküdar/**İSTANBUL**

Abonelik:
Türkiye: 12 Ay Toplam 6 Sayı 35 TL
Avrupa: 12 Ay Toplam 6 Sayı 35 EURO
Diğer Ülkeler: 12 Ay Toplam 6 Sayı 50 DOLAR

Hesap Bilgileri:

Posta Çeki:
602 95 71

TL Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-1
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR17 0020 3000 0101 9136 0000 01

EURO Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-2
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR87 0020 3000 0101 9136 0000 02
Swift No: BTFHTRIS

Online Abonelik:
www.kureselkitap.com

Ankara Temsilcisi:
Ömer BELÜL
+90 533 272 02 94

Baskı:
Dergah Ofset
+90 212 489 33 33

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER

Dr. Eymen el-ZEVÂHİRİ

Ey Şam'ın Aslanları!

İLERİ!

Dr. Eymen el-Zevâhiri'nin Suriye direnişi hakkındaki açıklaması Küresel Cihad Hareketi'nin Suriye direnişine ve Beşşar Esad rejimine nasıl baktığını da göstermiş oldu. Açıklamada bütün imkanlarla Suriye direnişine yardım etmek gerektiğini vurgulayan Dr. Zevahiri, yerli ve yabancı hükümetlere güvenilmemesi gerektiğini de belirtti.

Allah'ın ismiyle...

Hamd Allah'a, salât ve selam Allah'ın Resûlü'ne, ailesine, sahabilerine ve onlara dost olanlara olsun. Ey bütün mekanlardaki Müslüman kardeşlerim! Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Yaralı Suriye, gün geçtikçe kan kaybediyor. Kasap oğlu kasap Hafız oğlu Beşşar, ne durdurulabiliyor, ne de kendisi pişmanlık duyup hatasından dönüyor... Ancak Suriye'deki kardeşlerimizin direnişi, tüm acılara, verilen kurbanlara ve dökülen kanlara rağmen artarak devam ediyor.

Korkusuz, mücahid Suriye halkı, atağa kalktı. Allah'ın izni ve kuvveti ile ribat ve cihat toprağı Şam'da İslam'ı koruyacak, ümmetin mülkünü muhafaza edecek, dinimizin kutsallığını koruyacak bir devlet kurmak için, bundan böyle katil kasaplara karşı elde edilecek zaferden aşağısına razı olmayacak.

Baasçı, laik ve mezhepçi rejimin katliamları arttıkça, kahraman, cesur, mücahit kardeşlerimizin de sabır, sebat ve cesaretleri her gün artmaktadır. Laik ve mezhepçi rejime karşı korkusuzca izzet ve onur mücadelesi veriyorlar. Bitmez tükenmez denizler gibi, durmak bilmeyen seller gibi, dinmeyen volkanlar gibi kurban vermeye devam ediyorlar.

Ey Suriye'deki kardeşlerim!

Ne batıya, ne Amerika'ya, ne Arap hükümetlerine ne de Türkiye'ye itimat edin. Zira sizinle ilgili neler planladıklarını en iyi bilen yine sizlersiniz. Ey Suriyeli kardeşlerim! Arap Birliği'ne ve ona uşaklık eden yozlaşmış hükümetlere güvenmeyin. Zira kendinde olmayan veremez.

On yıllar boyunca bu rejimle işbirliği yapan, ortaklıklar kuran ve anlaşmalar imzalayan Batı'ya ve Türkiye'ye güvenmeyin. Şu kadarı var ki bu ülkeler, Suriye rejiminin sendelemeye başladığını gördüklerinde onu terk ettiler. Sadece Allah'a itimat edin! Önce Allah'a sonra verdiğiniz kurbanlara, direnişinize ve sebatınıza itimat edin!...

Şüphesiz bunların hepsi; Müslüman, özgür, bağımsız ve İsrail'e karşı savaşan bir Suriye değil; bağımlı, savunmasız, dininden,

mirasından ve tarihinden kopmuş bir Suriye istemektedir. İsrail'i tanıyan, 'uluslararası meşruiyet' olarak adlandırdıkları küresel zulme uyan ve boyun eğen bir Suriye istemektedirler.

Suriye'deki kardeşlerim! Cesaretiniz kırılmasın, üzülmeyin, sevinin! Küflenmiş, yozlaşmış rejim, sallanmaya başladı, yok olma noktasına geldi. İntifadanızı ve öfkenizi sürdürün. İslam ile hükmedecek, ülkeyi yolsuzluklardan arındıracak ve ümmetin düşmanlarıyla çarpışacak, şerefli ve bağımsız bir hükümetten başkasını kabul etmeyin.

Türkiye'deki, Irak'taki, Ürdün'deki ve Lübnan'daki tüm Müslümanları ve tüm özgür ve şerefli insanları, canlarıyla, mallarıyla, sözleriyle, görüşleri ve bilgileriyle; sahip oldukları herşeyle Suriye'deki kardeşlerinin yardımına koşmaya çağırıyorum. Bu mezhepçi, işbirlikçi rejim, tüm Müslüman ümmeti için tehlike arzetmektedir. Bu rejim, Suriye içinde ve dışında İslam ve Müslümanlar ile onlarca yıldır savaşan, Müslümanlar'ın dokunulmazlıklarına, canlarına, mallarına, ırzlarına ve haysiyetlerine saldıran, ümmetin tazecik gençlerini hapishanelerinde tutan, onlara işkence yapan, onları öldüren, yaklaşık 40 yıldır İsrail sınırlarını koruyan, Amerika'nın 'teröre karşı savaş' adı altında başlattığı İslam karşıtı savaşa ortak olan ve Hama, Humus, Cisri Şuğur ve Dera kentlerinde onlarca yıldır korkunç katliamlarla Müslümanlar'ın kanını akıtan ve ülkenin servet ve zenginliklerini yağmalayan hırsızlardan oluşan bir rejimdir.

Müslüman ümmetin Suriye içinde ve dışında karşı karşıya kaldığı bu adi rejim, Suriye'deki özgür insanları boğan ve onları ülkeden kapı dışarı eden kanserli, habis bir rejimdir. Bu rejimin kökünü kurutmaktan başka çare yok. Suriye'deki kardeşlerimizin ve bütün ümmetin, bu rejimi ortadan kaldırmak için tüm vesileleri kullanmaya hakkı vardır. Zira ümmet, zulme karşı adalet, baskıya karşı hürriyet, fesada karşı iffet ve İslam düşmanlarına karşı İslam savaşı vermektedir.

Özgürlük istiyorsak, bu rejimden kurtulmamız gerekir. Bağımsızlık istiyorsak, bu rejimin karşısında durmamız gerekir. Beytu'l Makdis'i özgürlüğüne kavuşturmak istiyorsak, bu rejimi defetmemiz gerekir.

Ey Şam'ın aslanları! Önünüzde zafere ilerlemekten ve bunun bedelini ödemekten başka bir yol yok. Tereddüt etmeyin, cesaretinizin kırılmasın, zayıflamayın. Allahu Teala'nın şu kavlini hatırlayın: *“Gevşemeyin, hüzünlenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kişiler iseniz üstün olan sizlersiniz. Eğer siz (Uhud'da) bir yara aldıysanız, şüphesiz o topluluk da (Müşrikler de Bedir'de) benzeri bir yara almıştı. İşte (iyi veya kötü) günleri insanlar arasında (böyle) döndürür dururuz. (Bazen bir topluma iyi ya da kötü günler gösteririz, bazen öbürüne.) Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahitler edinmek için böyle yapar. Allah, zalimleri sevmez. Bir de Allah, iman edenleri arındırmak ve küfre sapanları mahvetmek için böyle yapar”* **(Âl-i İmran Suresi, 139-141).**

Müslüman ümmetin Suriye içinde ve dışında karşı karşıya kaldığı bu adi rejim, Suriye'deki özgür insanları boğan ve onları ülkeden kapı dışarı eden kanserli, habis bir rejimdir. Bu rejimin kökünü kurutmaktan başka çare yok.

Ey Şam'ın aslanları! İslam'a, mazlumlara, işkence görenlere ve esirlere yardım etmek ve Müslüman şehitlerin intikamını almak için Allah yolunda cihada niyetlenin. Müslüman topraklarını koruyan, Golan'ı özgürlüğüne kavuşturmaya çalışan ve inşallah cihadını Kudüs'ün gaspedilmiş tepelerinde zafer bayrağını dalgalandırana dek sürdürecek olan bir devlet kurmak için Allah yolunda cihada niyetlenin.

Ey Şam'ın aslanları! Tarihinizi ve düşmanlığın ümmetinizden def edilmesinde oynadığınız rolü unutmayın. İslam'ın onurunu ve Müslümanlar'ın mukaddesatını korumak uğruna atalarınızın yaptığı kahramanlıkları hatırlayın... Ey aslan Araplar, ey aslan Kürtler, ey kahraman Çerkezler, ey cesur Türkmenler, 'la ilahe illallah' sancağı altında toplanın. Selahaddin, sizi bu sancak altında zafere, fethe ve Beytu'l Makdis'in özgürlüğüne götürdü. Ancak bu sancak altında galip geleceksiniz. Hatırlayın ki, Selahattin'in Kudüs'ü özgürlüğüne kavuşturması, önce Nureddin Zengi'nin Şam'ı, ardından yine kendisinin Kahire'yi bağımsızlığına kavuşturması ile başlamıştı.

Beytu'l Makdis'i ve işgal altındaki Müslüman topraklarını, aziz ve onurlu intifadanızla özgürlüğüne kavuşturmaya niyet edin. Allah'a karşı doğru olursanız, Allah da sizi zafere ulaştırır ve kurbanlarınızdan razı olur. Ardından da Allah'ın izniyle fetihler ve zaferler gelir.

Şunu bilin ki, hepimiz tek bir ümmetiz. Hepimiz, işgalcilerin, mütekebbirlerin ittifaklarına ve zalimlerin zulmüne karşı ortak bir savaş veriyoruz. Sykes Picot'a kul olmayın. Allah'a kul olun. Allahu Teala kitabında şöyle buyuruyor: *“Yardım ve zafer, ancak mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi Allah katındadır”.*

"Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız), O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır."

Ey Şam'ın aslanları! Siz ölüme gidin, hayat size verilir.

Ey Şam'ın aslanları! İleri... Allah sizinle... Allah size yardım eder. Vekil ve yardımcı olarak Allah yeterlidir. Vekil olarak Allah yeter. Yardımcı olarak da Allah yeter.

Son duamız, alemlerin Rabbine hamd, Efendimiz Muhammed'e, ailesine ve ashabına selam olsun.

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Ebi'z-Zehrâ ez-ZEBÎDÎ

Suriye Devrimine Nasihatler

Filistin'deki cihad hareketlerine yakınlığı ile bilinen el-Me'sede Basın Yayın'ın neşrettiği bu makaleyi Selda Bayrak İslam Dünyası için tercüme etti.

Gücü ve kudretiyle zorbaları kahreden ve tağutların belini kıran Allah'a hamd olsun. Ey Rabbimiz! Şehadet ederiz ki sen Cebbar'sın, sen Nâsır'sın, sen Muîn'sin. Bizi sana ibadet edenlerden kıldığın için sana hamd ediyoruz. Ey Allah'ım! Seni her türlü noksanlıktan tenzih ederim. Sen ne yüce bir ilahsın! Bizlere mertliği ve Allah yolunda fedakarlığı öğreten, bizleri -Allah'ın şeriatı ile hükmedilmesi için- tağutlarla savaşmaya ve onları yok etmeye teşvik eden, mücahidlerin efendisi ve takva sahiplerinin imamına, ashabına ve kıyamete kadar onun izinden gidenlere salat ve selam olsun. *"Allah, "Şüphesiz ben ve peygamberlerim galip geleceğiz" diye yazmıştır. Şüphe yok ki Allah çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir."* **(Mücadele:21)**

Suriye'deki gösteriler başlamadan önce Suriye gerçeğini detaylı olarak konu edindiğim *'Suriye'deki Gösteriler Başarılı Olacak mı?'* başlıklı bir makale yazmıştım. Ben, sonuç olarak, Suriye'deki gösterilerin bazı sebeplerden ötürü başarılı olamayacağı kanısına vardım. Bu sebepleri makalemde zikrettim. Gösterilerin muvaffak olabilmesi ve rejimi düşürebilecek ölçüde güçlü, kolektif bir etki yaratması için bazı nasihatlerde bulundum. Ancak Allah (Celle Celaluhu) bir şeyi dilediğinde, dilediği o şey, sebepli ya da sebepsiz muhakkak olur. Suriye devrimi de herhangi bir hazırlık ya da plan olmaksızın başladı. Bilindiği gibi Suriye'nin Dara kentinde bazı çocukların okuldaki tahtalara rejim karşıtı kelimeler yazması ile patlak verdi. Çocuklar bu eylemleri üzerine tutuklandı ve işkenceye maruz bırakıldı. Tırnaklarının söküldüğü söyleniyor. İşte halkları kışkırtan, bu olay oldu. Polis güçleri ile halk arasında tartışmalar yaşandı. Derken devrim başladı ve nihayet bugün gördüğümüz noktaya ulaştı. Subhanallah! Şerefli

tabiînden Said İbni'l Museyyib'in bu hadiselerle ilgili ve bu olaylara uyan bir sözünü okumuştum (İlim ehli El Museyyib'in bu kavlinin zayıf olduğunu söylemiştir). Naim Bin Hammed bu söze 'El Fiten' kitabında yer vermiştir. Şöyle diyor: *"Şam'da fitne çıkacak. Bu fitneye çocukların oyunu sebep olacak. Sonra insanlar arasında anlaşmazlıklar olacak. Tek bir grup olmayacaklar. Ta ki sonunda semadan bir ses seslenecek ve şöyle diyecek: 'Falancayı öldürün'. Ve bir el görünerek işaret edecek."* Nitekim olaylar seri bir şekilde ilerliyor ve günler hızla geçiyor. Zafer gelecek. Ancak bunun için, ardı ardına meydana gelen olayları izlerken, Müslümanlar olarak yapmamız gereken, Suriyeli halkımıza ve kardeşlerimize bazı şer'i nasihatlerde bulunmaktır. Zira dinimiz siyasetten ayrılamaz. Umulur ki, bu nasihatler faydalı ve hayırlı olur.

1- Bu devrimi Allah yolunda ve Allah'ın kitabı ile hükmedilmesi için yapın. Zira siz de dahil bütün ümmet, insanlar tarafından konulmuş, Allah'ın şeriatine muhalif kanunlarla hükmetmeyi uzun yıllar denedi. Ne var ki bu kanunlar, İslam ümmetinin durumunu daha da kötüleştirmekten başka bir şeye yaramadı. Ümmetin varlığı zayıfladı. Ülkeleri işgal edildi. Hayırlı evlatları hapse atıldı. Zelil oldu, aşağılandı. Yabancılar ve haça tapanlar ümmete musallat olup onu zelil ettiler. Çünkü ümmet, Allah'ın kanununu terk edip, insanlar tarafından konulmuş, yozlaşmış kanunlar ile hükmedilmeyi seçti. Şiarınız Allah ve Cennet, modeliniz, Firavun'un sihirbazları olsun. Onlar ki, Hz. Musa'nın davetini yıkmak için geldiler. Ancak çabucak Musa ve Harun'un rabbi Allah'a iman ettiler. Bunun üzerine Mısır'ın tağutu büyüklenerek, onları öldürmekle, asmakla ve işkence etmekle tehdit etti. Onlar ise kendisine akılları hayrete düşüren şu cevabı verdi: *"Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla tercih etmeyeceğiz. Artık sen vereceğin hükmü ver. Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verirsin."* **(Taha:72)**

Halbuki Firavun'un sihirbazları ne imana dair bir şey biliyorlardı, ne de uzun uzun kitaplar okuyorlardı. Sabah kötü birer sihirbazdılar. Akşam olduğunda salihlerden oldular. İşte bu, tağutların karşısında hak üzere sebat etmektir. Bu, kalpleri dolduran ve her daim diri tutan imandır.

2- Sakın ola laiklere ve Allah'ın şeriatine muhalif sloganlar atanlara güvenmeyin. Zira onlar düşmandır. Onlara dikkat edin ve asla onlara güvenmeyin, onların sözlerine kulak vermeyin. İslam ümmeti bu tür insanlar tarafından yeterince aldatılıp kandırıldı. Onlar ki ümmete zilleti tattırdılar. Cahiliyenin hükmünü geri getirdiler. Batıyı ve batı kültürünü getirdiler.

Mü'min bir delikten iki defa ısırılmaz. Bu laiklerin dilleri insanları kandırmaktadır. Ancak kalpleri kurt kalbi gibidir. Kalplerinin derinliklerinde, Allah'ın şeriatine tamamen ters düşen düşünceler taşırlar. Zira onları hepimiz iyi tanıyoruz. Bazen, din elbisesine bürünmüş olarak gelirler, bazen bir reformcu, bazen de bir devrimci olarak... Ey Müslümanlar! Sakın onlara inanmayın. Allahu Teala kitabında onlar hakkında şöyle buyurmuştur: *"Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler. Her kuvvetli sesi kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) çevriliyorlar!"* **(Munafikun:4)**

Bu devrimi Allah yolunda ve Allah'ın kitabı ile hükmedilmesi için yapın. Zira siz de dahil bütün ümmet, insanlar tarafından konulmuş, Allah'ın şeriatine muhalif kanunlarla hükmetmeyi uzun yıllar denedi. Ne var ki bu kanunlar, İslam ümmetinin durumunu daha da kötüleştirmekten başka bir şeye yaramadı. Ümmetin varlığı zayıfladı. Ülkeleri işgal edildi. Hayırlı evlatları hapse atıldı. Zelil oldu, aşağılandı. Yabancılar ve haça tapanlar ümmete musallat olup onu zelil ettiler. Çünkü ümmet, Allah'ın kanununu terk edip, insanlar tarafından konulmuş, yozlaşmış kanunlar ile hükmedilmeyi seçti. Şiarınız Allah ve Cennet, modeliniz, Firavun'un sihirbazları olsun.

3- Silahlar satın alın ve o silahlarla kuşanın. Zira bu, Şam'ın tağutunu ve onun askerlerini yok etmek için bu şansınız. Bu konuda tereddüt etmeyin ve öylece oturduğu yerden ahkam keserek sizlere bu devrimin barışçıl bir devrim olduğunu söyleyenlere -cihadın anlamını bilmeyenler böyle ister- inanmayın. Düşman, yaşlılara, küçük çocuklara acımazken, Allah'ın evlerini düşünmeden yakıp yıkarken, kadınların hürmetini gözetmeden onların kalplerini kanatırken ve ırzlarına geçerken bu devrimin barışçıl olduğundan nasıl söz edilebilir?! Düşman, Yahudiler'in yaptığını yaparken, biz nasıl ona 'sözle' karşı koyabiliriz?!! Devrim cihattır, savaştır. Allah yolunda cihada hazırlanın. Niyetlerinizi tazeleyin ve silahlarınızı kuşanın. Silah taşımak, sizin için en önemli görev ve ihtiyaçlardan biridir. Silah taşımak için kimsenin iznini beklemeyin. Zira Yüce Allah size izin vermiştir. *"Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez."* **(Enfal:60)**

4- Dürüst alimlerin ve sabırlı mücahidlerin etrafında toplanın ve onlara güvenin. Onları bu emaneti taşı-

Mü'min bir delikten iki defa ısırılmaz. Bu laiklerin dilleri insanları kandırmaktadır. Ancak kalpleri kurt kalbi gibidir. Kalplerinin derinliklerinde, Allah'ın şeriatine tamamen ters düşen düşünceler taşırlar. Zira onları hepimiz iyi tanıyoruz. Bazen, din elbisesine bürünmüş olarak gelirler, bazen bir reformcu, bazen de bir devrimci olarak... Ey Müslümanlar! Sakın onlara inanmayın.

maya teşvik edin. Şam ülkelerinin tümü hassas ve zor bir dönemden geçiyor. Sonuçta ya şerefli bir hayat yaşayacağız ya da Hamza Bin Abdulmuttalib'in tattığını tadacağız (Şehit olacağız). Onlara destek olun. Zira, değişime susamış gençlerin devrimini harekete geçirecek olan dürüst alimlerin bilgeliğidir.

5- Şunu bilin ki, dünyadaki bütün Müslümanların kalpleri sizinle ve hepsi de sizin aranızda olup, sizinle birlikte kafir Baaslı düşmanınıza karşı savaşmayı temenni etmektedir. İslam sizin tarafınızdan hezimete uğramayacak. Sizler tüm dünyadaki Müslümanlar'ın umudusunuz. Nasıl olmayasınız ki? Sizler mübarek Şam topraklarının evlatlarısınız. Yüce Peygamberimiz (Sallallahu aleyhi ve sellem) bu kutsal topraklar hakkında şöyle buyurmuştur: *"Şam ehli fesada uğrarsa sizde artık hayır kalmaz. Ümmetimden bir grup, kıyamet gününe kadar hak üzere savaşarak muzaffer olmaya devam edecek, kendilerini terk edenlere aldırmayacaktır."* **(İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet etmiş ve hadis hasen sahih demiştir.)**

6- Sakın Amerika'ya ve haçlı batıya güvenmeyin. Zira tağut yöneticileri başınıza musallat eden, İslam dininin yıkılmasına yardım eden, servetlerimizi çalan ve iğrenç medyasıyla gençlerimizi saptıran onlardır. Sakın ola ki ABD ve haçlı batının Irak'ta, Bosna'da, Balkanlar'da, Afganistan'da, Filistin'de, Somali'de, Filipinler'de, Pakistan'da ve tüm İslam ülkelerinde işledikleri suçları unutmayın...! NATO'ya, zebanilerine ve reklamını yapanlara sakın güvenmeyin! Her şey elinizde... Sizler imanınız, silahlarınız ve devriminiz ile Beşar'ı ve lanetli partisini kökten yok edebilirsiniz. Şu ayeti kerime sizin durumunuza uyarlanabilir: *"Kendilerine savaş açılan müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi. Şüphe yok ki Allah'ın onlara yardım etmeğe gücü yeter."* **(Hac: 39)**

7- Müslim, Ebu Hureyre'den Peygamber Efendimizin (SAV) şu hadisini rivayet etmiştir: *"Kim körü körüne çekilmiş bir sancak altında savaşır, kavmiyet için öfkelenir veya kavmiyetçiliğe çağırır ya da ona yardım eder ve bu esnada da öldürülürse, onun bu ölümü cahiliye ölümüdür."*

Gösterilerde attığınız sloganlar, İslam'a ve mefhumlarına ters düşen, cahiliye sloganları olmasın. 'La ilahe illallah' sancağını kaldırın. Zira o, Rasulümüzün (SAV) sancağıdır. Dini sancaklardan utanmayın. Sloganların içeride ve dışarıda tesiri vardır. Unutmayın ki hepiniz çok büyük bir sıkıntıdasınız. Sizi bu sıkıntıdan kurtarması, sizi galip kılması ve yeryüzünde lider kılması için Allah'tan yardım dileyin. Değişim yalnızca Allah'ın elindedir. Bu devrimler de Allah'ın takdiri ve ilmi ile olmaktadır. Ümmet büyük bir olaya hazırlanmaktadır. Yenilgilere ve zillete razı olma zamanı geçti. Değişim ve Allah'ın şeriati ile hüküm zamanı geldi... Bu zaman, Mescid-i Aksa'nın ve diğer bütün Müslü-

man topraklarının özgürlüğüne kavuşacağı zamandır... Bu zaman, Müslümanlar'ın zamanıdır. *"Biz ise istiyorduk ki yeryüzünde ezilmekte olanlara lütufta bulunalım, onları önderler yapalım ve onları varisler kılalım."* (Kasas: 5)

8- Sakın ola hain Beşşar'ın yerine ondan daha kötü birini getirmeyin. Sakın düşmanla işbirliği yapan ve geçmişte size komplo kurmuş bir adamı lider olarak kabul etmeyin. Bilakis Baas rejimine karşı yıllarca direnmiş ve bu rejimle yıllarca mücadele etmiş birini seçin. Sizi Baas partisine kölelik zilletinden kurtarmak yolunda binlerce şehid sunmuş birini seçin. Gençliklerini Baas'la savaşmak yolunda harcamış insanları seçin. Nitekim onları en iyi tanıyan sizlersiniz.

Cihadi gruplara ve onları destekleyenlere de şu nasihatlerde bulunuyorum:

1- Gayretlerinizi arttırın. Çünkü sıra Şam'a geldi. Bildiğiniz gibi kalpler Şam ülkelerine özlem duyuyor. Şimdiden hazırlanın. Zira Şam'ın tağutunun yok edilmesi ve öldürülmesi çok yakındır. Ve Baas'ın yerini alacak olan sizlersiniz ey tevhid sancağını kaldıranlar!

2- İzzetli Irak İslam Devleti ile koordine olun. Onlar bizim liderlerimizdir. Kahraman eylemleriyle her zaman endişe ve hüznümüzü giderdiler. Biz de onların sıdk ehli, vefa ehli, savaş ehli olduklarını gördük. Onların sözlerine kulak verin ve emirlerine uyun. Onlar için iyi birer asker olun. Zira onlardan size ancak hayır gelecektir. Çünkü onlar savaş ehlidir ve adam gibi adamlardır.

3- İstihbarat subaylarına ve Nusayriler'e odaklanın. Baas'ın merkezlerini yerle bir edin. Yaptığınız eylemleri kaydedin. Zira o kayıtlar sıdkınızın delili olacaktır ve inşallah yakın gelecekte onlara ihtiyacınız olabilir.

4- İnsanlara ancak İslami hitapla hitap edin. Allah'ın dini hususunda dalkavukluk yapmayın ve zalimlere itimat etmeyin. Bilin ki, zafer yalnızca Allah'ın elindedir. Yardımı ve zaferi Allah'tan dileyin. Emin olun ki, günahlar terk edilmeden zafer gelmez. Zafer itaatle gelir. Şeyh Usame Bin Ladin (Allah ona rahmet eylesin) şöyle diyor: "Genel olarak itaatte, özellikle de düşmanla karşılaşıldığında zikri çoğaltmakta acele etmek gerekir". Ve Ebu Derda (Allah ondan razı olsun) da şöyle demiştir: *"Gazveden önce salih amel işleyin. Zira sizler amellerinizle mukatele etmektesiniz".*

5- Suriye'deki Müslümanlara yardım edin, yaşamlarını kolaylaştırın. Size güvenmelerini sağlayın. Zira bu uzun yolda -ki laikler bütün güçlerini sizi bu yoldan saptırmak için seferber edeceklerdir- size yardımcı olacak olan onlardır. Onlara merhamet ve şefkat göstermeli ve onları teselli etmelisiniz. *"Muhammed, Allah'ın Rasulü'dür. Onunla beraber olanlar, inkârcılara karşı çetin, birbirlerine karşı da merhametlidirler."* (Fetih:29)

6- Mevcut olan her yolla, kuvvetinizle ve mallarınızla esir kardeşlerinizin serbest bırakılması için çaba sarfedin. Önceliklerinizin ilki bu olsun. Çok sayıda esir kardeşimiz bulunuyor. Onlar sabrettiler, sıkıntılı ve zor zamanlarda metin oldular. Aydın düşünceleri, yüksek tecrübeleri ve eşi benzeri olmayan azim duyguları ile Şam ülkelerindeki çalışmalara önderlik edecek olanlar onlardır. Hapishanelerdeki esir kardeşleriniz her türlü yardımınızı beklemektedirler. Onları terk etmeyin.

Mevcut olan her yolla, kuvvetinizle ve mallarınızla esir kardeşlerinizin serbest bırakılması için çaba sarfedin. Önceliklerinizin ilki bu olsun. Çok sayıda esir kardeşimiz bulunuyor. Onlar sabrettiler, sıkıntılı ve zor zamanlarda metin oldular. Aydın düşünceleri, yüksek tecrübeleri ve eşi benzeri olmayan azim duyguları ile Şam ülkelerindeki çalışmalara önderlik edecek olanlar onlardır. Hapishanelerdeki esir kardeşleriniz her türlü yardımınızı beklemektedirler. Onları terk etmeyin.

7- Acele edin! Beşşar Esed'in rejimi düşerken, Yahudileri Golan tepelerinden roketlerle vurun. Müslümanlar, -diğer yozlaşmış, fasid Arap rejimleri gibi- Beşşar Esed rejiminin de Yahudileri koruduğunu öğrensin. Bunun için hazırlanın ve hedeflerinizi belirleyin, kamuoyunun dikkatini çekin. Zira bu fırsat bir kez daha elinize geçmeyecek. Bu fırsatı bütün gücünüzle değerlendirmeye çalışın.

8- Saflarınızı birleştirin ve Şam'ı kitap ve sünnet ışığında şeriatin uygulanmasına doğru götürecek tek bir emirin komutası altında toplanın. Özellikle şu dönemde sakın birbirinizle çekişmeyin. Bu bütün planları mahveder, gücü dağıtır ve çabaların boşa gitmesine sebep olur. Ümmete açık İslami hitap ile hitap edin ve hitaplarınızla onların duygularını harekete geçirin ve coşkularını artırın. *"Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir."* (Enfal:46)

Son olarak ey Şam'daki Müslüman kardeşlerim! Tembellik tozunu üzerinizden silkeleyin, beklentilerinizi yüksek tutun. Zira bugün hedefe doğru yürümeye başladık ve yolumuz artık netleşti. ■

Ebu Basîr et-TARTÛSÎ

Allah, Bana Şam İçin Kefil Oldu

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: "Şam halkı fesada uğradığında, sizde bir hayır kalmamıştır. Ümmetimden bir grup kıyamete dek yardım olunacaklardır. Onları yüz üstü bırakanlar, onlara bir zarar veremezler."

Hamd, tek olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam, kendisinden sonra hiçbir peygamber gelmeyecek olan nebi üzerine olsun.

Hiçbir zaman Şam'dan ümidimizi kaybetmedik, kaybetmeyeceğiz de... Şam gecelerinin karanlıkları ne kadar uzasa da, şüphesiz parlak şafağın aydınlığı yakındır. Şam'ın semalarını kara bulutlar kaplamış olsa da, bir süre sonra bu bulutlar çekilecek, Şam toprakları doğan güneş ile aydınlanacaktır. Allah'ın izni ile bu, bize vaat olunmuştur.

Şam topraklarından birçok savaşçılar geçmiştir. Cahillikleri, geri kalmışlıkları ve barbarlıklarıyla Tatarlar geçti. Sonra, kinleri, cürümleri ve tamahkârlıklarıyla haçlılar onları takip etti. Ordular yok oldular ve perişan bir şekilde deliklerine geri döndüler. Şam ise, halkı ve dini ile aziz ve şerefle ayakta kaldı.

Bu günlerde Şam, asrın zındıkları Karamitiler, Nusayriler, Baasçılar, laikler, anarşistler, mücrimler ve kindarların ellerinde bir süreden beri esaret altındadır. Bunlar, şehirleri fesat, kulları zelil etmişlerdir.

"Gerçek düşman onlardır, onlardan sakının. Allah onları yok etsin nasıldа geri dönüyorlar." Allah'ın izniyle, daha önceki azgın savaşçıların zelil olup yok oldukları gibi, onlarda alçalmış bir şekilde yok olacak ve Şam topraklarından çekileceklerdir. O zaman Şam'ın izzeti, şerefi, önderliği ve ümmetlere ve halklara liderliğindeki rolü tekrar geri gelecektir.

Bu doğru bir vaattir. Onun zamanı geldiğinde ve Allah'ın izni ile -bir zaman sonra olsa da- gerçekleşmesinden hiçbir şüphe duymuyoruz.

Sahih bir rivayette Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Size Şam'ı tavsiye ederim. Zira Allah, Şam ve halkı için bana kefil olmuştur.” Yani Allahu Teala, Şam ve halkı için, dinini ve davetini destekleyeceğine, İslam topraklarını ve değerlerini koruyacağına dair Nebisine kefil olmuştur. Allah'ın kefil olduğu şey ise, korunmuştur, zayi olmaz ve onun hakkında korkulmaz.

Rebia (rahimehullah) şöyle der: “Ebu İdris'in bu hadisin rivayet ettikten sonra şöyle dediğini duydum: “Allah'ın kefil olduğu bir şey zayi olmaz.”

Zeyd b. Sabit El-Ensari'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre şöyle der: “Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim: “Şam'a müjdeler olsun! Şam'a müjdeler olsun! Şam'a müjdeler olsun!” 'Ey Allah'ın resulü niçin?' diye sorulunca, şöyle buyurdu: “İşte, Allah'ın melekleri kanatlarını Şam üzerine germişlerdir!”

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Kitabın direğinin yastığımın altından alındığını gördüm. Ona baktığımda, onun Şam'a götürülen parlak bir nur olduğunu gördüm. Dikkat edin, fitneler vuku bulduğunda iman Şam'dadır.”

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Şam halkı fesada uğradığında, sizde bir hayır kalmamıştır. Ümmetimden bir grup kıyamete dek yardım olunacaklardır. Onları yüz üstü bırakanlar, onlara bir zarar veremezler.”

Küfür ve riddet önderlerinin Şam siyasetleri sebebiyle, Şam halkının başına gelen bu nisbi fesadın, tüm dünyadaki ümmetin hayır ve bereketlerine olumsuz etkisi olmuştur. Bu, açıkça görülmektedir. Hadis, Şam'ın izzetinin ümmetin izzeti, Şam'ın zilletinin ve fesadının ise ümmetin zilleti ve fesadı olduğunu ifade etmektedir . Ümmetin izzeti ve zilleti, inişi ve çıkışı, hayrının artıp azalması, Şam'ın izzetine, zilletine ve hayırlarına bağlıdır.

Bu nedenle Şam, sömürgeci savaşçıların hedefi, odak noktaları ve entrika alanları olmuştur ve hala da olmaya devam etmektedir. Bu hassas bölgenin önemini ve kendileri için arz ettiği tehlikeyi bildiklerinden, oraya bizim ırkımızdan olan, ama kendilerinden daha kâfir, daha kindar, daha zalim ve daha bozguncu olan yöneticileri musallat etmişlerdir. Şam'ın kalbi Filistin'e Siyonist birlikleri yerleştirmişlerdir. Böylece bu Siyonist birliklerin ve devletlerinin savunulması bahanesiyle diledikleri zaman Şam'ın işlerine karışmaları daha kolay olacaktır!

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Nereye yönelirse yönelsin bu ümmet desteklenecektir. İnsanlardan onları yüz üstü bırakanlar onlara hiçbir zarar veremezler. Bu, Allah'ın emri gelene kadar böyle devam eder. Onlar, Şam'dadırlar.”

Hiçbir zaman Şam'dan ümidimizi kaybetmedik, kaybetmeyeceğiz de... Şam gecelerinin karanlıkları ne kadar uzasa da, şüphesiz parlak şafağın aydınlığı yakındır. Şam'ın semalarını kara bulutlar kaplamış olsa da, bir süre sonra bu bulutlar çekilecek, Şam toprakları doğan güneş ile aydınlanacaktır. Allah'ın izni ile bu, bize vaat olunmuştur.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Kıyamet kopana kadar batı ehli hak üzere olmaya devam edecektir.”

Başka bir rivayette ise: “Kıyamet kopana kadar batı ehli üstün olmaya devam edeceklerdir. Onları

yüzüstü bırakanlar onlara bir zarar veremezler.” Batı ehli, Şam ehlidir.

Ahmed b. Hanbel (rahimehullah) şöyle der: “Batı ehli, Şam ehlidir.”

Hadis bazı manalar ifade etmektedir:

- İnsanların muhalefet etmelerinin ve onları yüzüstü bırakmalarının onlara bir zarar veremediği galip ve desteklenen bu taife, Şam'dadır. Veya Şam bu kimseleri her zaman barındıracaktır.

- Bu Taife-i Mansura'nın tüm zamanlarda varlığının devam edeceği ve bunun kıyamete kadar süreceği. Bizim şu anda yaşadığımız zamanımız dâhil hiçbir zaman dilimi bu taifeden hali olmayacaktır. Yani şu anda bu taife Şam'da bulunmaktadır; onu bilenler bilir , bilmeyenler ise bilmezler!

- Bu taife, Allah tarafından korunmuş ve desteklenmiştir. Allah dininin desteklenmesine ve muhafazasına, onlarla kefil olmuştur.

- Desteklenen bu taifenin özelliklerinden birisi de, Allah yolunda cihad etmeleri, hakkı haykırmaları ve Allah için kınayıcının kınamasından korkmamalarıdır .

Abdullah b. Havale'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre şöyle der: “Bir gün Resulullah'a

şöyle dedim: “Ey Allah'ın resulü, bana kalacağım bir şehir yaz. Eğer senin kalacağını bilseydim, senin yakınlığına hiçbir şeyi tercih etmezdim.” Resulullah: “Sana Şam'ı tavsiye ederim. Sana Şam'ı tavsiye ederim. Sana Şam'ı tavsiye ederim!” Nebi onun Şam'dan hoşlanmadığını görünce şöyle buyurdu: “Allah azze ve celle'nin ne buyurduğunu biliyor musunuz? Şöyle buyuruyor: 'Sen, beldeler arasında benim seçtiğim beldesin. Sana seçkin kullarımı sokarım.' İsra günü meleklerin taşıdığı pırlanta gibi beyaz bir direk gördüm. 'Taşıdığınız da nedir?' dedim. Onlarda 'İslam'ın direğini taşıyoruz, onu Şam'a koymakla emrolunduk” dediler.”

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Sana Şam'ı tavsiye ederim. Zira orası Allah'ın seçmiş olduğu topraklarıdır. Ora için seçkin kullarını seçer”

Abdullah b. Ömer'den (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre şöyle der: “Bir gün Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) bize şöyle dedi: “Rüyamda melekleri gördüm. Kitabın direğini almış Şam'a dikmişlerdi. Fitneler vuku bulduğunda, iman Şam'dadır.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “İleride hicret sonrası hicret olacaktır. Yeryüzünün en hayırlıları, İbrahim'in hicret yurduna bağlı kalanlardır.” İbrahim'in hicret yurdu, Filistin'dir . Filistin ise Şam'dandır .

Salim b. Abdullah'ın (radiyallahu anh) babasından rivayetinde Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Zamanın sonunda Hadramevt'ten, insanları toplayan bir ateş çıkacaktır.” Biz, 'Bize neyi emredersiniz ey Allah'ın resulü' deyince, 'Size Şam'ı tavsiye ederim' buyurdu.”

Ebu Derda'dan (radiyallahu anh) rivayet olunduğuna göre Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurur: “Büyük savaş günü Müslümanların şehri, Dımaşk denen bir şehrin yakınında Ğuta'dadır. Orası Şam'ın en hayırlı şehirlerindendir.

Yine Ebu Derda'dan (radiyallahu anh) başka bir rivayette şöyle der: “Nebi'nin şöyle buyurduğunu işittim:

“Büyük savaş günü, Müslümanların şehri, Ğuta denen yerdedir. Orada Dımaşk adında bir şehir vardır ki, o gün orası Müslümanların en hayırlı yeridir.”

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Büyük savaş olduğunda, Allah Dımaşk'tan, at bakımından Arapların en şereflisi ve silah yönünden en iyisine sahip mevalilerden bir grup gönderir. Allah, dini onlarla destekler.”

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: “Müminlerin şehirleri Şam'dadır.” Yani şiddet, zorluk ve fitne zamanında sığınacakları merkezleri Şam'dır .

Bu ve başka hadislerden ötürü, Şam kıyamete dek ribat toprakları olarak sayılmıştır. Niyetleri düzgün olduğu takdirde, orada yaşayanlara Allah yolunda ribat bekleyenin ecri vardır. ■

Dr. Ekrem el-HİCÂZÎ

Suriye'de Gözlemci Tiyatrosu

Arap Birliği'nin BM Güvenlik Konseyi'ne yönelmesi ve Suriye'deki gözlemcilerin görevini dondurduğunu duyurması ile birlikte, en büyük Arap devrimine ilişkin olayların yeni bölümleri başlıyor. Devrim, bedeli ne olursa olsun, ne şekilde olursa olsun, mümkün olan her yolla ve -Arap Birliği'nden başlayarak herkesin, gözlemciler heyeti başkanı, Suriye Ulusal Konseyi, bazı Arap ülkeleri ve "İsrail" de dahil "merkez"in siyasi partner rolü oynadığı- karmaşık senaryolara göre çözülmeye çalışılıyor.

Misyonsuz Piyonlar!!!

Hikaye, Arap Birliği, 6 Eylül 2011'de 'Suriye krizi'ni çözmek üzere girişimini başlattığında başladı. Ancak Arap Birliği ile Suriye rejimi arasında yaşanan diyaloglar, girişimin bizzat kendisinin değil, Arap girişimi protokolünün onayı ile sona erdi. Gözlemciler heyeti konusuna ilişkin müzakerelerde ise, -müzakerelere tam olarak ortak olan Rusya'nın da muvafakati ile- tümüyle Suriye'nin şartları kabul edildi. Ve buna göre, gözlemcilerin sayısı, Arap Birliği'nin önerdiği gibi, 500'den 200'ün altına düşürüldü. Arap Birliği de, raporlarını, birliğe teslim etmeden önce, Suriye Hükümeti'ne sunacağını taahhüt etti ve güvenlik güçlerinin heyet ekiplerine eşlik etmesini kabul etti. Ancak çalışması sürecince tek bir rapor yayınlamadı.

Daha da önemlisi, hiç kimse gözlemcilerin siyasi ve ideolojik kimliklerini ve de hangi uzman kuruluşlara tabii olduklarını bilmiyor. Ne görevlerinin mahiyetine, ne yeterliklerine, ne sahip oldukları teknik kapasiteye ne de seçilme şekillerine iliş-

Ürdünlü Araştırmacı Dr. Ekrem el-Hicâzî Suriye hakkında süreç boyunca çok sayıda makale kaleme aldı. Gözlemcilere dair gözlemlerini yazdığı yazısını İslam Dünyası okuyucularına sunuyoruz.

kin bilinen kesin bir bilgi var. İnsan Hakları İzleme Örgütü'nden Fadi El Kadi, bunu şu ifadesi ile teyit etmiştir: "Arap Birliği, gözlemcilerin seçilme yöntemini ve sahip oldukları deneyimi açıklamadı". Dolayısıyla, politik ve medyasal açılardan heyetin misyonu ve hedeflerinin hakikatinin anlaşılması mümkün değildir. Diğer taraftan Suriye rejiminin, heyeti kabul etmeden önce dilediğini şart koşması anlaşılabilir bir durumdur. Ancak makul olmayan, Arap Birliği'nin ekip hakkındaki herhangi bir bilgiyi kamuoyundan ve medyadan gizleme gibi bir davranışa başvurmasıdır. Bu durum, bazı gözlemcilerin kendilerini 'misyonsuz piyonlar' gibi hissetmelerinin ardından, heyette meydana gelen çatlakları açıklıyor. Heyetin gerekli tecrübeden yoksun olduğu mazeretine gelince; bu, Arap Birliği'nin hiçbir sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

Cezayirli gözlemci Enver Malik ve onun diğer meslektaşları, ekip üyelerinin olayları görüntülerken kendi şahsi telefonlarını kullandıklarını tekit ederken, heyetin başkanı General Muhammed El Dabi, nasıl İngiliz Observer gazetesine (8/1/2012) 'Arap baharı devrimlerinin en kanlı bölümünü uzun süreli olarak gözlemlemek üzere hazırlandığı" şeklinde bir açıklama yapabilir. Ve bu açıklama, Katar Dışişleri Bakanı'nın heyetin performansının geliştirilmesi için Birleşmiş Milletler'in tecrübesinden faydalanılmasına ilişkin açıklamaları ile nasıl bağdaşır?

Arap Birliği Genel Sekreteri Nebil El Arabi, 6 Ocak'ta Halid Meşal ile birlikte düzenledikleri ortak basın toplantısında gözlemcilere ilişkin şu beyanda bulundu: "Suriye'deki gözlemciler oraya Arap Birliği'nin görevlendirmesi ile, gözlem ve tetkik görevini yerine getirmek üzere gittiler. Şiddetin ve akan kanın durması, mekanizmaların çekilmesi için çabalıyorlar. Halihazırda Suriye'de bulunan gözlemciler, kendilerinden istenenden daha büyük bir görevi yerine getirmek için orada bulunmaktadırlar." El Debi'nin ise daha farklı bir görüşü vardı. Zira El Debi, 23 Ocak'ta Kahire'de düzenlenen basın toplantısında heyetin görevine ilişkin şunları söylemişti: "Heyetin görevi, gerçekleri tahkik etmek ya da araştırmak değil, yalnızca Şam tarafından kabul edilen Arap Birliği protokolünün uygulanıp uygulanmadığını kontrol etmektir." Bir diğer paragrafta da şöyle diyor: "Gözlemcilerin görevi, gözlemek ve Suriye hükümetinin protokole ne ölçüde bağlı kaldığını değerlendirmektir, cinayetleri ve yıkımı durdurmak değildir. Gözlemcilere verilen görev -siyasi görüş ve analizlerden uzak- cinayetlerin kesilip kesilmediğini söylemektir."

El Debi ya da El Arabi'ye kimin kiminle dalga geçtiğini sormayacağız. Ancak en azından her ikisine de heyetin Suriye'de bulunduğu zaman zarfında katledilen binlerce insanı ve rejim tarafından öldürülmeye aday kurbanların sayısını soracağız. Özellikle de El Debi, "uzun süreli bir gözlem"den bahsederken!!! Üç haftada yüzlerce insan ölüyorsa, 'gözlemin' faydası ne? Devrimi organize edenler ve insan hakları örgütleri, El Debi ile ekibi ve Arap Birliği olmaksızın görevi tamamlamaya güç yetiremezler mi? Elbette güç yetirebilirler. Ancak gerçek şu ki, aslında heyetin görevi ne 'tetkik' ne de 'gözlem' idi.

Uluslararasılaştırma Çabalarının Vaftiz Babası

Diğer uluslararası insan hakları kuruluşları ve siyasi kurumlar ve hatta Arap devletleri ve liderleri gibi, Arap Birliği de Suriye'de olup bitenlerin hakikatini kesin olarak biliyor. Aynı şekilde gözlemci grubun başkanı Muhammed El Debi de Suriye'de yaşananların gerçeğini -ki bunu elit sınıftan gözlemcilerin, analistlerin, gazetecilerin vb. yanı sıra sıradan insanlar dahi biliyor- biliyor. Ancak buna rağmen şu beyanda bulunuyor: "Humus'ta ürkütücü bir şey görmedim"!!! Bu açıklamasını yalanlamasına rağmen, herhangi bir gözlemci, görgü tanığı ya da felakete uğramış biri tarafından arzedilen her tanıklığı inkar etti ve yalanladı. Ve muhalefete göre, hakkında hiç kimsenin malumatının olmadığı, "uydurma" bir rapor hazırladı.

Bunun da ötesinde bazı tanıklar, El Debi'nin, gözlemci ekiplere 'sıcak bölgelere gitmemelerini ve rejime yakın bölgeleri ziyaret etmekle yetinmelerini salık verdiğini'!!! ifade etti. Ekibin bir aylık çalışması boyunca, - El Debi'nin, rejim ile heyet arasındaki işbirliğinin, en üst düzeyde 'dürüstlük, şeffaflık ve tarafsızlık' boyutuna ulaştığı yönündeki resmi açıklamalarına rağmen- hiçbir gerçek ortaya çıkmadı. Daha da kötüsü, El Debi'nin heyetin çalışmalarda bulunduğu süre zarfında bin kişinin öldürülmüş olmasına rağmen, 'şiddetin azaldığı' yönünde açıklamalar yapması ve rejimin, katil ile kurban arasında fark gözetmeyen!!! anlayışını benimsemesidir.

El Debi, Reuters'a yaptığı açıklamada (28/12/2011) gözlemci heyetin Humus kentine yaptığı ilk ziyaretten bu yana "durumun sakin olduğunu, heyetin orada bulunduğu süre zarfında çatışmalar yaşanmadığını... sıkıntılı bölgeler olduğunu... ve şu ana kadar durumun güven verici olduğunu" ileri sürdü. Oysa Baba Amru sakinlerinden aktivist Ömer, şöyle diyordu: "Gerçekten gördükleri şeylerin farkına varmadıklarını hissettim. Belki duygusal davranmama yönünde emir aldılar. Ancak insanların hikayelerini dinleme konusunda da hevesli değillerdi!!! Ve ekliyor: "Boşluğa haykırdığımızı hissettik. Bütün umudumuzu Arap Birliği'ne bağlamıştık. Ancak görünen o ki, bu gözlemciler sistemin nasıl işlediğini bilmiyorlar. İnsanların maruz kaldıkları acı ve ölümlerle de ilgileniyor gibi görünmüyorlar. Yani... Gayretli değillerdi, acı ve ölümlerle de ilgili görünmüyorlar.!!!"

Rejim, heyeti -sineklerin dahi, içine girmek şöyle dursun, yaklaşamadığı istihbarat merkezine düzenlenen bombalı saldırı ile- karşıladı. Keza, 6 Ocak'ta Şam'ın Meydan Mahellesi'nde gerçekleştirilen saldırı ile de uğurladı. Her iki patlamada da onlarca insan, Suriye televizyonunun ve polis kuvvetlerinin önünde işlenen utanç verici suçlara kurban gitti. Nitekim rejimin heyeti karşıladığı o ilk günden uğurladığı güne dek, El Debi'nin Suriye rejimini nitelediği 'dürüstlük, şeffaflık ve tarafsızlık' ifadelerinin yer aldığı açıklamaları değişmedi. Peki kim bu El Debi?

Medyada, Korgeneral Muhammed Ahmed Mustafa El Debi'nin (63) özgeçmişine ilişkin birçok bilgi yer aldı. El Debi'nin, Sudan Devlet Başkanı'nın askeri ve güvenlik danışmanı ve Sudan Baas Partisi üyesi olduğuna işaret eden medya organları, generalin Darfur'da savaş suçu işlemekle itham edildiğini, Suriye rejimini desteklediğini ve gözlemci heyeti başkanlığı için rejim tarafından üç isim arasından seçildiğini aktardı...

O halde hiç şüphe yok ki, El Debi akıllı bir adam, profesyonel bir asker, tecrübeli bir siyasetçi. Cahil ve toy bir adam değil. Dolayısıyla Amerikan 'Dış Politika' dergisinin yazdığı gibi 'tarihteki en kötü uluslararası insan hakları gözlemcisi' olduğu doğru değil. Zira sahip olduğu yetenek ve vasıflarla ve en basit dijital teknoloji araçlarıyla, ziyaret ettiği bölgelerde olup bitenleri, güvenlik sistemlerinin gizlenme ve yanıltma yöntemlerini, rejimin utanç verici sahtekarlıklarını, sivillere karşı kullandığı gücün boyutunu ve türünü ya da rejimin başvurduğu hile ve ihanet yöntemlerini -ki bunu yalnızca Suriye halkı değil tüm dünya biliyor- öğrenebilirdi. Öyleyse El Debi, gerçekle uzaktan yakından alakası olmadığını yakînen bildiği halde, niçin bütün açıklamalarında ısrarla provokatif söylemlerde bulunuyor?!!!

Şüphesiz batılı, Arap ve Suriyeli kaynaklar tarafından yapılan resmi açıklamalara bakıldığında bu açıklamalardaki -özellikle de Arap Birliği'nin sembol isimleri tarafından yapılan açıklamalardaki- çelişkinin derinliği ve tutarsızlık göze çarpıyor!!! Her ne kadar yalanın ta kendisi değilse de, Suriye usulü açık yalan boyutuna ulaşmasına rağmen, politik kapsamda büyük bir aldatmacanın habercisidir. Zira halkın (yalan) haber bombardımanı politikası ile hedef alınmasının siyasette, birçok belirsizlikle birlikte karmaşa yaratmaktan ve yanıltmaktan başka bir amacı yoktur. Ki bu genelde, zihnin dağılması sebebiyle, ilginin olaydan sapmasına ve olay ile etkileşimin zayıflamasına sebep olur. Böylece olay, faili olan halkın elinden alınarak, onu diplomatik ve politik sahalarına doğru yönlendirmeye çalışan elit tabakaya teslim edilir. İlginçtir ki, Arap Birliği ile Suriye rejimi, hedefleri farklı olmasına rağmen, bu politikayı izleme hususunda hemfikir olmuştur. O kadar ki, her ikisi de sanki birbirinin dilini konuşur gibi!!!

Bu şu anlama geliyor. Sahadaki performansı ve basına yaptığı açıklamalar ile -zaman zaman sözlerinden geri adım atsa da- Arap Birliği'nin yanısıra Suriye'nin de hüsnü kabulüne mazhar olan El Debi, insan hakları gözlemcisi rütbesinde bir kurbanlık koç olmaktan ziyade Arap Birliği'nin siyasi ortağıdır. Şayet öyle olmasaydı, şahsına yöneltilen onca eleştiri ve saldırılardan sonra görevinden istifa eder ya da azledilirdi. Ancak o bütün bunlara rağmen, -heyetin görevinin dondurulmasından, gözlemcilerin başkent Şam'a nakledilmesinden ve Suriye dosyasının BM Güvenlik Konseyi'ne taşınmasından sonra dahi- görevinin başında kaldı. Bütün bunların tek anlamı, El Debi'nin gerçekten uluslararasılaştırma planının vaftiz babası olduğudur.

Sonuç olarak

Beşar'ın, uzun bir sessizliğin ardından yaptığı kanlı konuşmasının sebebi ancak, meselenin uluslar arası platforma taşınması halinde rejimini kuşatacak tehlikeyi hissetmesiydi. Netice itibariyle şunu söylememiz mümkündür. Şayet gözlemcileri oyuna getirmeyi planlamış biri var ise, bunu mükemmel bir şekilde başardı. Arap Birliği, girişimin değil, gözlemci heyet protokolünün onaylanması tuzağı ile Suriye rejimini düşürmeyi hedeflediyse, bu hedefine ulaştı. Ve Suriye Devlet Başkanı, -tam İngiliz Daily Telegraph gazetesinin öngördüğü gibi- belki de gerçekten böylesi bir 'siyasi kumara' girdiğine pişman oldu. Katar'ın sabrı tükenmişse bu, (1) 'BM'den faydalanılması', (2) 'Suriye'ye Arap kuvvetleri gönderilmesi' ve (3) 'Suriye dosyasının Güvenlik Konseyi'ne taşınması' önerileri, dikkat çekici bir hızla ardı ardına geldiği içindir. Belki de 'merkez'in elde etmeye çalıştığı şeyi gerçekleştirmiştir. Ancak sorulması gereken soru şudur: 'Merkez'in görüşü nedir?' Güvenlik Konseyi, Suriye devrimi için ne yapabilir? Uluslararası müdahale katilin vahşetini artırırsa, bunun yansımaları ne şekilde olur? ■

Mehmed Ali ŞADOĞLU

Ebedi Dirilikle Müjdelenen Yiğitler!

Kanla doğup kanla ölümsüzlüğe koşan Müslüman Suriye Halkı, her topluma nasip olmayan bir ayrıcalığı ve onuru yaşamaktadır.

İnsanı insan yapan değerlerin biçildiği vahşi rejimlere karşı Allah'tan gelen hidayetle, lanetlenmiş Esad zorbasının mermi ve toplarını göğüslerini siper ederek püskürtmeleri, mutlak bir zaferin müjdesidir. Kendilerini hak ve adalete adamış iman sahibi insanların haykırışları, acımasız zalimlerin hüküm sürmelerini önlemekte ve haddi aşanlara müstahak oldukları sonu getirmektedir.

Pozitivist aklın çözemediği bu inanç öylesi bir duygudur ki, tadı ancak iman sahibi cesur insanlarca hissedilmektedir. "Yaşam varken neden ölünsün" seküler mantığı, hayatın anlamını bilememenin pespayeliğine, dolayısıyla ne ölümü ne de ölümden sonraki ihtişamı kavrayabilmelerine sebep olmaktadır.

Dünya yaratıldığından beri şeytanla özleşmiş barbarların zulümlerine karşı direnişlerde bulunulmasaydı, adalet ve iyiliğin zerresi kalmazdı.

Her iktidarın çıkarsı hesap gözetmeleri ve beladan kaçma politikaları, acımasız güçlü katilleri cüretkâr kılmakta, böylece katliamlar daha da derinleşmektedir. Ancak acı ne kadar kuvvetli olursa temeller de o denli sağlam olmaktadır. Şüphesiz ne yazgının ötesine geçilebilmekte, ne de mücadelesiz bir yaşam sürülebilmektedir. Savaşın olmadığı diyarlarda afet, salgın, hastalık ve ölümle sonuçlanan nice olaylar, herhangi bir musibetten kaçıp kurtulmayı imkânsızlaştırmaktadır.

Aslında Hak ve Adalet uğruna yapılan savaşlar sırasındaki ölüm, ölümlerin en izzetli ve itibarlısıdır. Korkakça yatakta ölmektense, haksızlıklara karşı savaşarak ayakta ölmekten daha muteber ne olabilir?

İşte Suriye'nin kahraman Halkına Allah'ın lütfettiği ayrıcalık, sadece Suriye'deki lanetsi rejime değil tüm dünyadaki zorbalara bir korkudur.

Ey Suriye'nin Müslüman yiğitleri; Allah size yeter!

İman etmiş bir Müslüman, Yaratıcısı Allah'tan gayri kimseden yardım ummaz ve beklenti içinde bulunmaz. Muhakkak sizleri yola çıkaran Allah, sabır ve sebatkârlığınız akabinde hiç düşünemediğiniz sebepler yaratarak saflarınızı çoğaltacak, hatta düşmanlarınızı yardıma koşturup, gerek yiyecek gerek ilaç gerekse silah ihtiyaçlarınızı ve sıkıntınız olan her şeyi giderecektir. Tıpkı dünyanın savaştığı Afganlı mücahitleri yenilmez kılarak mükâfatlandırmaya kadir olan Allah, ihlâslı ve sabırla mücadelenizi sürdürdüğünüzde yanınızda olmaz mı? Bu sebeple İslam Ülkeleri, BM, AB, Türkiye ve diğerlerinden yardım bekleyerek, Allah'a dayalı o onurlu mücadelenizi kirletmeyiniz. Allah'a dayanıp güvenmeye devam edin, vekil ve destek olarak Allah size yetecektir.

Her şeyi görüp duyan ve kudret sahibinin Allah olduğuna inanan bir müminin, herhangi bir beşere karşı elem duyması ya da medet umması, onun iman etmediğine apaçık bir delildir.

Yaşadıklarınızın çok daha beteriyle karşılaşan nice toplumların durumlarını bir düşünün...

Afganistan'da dünya ordularına karşı savaşan kardeşleriniz ile sizin çapulcu bir Esad'a karşı savaşınız müsavi midir? Şükürler olsun ki, sizler, barbar Esad'a boyun eğmeyip mücadele edebilen bir cesaret ve imanla ödüllendirildiniz.

Zannediyor musunuz ki, gerek İran gerekse Rusya ve Çin'in Esad'ı kurtarabileceklerine? Kendileri gibi zalim olan Esad'ı desteklemeleri, başlarına gelecek musibetlerin altyapılarına hazırlıktan başka bir şey değildir.

Eğer Müslümanlar gerçekten iman etmiş olsalardı, örümcekten farksız güçlerin boyundurukları altına girmez ve prangalara rıza göstererek dinleri ve onurlarını aşağılatmazlardı. Geçmişteki cesaret ve zaferlerimizin bugün varolamamasının sebebi, düşmanların güçlerinden değil imansızlığımızdandır. Yoksa önceki düşmanlar daha kuvvetli ve üstündü...

Değerlerine fiyat etiketi koyarak hain Kral Abdullah'a tutsak olmuş Ürdün Halkı gibi zillete teslim olmamanızdan daha şerefli ne vardır? ABD ve İsrail kuklası hain Kral Abdullah, emperyalistlerin çıkarları uğruna sürek avı sürdürmekte, sırtlanlar misali avladığı mücahitleri ya barbarlara teslim edip kıydırmakta ya da hapishanelerine doldurarak işkencelere tabi tutmaktadır.

Eğer Müslümanlar gerçekten iman etmiş olsalardı, örümcekten farksız güçlerin boyundurukları altına girmez ve prangalara rıza göstererek dinleri ve onurlarını aşağılatmazlardı. Geçmişteki cesaret ve zaferlerimizin bugün varolamamasının sebebi, düşmanların güçlerinden değil imansızlığımızdandır. Yoksa önceki düşmanlar daha kuvvetli ve üstündü...

Ürdün Halkı, iman etmiş Müslüman değil ya da itikatlarını değiştirmiş mürtetler midir ki, hain Krallarına kulluk edebiliyor ve ayetleri Krallarının önlerine attığı kırıntılara satabiliyorlar?

"(Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır." **(Tevbe 41)**

Ne mutlu haksızlıklara karşı ve dinleri uğruna canlarını cennet karşılığı satanlara...

Ey Suriye Halkı!

İçinizden bir kısmının, zalim Esad saflarında size karşı savaşmalarına aldırış etmeyin. Unutmayın ki Hz. Nuh ve Hz. Lut peygamberlerinde eş ve çocukları kendilerine düşman olmuş ve lanetlilerin saflarında yer alarak küfrü imana tercih etmişlerdi. Son sözü söyleyenin daima Allah olduğu inancını yitirmez ve mücadelenizde sebatkâr davranırsanız, zafer Hakk'ın yanında olanlarındır.

Ölmekten münafık ve kâfirler korkar. Ebedi bir hayatın olduğu kadersel düzende, dünyada bir saat fazla ya da az kalmanın ne önemi olabilir? Bu sebeple hayatta tek biriniz kalmamacasına öyle savaşın ki, mükâfatını hem dünyada hem de ahirette tadın...

İmanlı bir ölüm mü, imansız bir yaşam mı?

"De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Resulünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez." **(Tevbe 24)**

Defne BAYRAK

Neden Şeriat Değil de DEMOKRASİ?

İslam dünyasında devrimler...

İslam dünyasında katliamlar...

İslam dünyasında demokratik eğilimler...

İslam dünyasında son bir senedir yaşanan gelişmeler belki de hiçbirimizin aklına gelemeyecek gelişmelerdi. Devrimlerin patlak vermesiyle hepimiz bir coşku yaşadık. Zalim, despot rejimler ortadan kalkacak düşüncesiyle sevindik. Ancak çok geçmeden bu sevincimizin yerini endişe ve belirsizlik aldı.

Şeyh Usame bin Laden (rahimehullah) devrimlere atıfta bulunduğu son konuşmasında şöyle demişti: "Girişim dizginlerine tutunun. Diyalogtan sakının. Hak ehli ile batıl ehlinin yolun ortasında buluşması gibi bir şey olamaz. Haşa ve asla! Allahu Teala'nın size nimetlerde bulunduğu günleri hatırlayın. Sizler o günlerin atlıları, komutanları idiniz. Dizginler ve liderlik elinizdeydi. Ümmet sizi bu önemli olay için sakladı. Yürüyüşü tamamlayın, zordan korkmayın."

Evet; olması gereken aynen bu idi. Madem onca kan döküldü. Madem yıllardır milleti sömüren zalimlerden kurtulabilmek için ağır bedeller ödendi... Bunun karşılığında seçilecek düzen de muhakkak ki yeryüzünde hakim olmaya layık olan tek sistem; şeriat sistemi olmalı idi.

Bizler Müslüman'ız. Allahu Teala'nın haklarında 'Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz' buyurduğu ümmetin evlatlarıyız. Eğer yeryüzünde Allah'ın hükümlerini hakim kılmayı kendimize gaye edinmezsek nasıl bu övgünün muhatabı olabiliriz?

Oysa Allahu Teala, 'Yakinen bilen bir millet için Allah'tan daha iyi hüküm veren kim vardır?' buyuruyor. Rabbimizin bu yüce buyruklarına karşın, gelin İslam ümmetinde devrim yaşanan ülkelere bakalım! Her birinden demokrasi sesleri yükseldi ve yükselmeye devam ediyor. 'Biz ılımlı İslam istiyoruz, özgür seçimler istiyoruz, herkesin eşit olacağı adil bir düzen istiyoruz, kim başa gelirse ona saygı duyarız, dini bir düzen istemiyoruz', 'teröre karşıyız' gibi ve buna benzer daha birçok söz duyuyoruz.

Bir Müslüman bu sözleri nasıl sarfedebilir! Öncelikle 'ılımlı İslam' diye nitelendirdiğiniz şey nedir, biz çok iyi öğrendik. Cihadın terör, mücahidin terörist sayıldığı, buna karşın İslam'ın yasak kıldığı her şeyi mubah kılanların demokrasi ve özgürlük adı altında övüldüğü bir sistem. Peki özgür seçim??? Seçimler özgür olsun tamam! Kendinize yönetim biçimi olarak İslam'ı seçmişseniz içinizden en akıllı, bilge gördüğünüz, bu işi gerçekten yapabileceğine inandığınız kişileri getirin başınıza. Bunun yerine 'özgür seçimden' "İslam'ı pazara sunmak" anlaşıldığı vakit ise iş tamamen değişir. Ne demek İslam gelsin mi gelmesin mi? Allah'ın diniyle alay mı ediyorsunuz? Allah'ın dininin iyi olup olmadığına Allah'ın dininde mücrim sayılanlar mı karar verecek?

Eğer zayıf olduğunuzu, direk İslam'ı getirmeye gücünüzün yetemeyeceğini, her şeyin yavaş yavaş olacağını iddia ediyorsanız gidin önce Peygamberinizin (sallallahu aleyhi ve sellem) hayatını okuyun. Müşrikler, Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) 'Eğer sen mal toplamak istiyorsan sana istediğin kadar verelim. Hükümdar olmak istiyorsan seni kendimize hükümdar yapalım. Daha her ne istiyorsan yapalım, verelim. Yeter ki bu davandan vazgeç' dediler. Peygamberimiz (s.a.v.) müşriklere şöyle cevap verdi: "Sizin söylediğiniz şeylerin hiçbirisi bende yoktur. Ben, size mallarınızı istemek, içinizde şeref ve şan kazanmak, üzerinize hükümdar olmak için gelmedim. Fakat Allah, beni, size Peygamber olarak gönderdi. Bana bir kitap da indirdi, îmân ederseniz Cennetle müjdeleyici, isyanınızdan dolayı da âzâbla korkutucu olmamı Allah bana emretti. Ben de Rabbimin bana vahy ettiklerini size tebliğ ettim. Size tebliğ ettim. Size öğüt de verdim. Size getirip tebliğ ettiğim şeyi alır kabul ederseniz o, dünyâda ve ahirette nasibiniz ve se'âdetiniz olur. Onu reddederseniz Yüce Allah aramızda hükmü verinceye kadar tebliğ etmek, sabretmek ve buna katlanmak benim vazifemdir."

Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) davasından vazgeçmedi. Oysa onların başına geçebilirdi. Müslümanların en güçsüz olduğu zamanlarda müşriklerle ortak yönetime de razı gelebilirdi. Tabi eğer gaye bu olsaydı! Neden Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) ya da ardından gelen Salih selef Müslümanlar, İslam devletinin en zayıf olduğu dönemlerde bile kafirlerle, müşriklerle, dinsizlerle aynı masaya oturup ülkeyi yönetmeye razı gelmedi, 'ya Allah'ın hükmü ya şehadet' dedi de bizler şimdi zillete razı olduk? Neden demokrasiye razı geliyoruz? Dini rejim istemiyoruz, adil, herkesin söz sahibi olacağı İslami bir rejim istiyoruz da ne demek? Bunlar hangi lugattan çıkma sözler? Hepsi birbiriyle çelişen, tamamen İslam karşıtı boş, hakaret dolu sözcük topluluğu.

Siz, hasta olduğunda kendini iyileştirmeye gücü yetmeyen, dört duvar arasında mahsur kalsa çıkmaktan aciz akıllarınızla Allah'tan, Allah'ın dininden daha mı adil oldunuz? Sizin adaletinizi yarın göreceğiz. Nasıl bir adalet olduğunu zaten çok iyi biliyoruz. Cihattan soyutlanmış, cihat yoluna çıkan herkesin hapsi boyladığı zalim bir adalet! Eğer bir rejimde İslam'ın iyi ve kötü, suçlu ve suçsuz saydığı herkes söz sahibi olabilecekse; zaten suçluyu, kötüyü kişisel özgürlük, düşünce özgürlüğü, fikir özgürlüğü, eşitlik anlayışınızla baş tacı yaptığınız bu sistemde İslam'ın ıslah anlayışı, toplumsal düzenin, huzurun sağlanması anlayışı nasıl işleyecek?

Siz, hasta olduğunda kendini iyileştirmeye gücü yetmeyen, dört duvar arasında mahsur kalsa çıkmaktan aciz akıllarınızla Allah'tan, Allah'ın dininden daha mı adil oldunuz? Sizin adaletinizi yarın göreceğiz. Nasıl bir adalet olduğunu zaten çok iyi biliyoruz. Cihattan soyutlanmış, cihat yoluna çıkan herkesin hapsi boyladığı zalim bir adalet! Eğer bir rejimde İslam'ın iyi ve kötü, suçlu ve suçsuz saydığı herkes söz sahibi olabilecekse; zaten suçluyu, kötüyü kişisel özgürlük, düşünce özgürlüğü, fikir özgürlüğü, eşitlik anlayışınızla baş tacı yaptığınız bu sistemde İslam'ın ıslah anlayışı, toplumsal düzenin, huzurun sağlanması anlayışı nasıl işleyecek?

Unutmayın ki bugün demokrasi denen küfür sistemi altında seçtiğiniz ister İslamcı ister laik kimse olsun Amerika dışında kimseyi razı etmiş olmayacaksınız. Bu kafir düzen altında bir gün Şeriat hükümlerini eksiksiz noksansız uygulayabilmeyi ise hiç hayal etmeyin. Amerika'nın size tavsiye edip sunduğu demokrasiyi seçtiğiniz sürece onun istediği eksenin dışına çıkamayacaksınız. O da gelip sizi yatırım, askeri yardım, eğitim diye sömürüp duracak. Kurduğu emperyalist sistem de istediği gibi işleyip durmaya devam edecek. Ta ki kafirler, müşrikler istemese de Allah nurunu tamamlayana kadar! ■

Hasan NASRALLAH

Nasrallah'tan Cihad Hareketleri Hakkında Değerlendirmeler

Lübnan'daki Hizbullah örgütünün lideri Hasan Nasrallah zalim Beşşar Esad yönetimine açıktan destek verirken, küresel cihad hareketini "tekfirci" olarak suçladı, Taliban'ın İslami bir hareket olmadığından dem vurdu, işbirlikçi Şeyh Şerif yönetiminin İslami bir yönetim olduğunu iddia etti. İşte kendi dilinden Nasrallah'ın Cihada ve cihadi hareketlere bakışı.

Taliban İslami Hareket Değildir. Sivil Öldüren Şiddet Hareketidir

Mesela Afganistan'da Amerikan işgalinden önce Taliban, bazı bölgeleri işgal ettiğinde Mezarı Şerif'e girdi. Mezarı Şerif halkından binlerce Sünni Tacikistanlıyla binlerce Şii Hezaralılar öldürüldü. Taliban, kendisinin İslami cihadi bir hareket olduğunu iddia ediyor. Afganistan'daki intihar eylemleri, NATO'yu hedef almıyor. Çoğunluğu Sünni olan sivilleri ya da eski devlet başkanı İslami Hareket lideri olan, kendisinin Afganistan'ın Sovyetlere karşı verdiği mücadelede köklü bir geçmişi olan ve önemli bir rol oynayan, ulusal, barışçıl ve birlikçi bir kişiliğe sahip olan Burhaneddin Rabbani'yi intihar eylemiyle öldürüyor. Bunu yapan da kendisinin Müslüman ve Sünni olduğunu iddia ediyor.

Pakistan'a gelince... Orada da aynı durum söz konusudur. Bundan birkaç ay önce Pakistan'ın Mezarsufi bölgesinde, intihar eylemcileri sufilere saldırarak 200 Müslümanın öldürülmesine ve yüzlercesinin yaralanmasına sebep oldu. Kueyta ve diğer yerlerde öldürdükleri masum insanlar Şii değillerdi. Sünniydiler.

Pakistan'dan başka bir örnek verecek olursak, Pakistan'da sufi olmayan Sünni bir mescidin imamı, Taliban'ın siyasetini eleştirdiği için, bir hafta sonra intihar eylemcileri camiye gönderildi. Bu olay sonra-

sında cami imamı ve cemaatinden yüzlercesi (ki bunların hepsi Sünniydi) öldü.

Şeyh Şerif Yönetimi İslami Yönetimdir

Şuan Somali'de de aynısı yaşanıyor. Biliyoruz ki Somali hükümeti de muhalefet de İslami görüşe sahip. Aynı zamanda milyonlarca Somalili kadın ve erkek, çocuklar açlık tehdidi altında. Dünya da bu insanlara yardım göndermekten aciz.

Biz, bölgede Sünni çoğunluğa karşı azınlıkların koalisyon oluşturmalarını gerekli görmemekteyiz. Biz, bundan daha geniş bir koalisyona ihtiyaç duymaktayız. İçinde İslamcıların Hıristiyanların diğer din mensuplarının, bütün mezheplerin ve ırkların oluşturduğu bir koalisyona ihtiyaç duymaktayız. Çünkü bu unsurların hepsi, İsrail, Amerika ve tekfircilerin tehditleri altındadır.

Arap ve İslam aleminde, büyük siyasi liderler, İslami, Şii, Sünni ve Hıristiyan din adamları, diğer İslami mezheplerin müntesipleri bulunmakta. Önemli partiler ve ciddi akımların varlığını inkar edemeyiz. İslami hareketler arasında, Sünni dini liderler ve Sünni İslami hareketlerin sorumluluğu diğerlerine göre daha fazladır. Çünkü belli bir akıma karşı çıktığında onlar, kolaylıkla bu konuyu mezhepsel bir mevzuya dönüştürebiliyorlar. Ama Sünni din alimleri ve Sünni İslami hareketler, bir olayın karşısında durduklarında bu ithamla karşı karşıya kalmamaktadırlar.

Mesela Irak'ta, bazı akımlar seçimlere katılmayı haram görmekte. O kendi kararında özgürdür. Ama seçimlere katılan hiç kimseyi tekfir edemez ve onun kanını helal kılamaz. Buna nasıl bir karşılık verilmelidir? Bu genel bir sorumluluktur. Bundan dolayı biz, azınlıkların koalisyon oluşturması gerektiği çağrısında bulunmuyoruz. Ben, Lübnan'da Hıristiyanların ya da diğer etnik azınlıkların, azınlıklar koalisyonu oluşturmak gibi bir düşünceleri olduğunu düşünmüyorum. Biz, bu konuları kendi aramızda tartıştık. Ve olayı bu şekilde değerlendirdik.

Amerika'nın Irak'tan Çekilişi

Amerika'nın Irak'tan askerlerini çekmesi, tam anlamıyla Irak halkının gerçekleştirdiği bir zaferdir. Bunu abartmadan söylüyorum. Irak halkı, direnişi ve Amerikan iradesine boyun eğmeyen Iraklı siyasi güçlerin iradesi sayesinde bu zaferi gerçekleştirmiştir.

Bu zafer, bölgedeki direniş ve karşı koyuşun bir parçasıdır. Bu, Irak halkının siyasi iradesinin ve direnişinin yanında duran Irak'ın, Amerika'nın ağzındaki lokma haline gelmesini engelleyen herkesin zaferidir. Amerikalılar, Irak'ta tarihi bir hezimet yaşadılar. Bunu ben söylemiyorum. Bu savaşı yapanlar söylüyor. Cumhuriyetçiler, şuan bunları kendileri itiraf ediyor. İtiraflarında Irak'ta tarihi yenilgi yaşadıklarını başta İran olmak üzere bir çok düşmanın bu savaşta galip geldiğini belirtiyorlar. Irak halkına, direnişinden dolayı tebriklerimi sunuyorum. Şehitler, hala hapishanelerde olan esirler, bu savaşta verdikleri kurbanlardı. Irak hükümetinden en yakın zamanda bu esirleri serbest bırakmasını istemekteyiz. Buradan önemli bir ders çıkarabiliriz. Eğer Irak, Amerika için mutlu oldukları bir ülke olmuş olsaydı, Obama ve diğerleri, Amerikan askerlerini Irak'tan çekmek zorunda kalır mıydı? Tabii ki hayır! Orada kalır ve orada askeri birlikler oluştururdu. Direniş, Amerikalıları Irak'a dar etti. Amerika'nın Irak'ta vermiş olduğu kaybın haddi hesabı yok. Buna hiçbir şekilde katlanmaları mümkün değildi. Ekonomik, insani, psikolojik kayıplar yaşadılar.

> ***Düşünün ki bir rejim var Amerika'ya uşaklık yapmaktadır. Ve bunun yanında reform yapmaya, hazır değil ve istemiyor. İnsanların geneli, bu rejime karşı çıktıkları zaman biz de tabii olarak bu insanların yanında oluruz. Bizim bu insanlara yardım etmek dışında başka bir tercih hakkımız yok. Hangi mantık, "bu insanların yanında yer almayız" der.***

İkinci olarak Irak halkı şiddet yanlısı akımlar sebebiyle bir çok kurban verdi. Irak'ta verilen kurban, daha az olabilirdi. Bu akımlardan bazılarının direnişe katıldıklarını inkar etmiyorum. Ama onlar, bütün eforlarını direniş için sağlasalardı. O zaman daha büyük daha hızlı ve daha az kaybı olan bir zafer gerçekleşmiş olurdu. İnsaflı olmamız gerekiyor.

"Siyasete atılım mı yoksa silahlı mücadele mi?" sorunu, Irak'ta sürekli tartışma konusu olmuştur. Biz, arkadaşlarımıza her zaman şunu söyledik: Bu ikisinde de bulunmalıyız. Hem direnişte hem de siyasi arenada, varlığımızı sürdürmeliyiz. Siyaseti bırakırsak ülkeyi Amerika'ya tabi siyasi partiler ele geçirecek. Bu hükümet, Pentagon, CIA, Amerika Dışişleri Bakanlığı'na bağlı olacaktır. Arap ülkeleri, bu tür hükümetlerle dolu. Iraklı asil siyasi güçlerin, siyasi arenada mücadele vermeleri, doğru olanıdır.

Maliki Yönetimi Bağımsızdır ve ABD Karşıtıdır

Bazıları onları tekfir etse de şuan Irak'taki Millet Meclisi, Irak hükümeti ve Irak yönetimi, Amerika yönetimine boyun eğmemektedir. Sadece Irak halkının maslahatını gözetmektedir. Çünkü, ortada seçimler var. Parlamentoyu halklar oluşturmaktadır. Çünkü hükümet, halk tarafından seçilmiştir. Hükümetin tek görevi, halkın iradesini gözetmesidir.

"O halde bu tarihi zafere ulaştıran unsur nedir?" Cevabı: "Direniş ve siyasi katılımdır." Bu katılım, samimi olup tüm bağımlılıklardan uzaktır. Bazı devletler Irak halkına, direnişine, siyasetine kucak açtı ve onu siyasi katılıma teşvik etti. Aynı zamanda Irak'tan kaçan mültecilere de kucak açtı. Bu olay, Amerikan projesinin bölgede uğradığı hezimetin başlıcalarındandır.

İsrail, nasıl Lübnan'dan çıkmak zorunda kaldıysa aynı şekilde Amerika da Irak'tan çıkmak zorunda kalacak. Amerika, Irak hükümetiyle güvenlik anlaşmasının uzatılması noktasında çaba sarfetti. Ama Iraklılar bunu reddettiler. "Bu anlaşmayı bitirdik" dediler. Yeni söylemler geliştirdiler. Amerika, müzakereler sırasında, Irak'ta 50.000 askerini bırakmak için çabaladı. Bu kabul edilmedi. Sonra 30.000'e daha sonra da 10.000'e indirmeye çalıştı. Büyükelçiliği'nin Konsolosluğu'nun müsteşarların korunması için bu askerlerin kalması gerektiğini iddia ediyordu. Ama bu kabul edilmedi.

Şimdi, pazarlığın 3.000'e çekildiği ve bunların müsteşar, uzman ve antrenörler olduğu söylenmekte. Bu konuda, Irak'taki kitleler, ihtilaf içerisinde. Irak hükümeti, eğer 500 ya da 1000 askere Irak'ta kalma izni bile verse bununla alakalı şartlar koyacak. Ve Amerikan yönetiminin bu şartların dışına çıkması mümkün değil.

Suriye Rejimi Direniş Rejimidir

Suriye konusunda şeffaf, açıkça ve sorumluca konuşacağım. Çünkü bazıları, bizim burada çifte standart uyguladığımızı iddia etmekte. Üstadımız Şehid Abbas Musavi'nin şehadet yıl dönümünde Nebişit'te yaptığım konuşmada, bizim duruşumuzun "Arap halkıyla beraber olmak" olduğunu söyledim ve konudaki sabitelerimizi açıkladım.

Bizim sabitelerimizin birincisi, ilgili rejimin Amerika ve İsrail'in projelerinin karşısında olup olmadığıdır. Bir rejim var ki Amerikancı ve Amerika idaresin boyun eğmektedir. Diğer bir rejim ise Amerika'ya tabi değildir ve Amerika projelerine hizmet etmez. Üçüncü bir rejim de vardır ki aynı ikincisi gibidir hatta ondan daha iyidir. Bu rejim, direniş rejimidir. Amerika ve İsrail projelerine karşı farklı şekillerde mücadele vermektedir. Kimse bu önemli noktayı, rejimin duruşunu görmezlikten gelmemeli. Bu durumda insaflı olmuş olmaz. İkinci değer ölçümüz ise rejimin ve rejim liderliğinin, reform yapmak istiyor mu yoksa istemiyor mu?

Düşünün ki bir rejim var Amerika'ya uşaklık yapmaktadır. Ve bunun yanında reform yapmaya, hazır değil ve istemiyor. İnsanların geneli, bu rejime karşı çıktıkları zaman biz de tabii olarak bu insanların yanında oluruz. Bizim bu insanlara yardım etmek dışında başka bir tercih hakkımız yok. Hangi mantık, "bu insanların yanında yer almayız" der.

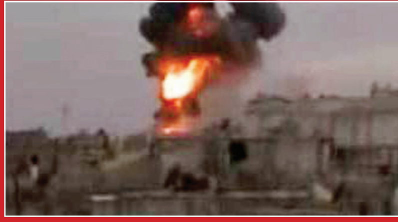
Şimdi Suriye rejime geri dönelim. Bu rejim, Amerika'nın karşısında mı? Ona karşı mücadele veriyor mu? Cevabı: Evet! 1982 yılında, Amerika bölgeye kendi projesiyle geldi. Projenin hedefi, Filistin davasını tasfiye etmekti. Lübnan'ı ikinci bir İsrail'e çevirmekti. Suriye, bu projenin karşısında durdu. Bu şekilde, bu projenin başarısız olmasını sağladı. Son 10 yılda da aynı şeyi görmekteyiz. Suriye, Yeni Ortadoğu Projesi'ne karşı duran ülkelerin başında yer aldı. Ve böylece bu proje de başarısız oldu. Bu projenin başarısız olması sadece Suriye halkının değil tüm bölge halklarının maslahatı içindir. Arap ve İslam halklarının maslahatı içindir. Suriye, konumu itibariyle ön saflardaydı.

Irak işgali sonrasında Colen Powell, kendisiyle beraber uzun bir listeyle gelip, Beşşar Esed'i tehdit etti. Ama bu lider, boyun eğmedi, korkmadı. Amerika'nın Irak'ta Afganistan'da Akdeniz'de ve tüm dünyadaki hegemonyasını hiçe sayarak karşı duruşunu sürdürmeye devam etti. Diğer ülkeler gibi bu güce boyun eğmeyi kabul edebilirdi. Ama Esed, Lübnan'daki direniş hareketleri, Filistin'deki direniş hareketleri ve hatta Irak'taki direniş hareketlerini destekledi. Filistin'de İsrail'e karşı direkt olarak bir mücadele söz konusuyken Irak'ta Amerika'ya karşı direkt bir mücadele söz konusuydu. Bütün Arap liderler arasında "Irak direnişi" ifadesini kullanan lider, Beşşar Esed'di. Aynı şekilde Temmuz savaşından önce, savaş sırasında ve sonrasında Suriye rejimi, Amerika'ya karşı duruşunu sürdürmeye devam etti. Suriye rejimi, sürekli baskılarla karşı karşıyaydı ve bu baskılara direnmekteydi. Suriye rejimi, tüm direniş hareketlerinin zaferinin ortağıdır.

Bazıları, Suriye'nin Golan tepelerinde neden direniş göstermediğini sormaktadır. Bunun cevabını ancak Suriyeliler verebilir. Suriye'nin Irak, Filistin ve Lübnan direnişinin yanında durması yeterlidir. Bu destek sayesinde Irak, Filistin ve Lübnan'da zafer elde edilebilmiştir. Bu örneklerin ardından eğer ben bu ülkeyi "direniş ülkelerinden birisi" olarak saymazsam, size soruyorum: Daha başka nasıl değerlendireyim? O halde diğer rejimleri nasıl değerlendirmemiz lazım? Bundan ötürü biz "O halde Suriye'deki rejim, direniş rejimidir" diyoruz.

İkinci değer ölçümüz, rejimin reformları kabul etmesiydi. Suriye'de halk hareketi başladığı andan itibaren Beşşar Esed, reformun olması gerektiğini söyledi, hatalarının varlığını inkar etmediğini açıkça söyledi. Başkanın Üniversite'de yaptığı konuşmada, bu noktalara açıkça değindiğini görmekteyiz. Bu konuşmasında, bir çok hatayı gündeme getirdi. İlk günden beri "reform istiyorum" dediğini biliyoruz. Bu başkan, reform konusunda ciddi ve reformu gerçekleştirecek potansiyele sahip. Hatta reformlara başladığını söyleyebiliriz. Ama maalesef, çatışma konuyu farklı bir boyuta taşıdı. İç ve dış baskılar arttı. Ve bütün bunlardan sonra "Suriye'de aslında reformların gerçekleşmesi ve demokrasinin uygulanması değil de direniş rejimin devrilmesi" olduğu ortaya çıktı. Ben bu söylediklerimin sorumluluğunu alarak tüm dünyanın şunu duymasını istiyorum: "Şimdi Esed, Amerika'ya gitse, itaat kartlarını ortaya koysa, Suriye'deki sorunlar kısa bir sürede çözüme kavuşacak." ■

NUSRET CEPHESİ İLAN EDİLDİ

Suriye'de pek çok şehirde örgütlenen ve Beşşar Esad rejimine karşı saldırılarını yoğunlaştıran Nusret Cephesi, yayınlandığı bir videoda rejim karşıtı operasyon ve eylemlerini kamuoyuna sundu. Videoda çok sayıda tuzak operasyonunun yanı sıra, Şam istihbaratına yönelik şehadet operasyonu yapıldığı da gözlemleniyor.

Nusret Cephesi'nin emiri Fatih Ebu Muhammed el-Cevlânî yaptığı konuşmada Allah yolunda savaştıklarını, katledilen halkın, çocukların ve kadınların intikamını alacaklarına dair söz verdi. Halk tarafından kısa bir sürede benimsenen Nusret Cephesi, sadece Suriyelilerin değil, ömrünü Allah yolunda cihada adamış muhacir mücahidlerin de yer aldığı bir cephe. ■

Ölüleri Dizip Tanklarla Ezmişler

İngiliz Times gazetesi, Suriye'nin kuzeyinde Türkiye sınırına yakın İdlib'den kaçanların tanıklıklarına yer verdi. Geçen hafta Suriye güçlerinin eline geçen İdlib'den gelenlerin anlattıkları, "Esad rejiminin ahlaki meşruiyetini yitirdiği ve Suriye ordusunun yol açtığı zulmün, yeni bir boyut kazandığına" işaret ediyor.

Bir saldırıdan dizinden yara alarak kurtulan ve Türkiye'nin güneydoğusuna kaçan bir gencin anlattığına göre, "Suriye güçleri, İdlib'de ölüleri dizip üzerilerinden tanklarla geçti."

25 yaşındaki Macid, "Askerler sekiz cesedi yan yana dizdi ve üzerinden beş zırhlı araçla geçti" diye konuştu.

Öte yandan muhalif kaynaklara ait "Suriye Devrimi Şehitler Veritabanı"na göre, 11 bin 147 kişiden; 4 bin 461'i Humus'ta, 2 bini İdlib'te, bin 186'sı Dera'da, bin 184'ü Hama'da, 986'sı Şam banliyölerinde, 416'sı Deyri Zor'da, 244'ü Lazkiye'de, 237'si Halep'te, 199'u Şam'da, 63'ü Kuneytra'da, 62'si Haseke'de, 52'si Rakka'da, 51'i Tartus'ta, 6'sının da Suveyda'da öldüğü belirtildi.

Gösterilerde, gözaltında ve çatışmalarda hayatını kaybedenlerin 10 bin 120'sini sivillerin, bin 27'sini askerlerin oluşturduğu kaydedildi.

Tespit edilebilen verilere göre öldürülenlerin 10 bin 480'i erkek, 795'i çocuk, 667'si ise kadınlardan oluşuyor.

İstatistiklere yansıyan bir diğer sonuçta ise 979 kişinin gösterilerde güvenlik güçlerinin ateş açması sonucu öldürüldüğü, 839'unun keskin nişancı ateşiyle hayatını kaybettiği, 444 kişinin ölüm sebebinin ise işkence olduğu kaydedildi.

Geçen yıl 15 Mart'ta başlayan sivil gösterilerde Suriye güvenlik güçlerinin orantısız güç kullanımı sonrası yaşanan ölümler, muhalif kaynaklar tarafından görüntülü ve fotoğraflı olarak da veritabanında yer alıyor. ■

Cezayir ve Gazze Suriye Devrimi İçin Yürüdü

Cezayir ve Gazze'deki halk Suriye'de yükselen direnişi desteklemek ve zalim Beşşar Esad'ı telin etmek için sokaklara döküldü. Gösterilerde Beşşar rejimine karşı sert sloganlar atıldı.

20 yıl aradan sonra ilk defa Cezayir'de yasaklanan "İslami Kurtuluş Cephesi" partisi müntesiplerden yüzlercesi Cezayir sokaklarını doldurarak BeşşarEsed rejiminin işlediği insanlık suçlarına karşı protesto eylemi düzenledi. Suriye halkının yanında olduklarını belirten Cezayirli göstericiler ülkedeki Esed rejimi temsil eden Suriye büyükelçisinin de sınır dışı edilmesini istedi.

"Ey Beşşar Ey Korkak, Suriye Halkı Korkmaz" ve "İslami Suriye" gibi sloganlar atarak Suriye devriminin yanında olduklarını belirten Cezayir halkının gösterisi Laburavel camisinde namazın akabinde başladı. Çok sayıda emniyet görevlisinin takip ettiği gösteride Ali Belhac da bir konuşma gerçekleştirdi.

Gazze'de Müslümanlar Suriye İçin Yürüdü

Gazze'de bulunan Müslümanlar da Gazze caddelerinde ellerindeki tevhid bayraklarıyla gösteri yaptılar. Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu göstericiler, küresel cihad hareketinin sık sık kullandığı bayraklarla yürüyüş yaptılar. Nusayri Beşşar Esad'a karşı mücahidleri destekleyeceklerini söyleyen gençler, Suriye'deki Nusayri zulmünü kınayan pankartlar açtılar. ■

Yemen Zencibar Mücahidlerinin Emiri
Ebu Hamza el-MARKAŞÎ

Amacımız: "Taliban'ın Yaptığı Gibi İslam Devleti Kurup Adaleti ve Güvenliği Sağlamak"

Yemen'de yayınlanan Aden Hayat Gazetesi bir ilke imza atarak direnişin en güçlü olduğu Zencibar kentindeki mücahidlerin lideri Ebu Hamza el-Markaşî ile görüşmeyi başardı. Üç gazetecinin günler süren uğraşısı sonucunda bölge emiri ile görüşmek mümkün oldu. Diyaloğa açık olduklarını ve amaçlarının sadece adaleti sağlamak ve İslam'a dayalı bir devlet kurmak olduğunu ifade eden el-Markaşî, halkı direnişe katılmaya ve devrimci gösterileri sürdürmeye çağırdı.

Sizin tıkalı olan yolu açıp bazı mültecileri geri döndürmenizden önceki süreci nasıl yorumluyorsunuz?

Zencibar'ın altyapısı kasıtlı bir şekilde yok edildi ancak halkımızın desteği ile pek çok zorlukları yenip önemli projeleri başardık. Bugün Jaar'daki okullar diğer bölgelerdekine göre daha iyi durumda, savaş uçakları tarafından bombalanan El Razi hastanesinin yerine Kızılay'la iş birliği yapılarak yeni bir sağlık merkezi kuruldu. Hastane bombalamak kul yapısı kanunlara bile terstir, bırakın ki Allah'ın kanunlarını...

Bazıları sizin Ali Abdullah Salih'in monarşik sistemine bağlı olduğunuzu, bazıları ise Yemen ordusuna ve Birinci Zırhlı Tümeni'nin komutanı olan Ali Muhsin El Ahmar'a bağlı olduğunuzu söylüyor.

Bu iddialar tümüyle asılsızdır. Rejim şu an ABD ile işbirliği yapıp bize karşı savaşmaktadır, ayrıca Yemen ordusu ile de savaşıyoruz. İşin ilginç tarafı Sana'da

birbirlerine karşı savaşırken başka yerde ise hem kendi aralarında hem de ABD ile birleşip bizimle savaşıyorlar.

Güney Yemen'in Kuzeyden ayrılması projesi ile ilgili görüşleriniz nedir?

Biz Allah'ın şeriatını tesis etmek peşindeyiz ve bölgede yaşanan tüm haksızlıklara son vermek istiyoruz, Amacımız Taliban'ın yaptığı gibi İslam Devleti kurup adaleti ve güvenliği sağlamaktır.

Ensar el Şeria El Kaide'nin yeni ismi mi? Ve sizin El Kaide ile olan bağlantınız nedir?

Ebyen bölgesi harici soruları sormayın cevaplama yetkim yok.

"ZENCİBAR TAMAMEN MÜCAHİDLERİN KONTROLÜ ALTINDA"

Tamam. Cephedeki durum nedir?

-Savaşın başında oldukça gaddar saldırılara maruz kaldık nerdeyse tüm dünya bize karşı birleşmişti ki buna rejim, ulusal birlik partisi ve Husiler de dahildi. Siyasi mücadele içersindeki tüm partiler şeriatın gelmesini isteyen kişilere karşı birleşmişti. Elhamdülillah bugün Zencibar mücahidlerin kontrolü altındadır ancak savaş eşit koşullarda sürmüyor. Rejim yüksek bir ateş gücüne sahip, ancak zafer Allah'tandır. "Allah'ın izniyle nice az topluluk nice çok topluluğa galip gelmiştir."(Bakara suresi 249) Düzenli ordunun ne kadar çok silaha sahip olmasının gerilla savaşında fazla bir önemi yoktur. Bir adım bile çekilmek yok ve teslim olmayacağız, geri dönmeyeceğiz. Şu an en iyi durumumuzdayız ve şeriatı tesis etmeye çalışan seçkin bir cihad topluluğuyuz.

"HUSİLER MÜMİNLERİN ANNESİ HZ. AİŞE'YE HAKARET EDİYORLAR"

Husilerin sizlere karşı savaştığını nereden biliyorsunuz?

Evet bizimle savaştılar ve onlardan pek çoğunu öldürdük. Husilerin ABD'ye ölüm ve İsrail'e ölüm sloganlarını da ölülerinin üzerinde bulduk, ayrıca sahabeye ve müminlerin annesine hakaret içeren yayınlarda bulduk. Elimizde bu konuyla ilgili pek çok kanıtta vardır. 25. Mekanize Tugayı'nda sünnete hakaret eden şarkılar söylerken onları dinlemenizi isterdim. Ali Abdullah Salih'i Batı uşağı olmakla itham eden muhalif gruplar şu an Allah'ın dinini tesis etmek isteyen kişilere karşı Batı'yla işbirliği içerisindedirler. Eğer Ali Abdullah Salih bu ülkeyi şeriat ile idare etseydi ona karşı cihad ilan etmezdik ve eğer muhalifler şeriatın tesisi için yola çıkmış olsalardı onlara karşı savaşmazdık ve onları Batının uşağı olarak nitelemezdik.

LİBYA DEVRİMİ ÖRNEĞİMİZ

Barışçıl bir devrimi destekler misiniz?

Evet, ama değişik anlamda. Eğer rejimi devirmek istiyorlarsa biz buna onlardan onlarca yıl önce başladık ve onlardan menhec olarak da ayrılıyoruz. Libya'daki devrim tarzı bir devrimi örnek alıyoruz.

Kimi medya kuruluşları bazı üyelerinizi ihanetle suçladığınızdan ötürü öldürmenizi yayınladı, içinizde çatışmalar mı var?

(Sözü Keserek) Bu tümüyle diğer gruplara hizmet eden medyanın yapmış olduğu temelsiz bir uydurmadır. Yapılan, katile karşı haddin uygulanmasıdır, ancak bazı şahıslar bunu genç devrimcilerin idamı olarak yayınladılar, bu tümüyle bir dezenformasyondur.

Yabancı milletlerden kimse var mı? Ve kayıplarınızın durumu nedir?

Çoğunluk Yemenlidir ve biz onları cihadı destek konusunda zorlamıyoruz. Bizi üzen durum ABD bombardımanlarında ölenlerin büyük çoğunluğu sivil halktan olmasına rağmen bazı medya kuruluşları bunu değişik şekilde göstermektedir. Kayıplarımıza gelince her savaş içinde bazı kayıpları barındırır, ancak ordunun kayıplarıyla kıyaslandığında kayıplarımız oldukça cüzidir.

Zencibar ve Jaar emirliğinin işlerini nasıl idare ediyorsunuz?

Yıkık durumda devraldığımız pek çok enstitüyü yeniden rehabilite ettik ve kimi insanların bu kötü durumlardan çıkar sağlamasına engel olduk. Devletin ulaşamadığı yerlere ulaştık, buralara su ve elektrik sağladık. Mültecilerin geri dönmesini sağlamaya çalışıyoruz ancak ordu bu durumdan rahatsız olmaktadır ve bunun en önemli kanıtı ise yaptıkları ağır bombardımandır. Böyle hayali zaferlerin arkasına

saklanmaktadırlar. Wakar (Jaar) Emirliğinde pek çok sosyal enstitü inşa edilmiştir. Anlaşmazlıkların halli için polis teşkilatı, toplumsal sorunlarla ilgili bir sosyal komite, şeriat kurallarını uygulayan adalet sistemi ve Hisbe enstitüsü ile ilişki içinde olan bir Davet Komitesi kurulmuştur. Şu an Jaar'da kurulan eğitim merkezleri sayesinde bölgedeki eğitim diğer pek çok yerdekinden daha iyidir.

Diyaloğu kabul ediyor musunuz?

Evet, ancak kırmızı çizgilerimiz vardır ve bunların en önemlisi ise Şeriat'ın tesisidir. İkincil olarak diyaloğu kabul edebiliriz ama bizim tek amacımız bölgede Allah'ın şeriatının tesisidir.

Vermek istediğiniz son bir mesaj var mı?

Önemli mesajlar vermek istiyoruz. İlk mesajımız inandırıcılığını arttırmak isteyen medyayadır. Geçmiş dönemde sansür vardı ve yalan haberler yayılıyordu. Gerçek olmayan bir imaj canlandırılmaktaydı. Bundan ötürü bizde gazetecileri çağırıp gerçekleri göstermek istedik. İkinci mesajımız Ebyen'in evlatlarınadır. Cihada katılın ve destekleyin. Ordunun buradaki varlığına karşı gösteriler yapın ve onların Zencibar'dan çekilmesini isteyin.

Üçüncü mesajımız ise kamuoyunadır. Biz Ensar El Şeria olarak Ebyen bölgesini kontrol ediyoruz ve burada Şeriat'ı uyguluyoruz. Burada bugüne kadar sosyalizm, laiklik ve demokrasi denendi, bugün ise Allah'ın dini ile hükmedilmektedir. ■

Yemen sokaklarında artık Şehid Üsame bin Ladin'in posterleri arabalarda, evlerin duvarlarında ve her yerde görünüyor.

Kabileler Direnişçilere Biat Ediyorlar

Ensar Eş-Şeria 3. Emirliği De Kurdu

YEMEN'DE Neler Oluyor?

Yemen'de direnişçilere yönelik operasyonların komuta kısmını Amerika'nın yürüttüğü iddialarının gerçeklik boyutu El-Kaide'ye bağlı Ensar eş-Şeria tarafından yayınlanan görüntülerle belgelendi. Dergimiz, Yemen'in yerel kaynaklarına ve medyasına ulaşarak son durumu gözler önüne serdi.

Arap Baharı halkı Müslüman olan ülkelerdeki diktatör rejimleri devirmeye devam ediyor. Yemen'de ise durum diğer bölgelerden daha bir farklılık arzediyor.

11 Eylül 2001'den bu yana Yemen güçleri ile çatışan Yemen'deki el-Kaide Hareketi son bir yılda Yemen'de çok sayıda şehri ve kasabayı kontrol altına aldı. Yayınladıkları videolarda halka yönelik propaganda araçlarını son derece profesyonel bir şekilde kullandığı görülen harekett, sık sık Yemen ordusundaki askerleri vurmak istemediklerini gerek yaptıkları mitinglerde gerekse yayınladıkları videolarda belirtti. Son yayınladıkları videolardan birinde esir aldıkları askerleri kendilerinden tekrar askeriyeye girmemeleri ve "tevbe etmeleri" konusunda söz aldıktan sonra yol paralarını da vererek evlerine yolcu ettikleri gözlemleniyor.

Amerikan Askerlerinin Yemen'de Ne İşi Var?

Harekete bağlı Ensar eş-Şeria (Şeriat'ın Yardımcıları) el-Meded Haber Ajansı'ndan yayınlanan video ve resimlerde Shariton otelinin arkasındaki gizli bölümde yer alan üniformalı askerler yer alıyor. Üzerinde askeri üniformaları ve silahları olan Amerikan askerleri mücahidlere karşı operasyonlar yapan Yemen ordusuna istihbarat ve teknik destek dışında bizzat yönettiği de iddia ediliyor.

300 Mücahid Aden'e Doğru İlerliyor

Aden'e yakın olan Habileyn kentinin de mücahidler tarafından ele geçirildiği Yemen medyasının ana konularından birini oluşturuyor. Halk diktatör Ali Abdullah Salih'in zulmüne karşı çareyi silahlı direnişçilere katılmakla ve meydanlardaki protestolara iştirak etmekle buluyor.

Çocukların Öldürülmesine Büyük Tepki

Yemen asıllı Amerikan vatandaşı ve küresel cihadın en önemli ideologlarından olan Şehid Enver el-Evlaki'nin Amerikan bombardımanında şehid olmasından bir hafta sonra Evlaki'nin 15 yaşındaki oğlu Abdurrahman da Yemen ordusu tarafından şehid edilmişti. Sokaklara dökülen halk ellerinde Abdurrahman'ın resimlerinin olduğu pankartlarla Ali Abdullah Salih'i protesto ettiler.

Kabileler Direnişçilere Biat Ediyorlar

Öte yandan Yemen'in pek çok bölgesinden kabileler direnişçilere biat ediyor ve İslam hukukuyla yönetilen bir ülkede yaşamak istediklerini belirtiyorlar.

İşte İslam'ın Adaleti: 40 Yıllık Dava 3 Celsede Çözüldü

Direnişçilerin kontrolünde olan Zencibar'da 40 yıldan beri çözülemeyen bir miras davası 3 oturumda çözüldü. Yıllardır mahkemeleri süren davanın tarafları İslam'ın adaletinden çok memnun olduklarını ve İslam hukuk kurallarıyla yaşamak istediklerini ifade ediyorlar.

Husilere Karşı Sünniler Birşeliyor

İran desteğindeki Şii Husiler'in Aden'de Sünnilere ait Kur'an ve hadis talebelerini ödürmeleri ve medreselerini bombalamalarının ardından diğer Sünni kabileler ve alimler direnişçilerle birlik olmaya başladılar. Yemen'de bu sıralar yeni bir İslam devletinin kurulacağı bütün halkın gündeminde.

Ensar Eş-Şeria 3. Emirliği De Kurdu

Zencibar ve Vakar şehirlerinden sonra Şebva şehrinde de kontrolü eline geçiren Ensar eş-Şeria 3. Emirliğini Şebva kentinde ilan etti. Halk tarafından sevilen ve desteklenen mücahidler, yaptıkları akınlarla Sana yönetimi iyice çıkmaza soktu. ■

yemen

Amerika
Yemen'i İşgale Hazırlanıyor

İslam ülkelerindeki bütün uyanışları sindirerek sömürgeleştirmek için her yere saldıran Amerika, şimdi de Yemen'i işgal etmeye hazırlanıyor. Dergimiz, Amerikan işgal güçlerinin Yemen ordusuna verdiği eğitimleri ve despot Yemen rejiminin içyüzünü gözler önüne seren resimleri kamuoyuna sunuyor.

Her girdiği yerde katliamlar ve gözyaşı bırakan işgalci Amerika, şimdi de gözünü Yemen'e dikti. Yemen'de yükselen İslâmî devlet idealini bitirmek için Yemen diktatörü Ali Abdullah Salih'in Amerika'ya gitmesi sonrası Amerikan askerlerinin Yemen kıyılarında ve sahrada Yemen ordusuna verdiği eğitimlerin resimleri ortaya çıktı.

Amerikan Askerleri Yemen Sahillerinde Böyle Dolaşıyorlar

Coniler Yemen Diktatörü Ali Abdullah Salih'in Verdiği Güvenle Keyif Sürüyorlar

Yemen Ordusu Kendi Halkını Amerikan Güçleriyle Birlikte Vuruyor

Amerikan Askerleri Yemen Ordusunu Böyle Eğitiyor

Afganistan İslam Emirliği'nin Kandehar'daki Katliamla İlgili Açıklaması

Hasta düşünceli Amerikalı vahşiler, barbarca işledikleri eylemlerinin devamı olarak bugün bir kez daha Kandahar vilayeti Panjav ilçesi Zangavat bölgesinde kana-susamış insanlık bir dışı bir suç işledi. Onların kendi verilerine göre 20'den fazla savunmasız köylü doğrudan vurularak katledildi ve öldürüldü ancak olay mahalli öldürülenlerin çok daha fazla olduğuna tanıklık ediyor. Kurbanlar arasındakilerin büyük bir çoğunluğu masum çocuklar, kadınlar ve yaşlılardır. Şehid edilen bu masum sivillerin değerli hayatları Amerikalı barbarlar tarafından acımasızca onlardan alındı ve Amerikalı barbarlar ellerini onların masum kanları ile suladı. Olaya şahit görgü tanıklarına göre Amerikalı vahşiler bu suçu kendi askerlerine ve güvenliklerine hiçbir tehdit oluşturmayan böylesi üç köylünün evinde gerçekleştirdi. Ve şehid edilen bu köylüler onlar için bir tehdit bile değildi.

Amerikalı "teröristler" bu insanlık dışı ve ahlaksız suçun failinin akıl hastası olan askerler olduğunu iddia ederek özür dilemek istiyor.

Eğer bu katliamın failleri gerçekten akıl hastaları ise o takdirde bu durum Amerikan ordusu tarafından işlenen bir diğer ahlaki günaha tanıklık eder çünkü Afganistan'da bir saniye bile düşünmeden silahlarını savunmasız Afganlara karşı doğrultan delileri silahlandırmaktadırlar.

Tüm dünyada dengesiz kişileri silahlandırmak için yetki verecek ve onları askere sürükleyecek ve onlara sözde barışı-koruma misyonu verebilecek olan askeri bir aptallık var mıdır?

Afganistan İslam Emirliği İslami ve insanı yükümlülüğünün bir parçası olarak bu vahşetin kurbanlarına sempatisini dile getirirken, kurbanların mirasçılarına Allah (s.v.t) yardımıyla kurbanların intikamının işgalcilerden ve her bir şehidi katledenlerden alınacağı ve onların işledikleri barbarca eylemlerinin cezalarını çekeceği güvencesini verir.

İslam Emirliği bir kez daha tüm uluslar arası insan hakları organizasyonları ve STK'ları, insani vicdanlarının bir parçası olarak Amerikalı işgalciler tarafından işlenen böylesi gerekçesiz suçları engellemek için Afganlara yardım etmeye ve bu barbarca suçu işleyenleri ahlaki yükümlülüklerinin bir parçası olarak mahkemeye çıkartmaya çağırır. ■

Şebab Hareketi Somali'de Hastane Açtı

Şebab hareketi, işgal güçleriyle çatışmaları sürdürürken, halka yönelik çalışmalardan da geri durmuyor. Hareket, son olarak Baidoa şehrinde bir hastanenin açılışını yaptı.

Somali'de işgalci Amerika ve İsrail öncülüğünde Kenya ve Etiyopya ordularıyla Şeyh Şerif'e bağlı Somali ordusunun hep birlikte saldırdığı Şebab Hareketi, bir taraftan işgali püskürtürken bir taraftan da halka yönelik faliyetlerini sürdürüyor. Harekete bağlı Zekat Birimi Baidoa şehrinde halka yönelik bir hastane açtı.

Açılışta hazır bulunanlara kısa bir konuşma yapan Zekat Birimi Sorumlusu Sultan Muhammed Âl-i Muhammed, hastane, ilaç ve okul malzemeleri gibi temel ihtiyaçların Hareket tarafından karşılanacağını, BM ve Batılı ülkelerin ülkeye gönderdiği gıdaların bozuk ve sağlıksız olduğunu yineledi.

Hastane açılışında bölgedeki tüccarlar, âlimler ve aşiret liderleri de hazır bulundu.

Şebab Hayır Derneği Açtı

Genç Mücahidler Hareketi'ne bağlı Şübeyla kentinde İhsan Hayır Cemiyeti isminde bir dernek açıldı. Dernek fakirlere ve muhtaçlara gerekli yardımı yapmanın yanında, Somali'ye giden yardımların gerçek sahiplerine gitmesine aracılık yapacak. Derneğin açılışında bir konuşma yapan Şebab Resmi Sözücüsü Şeyh Ali Diri, herkesin bu derneğe yardım etmesini, zayıf ve muhtaçlara bakmasını ifade etti. Derneğin genel mesulünün de Şeyh İbrahim Osman olduğu bildirildi.

Kimsesizlere Tekerlikli Sandalye Verildi

Şebab Hareketi Somali'nin çok ücra köylerinde yaşayan sakatlara tekerlikli sandalye dağıttı. Tekerlikli sandalyelerine alan yerli halk sevinç içinde evlerine dönerken, Şebab Hareketi'nin muzaffer olması için dua ettiler.

Ebu Abdullah

Mısırlı araştırmacı Dr. Ali Abdul'âl, İslam Dünyası'na yaptığı açıklamada "cephelerde başarısız olan Amerika psikolojik savaşla yılgınlık psikolojisi oluşturmak istiyor" dedi.

somali

Kur'an'a Yönelik Saygısızlığa Somali'de Protesto

Emperyalist Amerika'nın bilinçli bir şekilde yürüttüğü psikolojik savaşın bir parçası olan Kur'an-ı Kerim'i yakma eylemlerine bir tepki de Somali'den geldi. Afganistan, Dağıstan ve son olarak da Somali'nin başkenti Mogadişu'da Kur'an-ı Kerim'in yakılması üzerine Somali'de etkin Genç Mücahidler Hareketi halkı harekete geçirerek miting tertip etti.

Çok sayıda Somalili'nin katıldığı mitingde konuşan Şübeyli şehrinin sorumlusu Ebu Abdullah, "Allah'ın kitabına yönelik yapılan bu kötü fiili sadece miting yaparak değil, bu korkunç fiili yapanlar ve yapılmasına çanak tutanları cezalandırarak da reddetmeliyiz" şeklinde konuştu.

Savaş Uzmanları: "Kur'an Yakma Psikolojik Savaşın Bir Parçası"

Mısır ve Ürdün'de küresel savaş hakkında araştırmalarda bulunan araştırmacıların İslam Dünyası'na verdiği bilgilere göre Kur'an yakma eylemleri tıpkı Guantanamo ve Ebu Gureyb cezaevinde olduğu gibi Müslümanların şahsiyetlerini ezerek yenilgi psikolojisiyle etkisiz hale getirmek amacıyla yapılıyor. Mısırlı araştırmacı yazar Dr. Ali Abdul'âl İsla Dünyası'na yaptğı açıklamada "askeri gücüyle mücahidler karşısında başarısız olan Amerika, psikolojik saldırılarıyla yılgınlık psikolojisi oluşturmak istiyor" şeklinde konuştu. ■

Zekat
Somali Halkının Yüzünü Güldürüyor

Develerini alan bir Somalili sevinç içersinde evine dönüyor.

Somali'de zekat malları halkın yüzünü güldürüyor.

Zekat emiri basın açıklaması yapıyor.

Amerika ve İsrail'in Kenya ve Etiyopya ordularını kışkırtarak Somali'ye saldırtması Genç Mücahidler Hareketi (Şebab)'nin halka yönelik çalışmalarına engelleyemiyor.

Amerika ve İsrail'in Kenya ve Etiyopya ordularını kışkırtarak Somali'ye saldırtması Genç Mücahidler Hareketi (Şebab)'nin halka yönelik çalışmalarına engelleyemiyor. Şebab bir taraftan işgalcilerle çarpışırken bir taraftan da halk üzerindeki etkisini sürdürüyor.

Nolvin ve Afco şehirlerinde aile başına büyük baş hayvanlardan 3 deve, küçük baş hayvanlardan da 15 koyun dağıtıldığı ifade edilirken, zekat malları dağıtılırken bölgedeki en fakir ailelere öncelik verildiği vurgulandı.

Saldırılar Sürüyor

Şebab, bir taraftan halka yönelik çalışmalar yaparken bir taraftan da işgalcileri hedefleyen saldırılar yapıyor. Boldavin şehrinde içi Etiyopya askerleriyle dolu olan bir askeri kamyon bombalı tuzakla imha edildi, içindeki askerlerin hepsinin öldüğü ifade ediliyor. Etiyopya askerleri aynı yerde ikinci bomba şokunu yaşadı. Ölü askerleri ambulans araçlarına nakletmekle uğraşan Etiyopya askerlerine yönelik ikinci bomba korku ve dehşet içinde askerlerin kaçışmalarına sebep oldu. Şebab, bu saldırıyla Boldavin kentinde katledilen öğretmen, öğrenci ve yaşlı insanların intikamını aldıklarını duyurdu.

3 Kenya Askeri Öldürüldü

Kenya sınırı olan Dobli kentinde Kenya askerleriyle Şebab arasında çatışma çıktı. Alınan bilgiye göre 3 Kenya askeri öldürüldü, askerler Kenya içine doğru ilerlediler. ■

MAKALE

Hamdi ABDURRAHMAN

AFRİKA'DA
Cihadi Akımların Yükselişi

Kahire Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi'nde öğretim görevlisi Hamdi Abdurrahman aljazeera.net sitesinde çıkan yazısında Afrika'da cihadi akımın yükselişini ve el-Kaide'nin yayılışını kaleme aldı.

Boko Haram Cemaatinin 26 Ağustos 2011'de Nijerya'nın baş kenti Abuja'daki B.M. binasına canlı bomba saldırısı düzenlemesi kuzey Nijerya'daki Müslüman hareketin fikirlerinde önemli değişikliklerin oluştuğunu gösteriyor.

Nijerya Emniyet birimlerinin elindeki deliller, 23 Kişinin ölümüne sebep olan Abuja saldırısı failleri ile El-Kaide İslami Mağrip cephesi ve Somali'deki Genç Müslümanlar örgütü arasında güçlü bağların varlığına işaret ediyor.

ABD'deki tartışmalarda kurucusu Usame Bin Ladin'in Pakistan topraklarında ABD özel birlikleri tarafından öldürülmesi sonrasında El Kaide'nin sona yaklaşdığı ima ediliyorken, El Kaide'nin Nijerya'da güçlü bağlantılarının varlığının ortaya çıkması endişe konusu olmakta, Afrika topraklarında taban bulan El Kaide'nin güçlü dönüşünün habercisi olmaktadır.

El Kaide Somali'nin Güney bölgelerinin çoğunu elinde tutan Genç Mücahidler hareketini desteklemekte ve yine El Kaide'nin Mali, Nijer ve hatta Moritanya üzerinden Cezayir güneyindeki sınır bölgelerinde faaliyet gösteren savaşçıları olduğu bilinmekte.

Önemli bir petrol ülkesi olan ve nüfus bakımından Afrika'nın devi sayılan Nijerya'da El Kaide'nin gücünü artırması kuşkusuz ona yeni bir ivme kazandıracaktır.

Çünkü Batı Afrika bölgesi genel olarak büyük istikrarsızlık sorunları ile boğuşmakta. Bölge ülkelerinin çoğunda asayişsizlik ve istikrarsızlık hakim. Bu nedenle Batı Afrika, özelde ise istikrarsız bir ülke olan Nijerya'da El Kaide'nin geleceği sorgulanmakta...

Boko Haram ve Batı Düşmanlığı

Boko Haram'ın artan önemine ve son dönemlerde tehlike oluşturmasına rağmen, bu cemaatin tarihi süreci halen kapalı kalmaktadır. Aynı şekilde cemaatin kökeni, fikri oluşum aşaması ve faaliyetlerini tam olarak ortaya koyacak çalışmaların yapılması bir hayli zordur.

Ancak bazı kaynaklar, bugünkü Boko Haram cemaatinin 1940'lı yıllarda Nijerya toplumunda yükselen radikal İslam ve Nijerya Topraklarında İslam Hilafeti

kurma düşüncesinin doğal bir gelişmesini temsil ettiğini belirtmekte.

Muhtemelen, Boko Haram'ın mevcut fikri modeli ve ideolojik yapısı 2002'de Nijerya'da kurulan Nijerya Talibanı olarak kendilerini isimlendiren cemaat ile irtibatlıdır ve Afganistan'daki İslami direniş hareketi Talibanı örnek almaktadır.

Bir Grup Üniversite öğrencisi, bazı Emekli Askerler ve bazı meslek sahipleri Nijerya'nın kuzeyinde Ehli Sünnet vel-Cemaat cemaatini kurdular. Hedefleri, toplumdaki ahlaki çöküntüleri düzeltmek ve uygun zamanda İslam Devletini kurmaktı.

2003 yılında İslam Davetçisi Muhammed Yusuf başka bir cemaat kurdu. Bu cemaatin ismi medyada halen Boko Haram olarak bilinmektedir. Cemaatin etkisi Nijerya'nın kuzeyindeki müslüman beldeleri olan Borno, Yobe, Katsina, Kaduna ve Kano şehirlerine kadar ulaştı.

Bu Cemaat kendisine görev olarak Kafir devlet kurumları ve bozuk politikalarıyla savaşmayı, İslam Şeriatının uygulanması için çalışmayı ve İslam Hilafetini kurmayı veya bu yolda ölmeyi seçti.

"Boko Haram" kelimesi, kuzey Nijerya nüfusunun yaklaşık% 70'nin dili olan Hausa dilinde "Batı eğitimi yasak" anlamına geliyor. Cemaat, radikal İslam anlayışı taşıyor. Bu nedenle modern batı eğitiminin İslam dininden uzaklaştırıp açık küfre sebep olacağını ve sonuç olarak İslam/Müslümanların ileri gitmesine değil, gerilemesine sebep olacağını söylüyor.

Boko Haram cemaati eski Cumhurbaşkanı Obasanjo döneminde sürekli operasyonlarla baskı altına alındı ve faaliyetlerini gizlilikle yer altından yürütmeye zorlandı. 2006 yılında Boko Haram tekrar ortaya çıkarak Laik devlet kurumları ile yeniden çekişme içersine girdi ve Nijerya'nın her yerinde İslam şeriatının uygulanmasını talep etti.

Birçok yorum, Nijerya'daki mevcut kaosun sebebinin Nijerya Emniyet birimlerinin 2009 yılında Muhammed Yusuf ve yüzlerce taraftarını öldürmesi olduğuna işaret ediyor.

Bu olaydan sonra Cemaat intikam almaya yemin etti. Hükümet hedeflerine hemen hemen her gün saldırılar düzenlendi. Nisan 2011 yılında Goodluck Jonathan'ın Cumhurbaşkanı seçilmesiyle saldırılar zirve yaptı. Boko Haram'ın kalesi sayılan Maiduguri eyaletinin hayalet şehre döndüğünü, birçok okul ve şirketin kapılarını kapatmak zorunda kaldığını söylememiz durumu anlatmaya yetecektir.

El Kaide'nin Nijerya Versiyonu

Boko Haram cemaatinin faaliyetleri çoğunlukla Nijerya'nın kuzeyi ile sınırlı olması dikkat çekicidir. Ancak en önemli saldırılarını Abuja Şehrinde düzenledi. Böylelikle uluslararası kamuoyunun dikkatini çekti. Örneğin, cemaat üyeleri Abuja'da 29 Mayıs 2011 tarihinde Cumhurbaşkanı Goodluck Jonathan'ın görevi

devralırken kalabalık bir parka saldırı düzenledi. 16 Haziran 2011 tarihinde ise yaklaşık otuz kişinin öldüğü Abuja Emniyet Binasına bir intihar saldırısı gerçekleştirdi.

Bazı tahminlere göre cemaat, bu yılın başından beri her üç günde bir saldırı düzenleyerek yaklaşık 600 kişinin ölümüne sebep oldu.

Ancak, şimdi ortaya çıkan soru ise Boko Haram'ın faaliyetlerini yerel olmaktan çıkarıp küresel bir boyuta taşımasıdır. Cemaatin 26 Ağustos 2011 tarihinde Birleşmiş Milletler binasına intihar saldırısı düzenlemesini kimse kendiliğinden yaptıklarını veya bir tesadüf sonucu olduğunu söyleyemez. Aksine bu hedef planlanmış ve ölçülü bir anlayış ile işe konulmanın sonucudur. Bence bu saldırı, cemaatin yeni stratejisine işaret etmekte. Bu saldırı ile Nijerya hükümetine, ABD ve Dünyanın diğer devletlerine karşı saldırılar gerçekleştireceğini ilan etmekte. Şu üç gösterge Boko Haram cemaatinin El Kaide'nin küresel cihad ağınının bir parçası haline geldiğini göstermekte :

İlk olarak, 18 Ağustos 2011'de merhum lideri Muhammed Yusuf'tan sonra örgütün önderliğini üstlenen İmam Ebu Bekir Şikaw'in yaptığı yazılı açıklamasında El Kaide'ye dostluk/sadakat beslediklerini, yeni liderliğe de (Şeyh Eymen Zevahiri) aynı şekilde baktıklarını belirtiyor. Ayrıca risalede ABD'ye tehditlerde bulunulmuştu.

İkinci olarak, Boko Haram faaliyetlerinde El Kaide'nin taktik ve metotlarını kullanmaya başladı. Örgüt kurulumundan beri adam kaçırma işine girişmemişti. Ancak Mayıs 2011'de iki yabancı kaçırıldı. Bunların İslami Mağrip El Kaidesine teslim edilmiş olma ihtimali de var.

Üçüncü olarak, BM binasını hedef almaları. Bu türden

olsa da yabancılara saldırma imkan ve olasılıkları da ortada. Daha da önemlisi cemaat, Nijerya'da Müslüman ve Hıristiyanlar arasındaki sınır çizgisini aşarsa ciddi bir din savaşı çıkarabilir.

Boko Haram cemaatinin taktiklerinde intihar saldırılarının artık kalıcı bir özellik haline gelmesine işaret etmemiz yeterli olur. Nijerya güvenlik birimlerinin yolsuzluk ve zafiyet içersinde olmasını da göz önüne alırsak bu türden deşifresi zor olan saldırıları engellemek çok zor olacak. Bazı istihbarat raporları Boko Haram ile İslami Mağrip El Kaide'sinin güç birliği sağlamak ve ortak hedefler belirlemek için koordinasyon/birleşmeye doğru gittiği yönünde uyarıyor. Böylesi bir koordinasyon Batı devletleri ve Afrika ülkelerine ciddi bir tehdit oluşturabilir.

18 Ağustos 2011 tarihinde ABD Dışişleri tarafından yayınlanan Terörle Mücadele raporunda Nijerya'nın içersinde bulunduğu ekonomik sıkıntılar ve yolsuzluk nedeniyle güvenlik güçlerinin ülkeyi tehdit eden sorunlar ile etkin mücadele edemediğini belirtmekte.

saldırılar, yerel radikal grupların yerel olmaktan çıkıp küresel direnişe dönüşmeleri ve El Kaide bayrağı altına girdiklerinin belirtisi olabilir. Hatırlarsak El Kaide 2003 'te Bağdat'taki B.M binasına düzenlediği saldırı ile Irak'ta çalışmalarına başladığını ilan etmişti.

2007 yılında ise Selefi Davet ve Cihat Örgütü üyeleri Cezayir'deki B.M çalışanlarına yönelik bir saldırı gerçekleştirdiler. Bu saldırının hemen ardından Cezayir'de ki Selefi Davet ve Cihad cemaati El Kaide'ye bağlılığını ilan etti ve isimlerini de İslami Mağrip El Kaide'si olarak değiştirdiler.

Riskler ve Zorluklar

Boko Haram, Abuja'daki B.M karargahına saldırması ile artık sadece Laik Nijerya devlet müesseselerini hedef alan yerel muhalif bir cemaat olmaktan öteye geçti.

Bu saldırı, 1960 'ın ilk yıllarında bağımsızlığını kazanan Nijerya'nın din eksenli çatışma tarihinde bir kavşak noktasıdır. Toplumu İslamlaştırma hedeflerine Nijerya'da başarıya ulaşan cemaatin diğer komşu ülkelere de bu amacı ihraç ettiklerini söyleyebiliriz. Ancak bugün ortaya çıkan şey, El Kaide'nin fikirlerini taşıyan ve katışıksız bir Afrikalı olan yeni bir cihadi cemaattir. Yeniden şekillenen Boko Haram'ın oluşturduğu ilk tehlike kurucusu Muhammed Yusuf'un ölümünden sonra cemaatin bilinen örgütsel bir yapısı ve liderinin olmamasıdır. Bu yeni yapı cemaatin faaliyetlerine daha geniş bir alan oluşturacağı gibi kendisine karşı girişilecek güvenlik önlemlerini daha da zorlaştıracaktır.

Cemaat, Batı Afrika Sahra ve Sahil bölgelerinin jeostratejik konumundan yararlanmış, bölgedeki güvenlik zafiyetini daha fazla silah, eğitim ve yeni üyeler elde etmek için kullanmıştır. Boko Haram'ın kurbanlarının çoğu Müslüman kuzey kesiminden

Bununla birlikte aşırı dini grupların oluşturduğu tehdide karşı güvenlik odaklı bir çözüme yoğunlaşılması ciddi bir hata sayılmakta, korkunç sonuçlar doğuracağı söylenmekte. Çünkü birçok yazar ABD, İsrail ve Nijerya hükümetleri arasında geniş kapsamlı terörle mücadelede işbirliği anlaşmalarının olduğunu söylemektedir.

Boko Haram sözcüsünün başkent Abuja'daki BM binası saldırının ardından yaptığı açıklama ancak yukarıda söz konusu işbirliği göz önünde tutularak anlaşılabilir. Sözcü: "Bizim BM binasına saldırmamızın sebebi onların ABD çıkarları için çalışmalarıdır. ABD ise Nijerya hükümetinin Boko Haramı ezme girişimlerini desteklemektedir."

Bu zihinsel ve faaliyetsel değişim karşısında ne yapmalı ? Cemaati, Nijerya'da gelirlerin ve yetkinin adaletsiz dağılımına karşı ortaya çıkmış toplumsal bir protesto hareketi olarak tanımlamak zor.

Şüphesiz bu cemaat bundan daha fazlasıdır. Çünkü var olan Laik devleti kabul etmemektedir. Bilakis işsizlik, kötü yönetim ve yolsuzluk Boko Haramın fikir ve inanışlarını yaymasına uygun iklimi sunmaktadır.

Nijerya hükümeti yeni bir kalkınma stratejisi benimsemeli, iç barışa ve dinler arası uyuma öncelik vermesi zorunludur. 2009'da hukuk dışına çıkılarak öldürülen Boko Haram cemaatinin lideri Muhammed Yusuf ve arkadaşları için resmi olarak özür dilenmesi de belki faydalı olur.

Boko Haram'ın bu fikri dönüşümü ve El Kaide ile olan irtibatı genel bir strateji zafiyetinden muzdarip Batı Afrika'yı patlama noktasına getirebilir. Şayet Doğu Afrika, kuzeyde sahil ve sahra bölgelerinde oluşan gelirim ve çatışmaları göz önüne alırsak Afrika'nın, Afrikalı yüzüyle El Kaide'nin ikinci kez zuhur etmesine tanıklık ettiğini söyleyebiliriz. ■

Kafkasya Emirliği'nde Çatışmalar Yaşandı

Ğalğayçö(İnguşetya) Vilayeti'nin Malgobek kentinde bu gecenin(18 Mart) ilk saatlerinde, Malgobek ilinin kukla UVD çetesi mensubu Ruslan Yandiyev, aracının içerisinde otomatik silahlarla saldırıya uğradı. Çatışma sonucunda ağır şekilde yaralandı.

Mürtedle beraber araçta bulunan sivil bir vatandaş, yara almadan kurtuldu.

Dağıstan'ın Hasav-Yurt Bölgesi'nde Çatışma

Kafkasya Emirliği haber kaynakları, bu olayla ilgili başka bir bilgi vermedi.

Rus işgalcilerin haber kaynaklarından edinilen bilgilere göre; Dağıstan'ın Hasav-Yurt Bölgesi'ne bağlı Novıy Sisatli Köyü'nde bugün(18 Mart) sabah saatlerinde kafir ve mürted birlikleri, müstakil bir evi kuşatıp baskın düzenlediler. Eve lav silahları ve roketlerle saldırdılar. Bunun üzerine ev, ateş aldı.

Yerel mürtedlerin verilerine göre; kafirlerin "Özel Birlikler"(Spestnaz) çetesinden bir kafir öldü, bir diğeri de yaralandı. Mürtedler, evde bulunan 2 mücahidin de şehid edildiğini iddia ettiler.

Olayla ilgili diğer ayrıntılar bilinmiyor.

Çeçen ve Dağıstan Vilayetlerinde Çatışmalar Yaşandı

Çeçenya'daki Kafkasya Emirliği kaynaklarının bildirdiğine göre; Gudermes ilinde bu gecenin ilk saatlerinde(15 Mart), teğmen rütbeli bir polis infaz edildi. Mürtede, kendi evinin önünde bulunduğu esnada ateş açıldı. Kadirovcu mürted, olay yerinde hayatını kaybetti.

Başka bir bilgi edinilemedi.

Öte yandan; Dağıstan'ın başkenti Şamilkale'de de aynı saatlerde bir silahlı çatışma yaşandığı bildirildi. Yerel mürtedlerin iddiasına göre, bir mücahidi yakalamak için özel operasyon düzenlendi fakat O, polis çetesi üyelerine ateş açtı. Bunun üzerine meydana gelen çatışma sonucunda bu mücahid şehid edildi. Olayla ilgili diğer ayrıntılar bildirilmedi.

Kafkasya Emirliği haber kaynakları, Şamilkale'de 15 Mart gecesi meydana geldiği bildirilen bu çatışmayla ilgili herhangi bir bilgi vermedi.

Dağıstan'da Kuklalara Ağır Darbe:

16 Ölü ve Yaralı

Kafkasya Emirliği haber kaynaklarının verilerine göre, bu akşam (06 Mart 2012 Salı) yerel saat ile 21.30 civarı Dağıstan Karabudahkent ilçesinde kukla yönetim DPS (Trafik polisi) kontrol noktasına bir şehadet saldırısı gerçekleştirildi ve ilk verilere göre en az 6 yerel kukla trafik polisi imha edildi 10 civarında da yaralı var.

Yerel kaynaklar ve Rus medyası akşam saatlerinde haberi önce sıradan bir olay gibi, DPS (Trafik polisi) kontrol noktasına silahlı saldırı yapıldı ve 1 kukla trafik polisi öldürüldü olarak duyurdu. Ancak ileri saatlerde yerel görgü tanıklarının da raporlarıyla kukla yönetim polis departmanı çetesinin gerçek kayıpları netleşmeye başladı.

Diğer taraftan bazı Rus medya kaynakları kukla yönetim raporlarına referans ile 4 kişinin öldüğünü duyururken, bir diğer Rus medya kağnağılifenewskukla Dağıstan yönetiminin kayıplarını doğruladı ve şehadet saldırısının bazı detaylarını duyurdu.lifenews'e göre, 5 kukla polis çetesi çalışanı öldü 9 tanesi ağır yaralandı.

Haber kaynağına göre, bu akşam yerel saat ile 21.30 civarı Karabudahkent'te DPS (Trafik polisi) kontrol noktasında belge kontrolü yapılırken (sonradan şehadet eylemcisi olarak duyurulan) bir kadın yaklaştığı sırada kukla polislerin dikkatini çekti ve yerel kuklalar kendisine doğru yaklaştıkları an üstündeki bombayı patlattı.

Patlamanın etkisi ile olay yerinde 2 kukla trafik polisi öldü. O an çığlıkların ve kargaşanın meydana geldiği sırada,patlama yerine doğru koşan kukla polis çetesi üzerine yolun karşı tarafından, uzak mesafeden otomatik silahlar ile ateş açıldı ve 4 kukla polis çete üyesi daha öldü 6 tanesi ağır yaralandı. Yerel görgü tanıklarına göre ise yaralı sayısı en az 10 kişi.

Kukla yönetimin raporlarına göre şehadet eylemini gerçekleştiren kadın mücahide dışında mücahidlerin hiç biri ele geçirilemedi ve olay yerinden kayıp vermeden sağ olarak ayrıldılar. Kuklalara göre şehadet operasyonunu gerçekleştirenler, büyük olasılıkla Dağıstan Vilayeti-Gubden Cemaati mücahidleridir. ■

İSLAM DÜNYASI RÖPORTAJ

Röportaj:
Osman AKYILDIZ

Araştırmacı Yazar
Habbab Çetin AKDENİZ

Pakistan İstihbaratı CIA'ya Çalışıyor

Pakistan İstihbaratı ISI'nın işkence dolu hapisanelerinde 173 gün geçiren Habbab Çetin Akdeniz Pakistan'ın Guantanamo'sunu İslam Dünyası'na anlattı. "ISI'nın hapisanelerinin yerlerini Pakistan devleti bile bilmiyor" diyen Akdeniz, ISI'nın İngilizler tarafından kurulduğunu ve ISI ajanlarının CIA'dan beter olduğunu vurguladı. İşte işkence dolu 173 günün anlatıldığı o röportaj:

Habbab bey, Doğu Bilgeliği üzerine bir kitap yazmak için gittiğiniz Pakistan'da Pakistan İstihbarat Teşkilatı (ISI) tarafından tutuklandınız ve 173 gün işkence altında kaldınız. ISI nasıl kuruldu ve amacı nedir?

İngilizsömürgesindekiHindistan yaşanan kanlı çatışmaların ardından 1947'de Pakistan adında yeni bir devlet doğurdu. Daha sonra bu yeni devlet de batısı bugünkü Pakistan doğusu daBangladeşolmak üzere ikiye ayrıldı. Hindistan'ın ayrışarak üç devlete bölünmesi İngilizlerin de çok arzuladığı bir şeydi. Kanaatimce bu ayrışmaların derinleşmesi ve bu günkü Pakistan'ın kurulması İngilizlerin kurdurduğu ISI'nın eliyle olmuştur. ISI, ittihat ve terakki benzeri bir zihniyete karşılık geliyor. Özellikle de Bangladeş'in ayrılmasında büyük rolü olan Zülfikar Ali Butto döneminde gücünü pekiştirmiştir. Bu örgütün tepesinde Muhammed Ali Cinnah olduğu söyleniyordu. Kısacası ISI'nın İngilizler tarafından kurulan bir gizli servis olduğu konusunda tüm mahkûmlar hemfikirdiler.

Bundan 13-14 yıl önce Keşmir mücahitleri Hindistan'ı Keşmir'den çıkmaya zorlayacak önemli bir kontrol noktasını ele geçirmişti. Fakat nasıl olduysa Keşmir mücahitleri bu stratejik noktayı Hindistan yönetimine terk etmek zorunda kaldı. Zindandaki hemen hemen her Pakistanlı, General Pervez'in bu ihanetini İngiliz ajanı olmakla açıklıyordu.

Bu günlerde ise ISI yükselen İslami mücadeleye karşı görev ifa etmektedir.

"AMERİKAN JETİYLE CEZAEVİNE GÖTÜRÜLDÜM"

ISI sizi nasıl tutukladı ve ne ile suçladı? Onların suçlamalarına karşı herhangi bir hak arama girişiminde bulunmadınız mı?

Çevre yolu üzerinde bulunan bir kontrol noktasında durduruldum. Rutin bir arama gibi görünüyordu. Fakat üzerimize tutulan güçlü ışığın etkisi kısa bir süre sonra azalınca çevremi bir düzine askerin sardığını fark ettim. Kısa bir süre tutulup gerekli kontroller yapıldıktan sonra bırakılacağımı düşünmüştüm. Fakat ellerim kelepçelenip, başımdan belime kadar bir çuval geçirildiğinde tutuklandığımı anladım.

Beni Afgan cihadına katılmak için gelen El Kaide mücahitlerden biri olmakla suçluyorlardı.

Birinci açlık grevimin sekizinci gününde iyi Türkçe konuşan üst düzey bir Pakistan subayı bana, "seni biz almadık, buraya da biz getirmedik" demişti. Doğruluk payı vardı. Zira Kuetta'dan Rawal Pindi'deki zindana bir Amerikan askeri jetiyle nakledilmiştim. Kanaatimce o bölgede CIA en az ISI kadar aktif ve işbirliği halinde faaliyet gösteriyor.

Tamamen illegal bir yapılanma içinde ve tam bir mafya gibi çalışan bir örgüt tarafından hapsedilmiş, sorgulanmış ve işkence görmüştüm. Rawal Pindi de ikinci kez hastaneye kaldırılışım sırasında gözümdeki bant gevşeyince kısmen de olsa etrafı algılayabilmiştim. Hapsedildiğim zindanın aslında çeşitli hayvanlarında bulunduğu harika bir parkın altında olduğunu fark ettim. Mahkûmlar, ISI'nın hapishanelerini devlet bile bilmiyor diyorlardı.

Hayır hiçbir hak arama girişimim olmadı. Kimden hak talep edebilirim ki? Swat da yüzyılın katliamını yapmış Zerdari hükümetinden mi yoksa kadın ve çocuk katili bir istihbarat örgütü olan ISI dan mı...

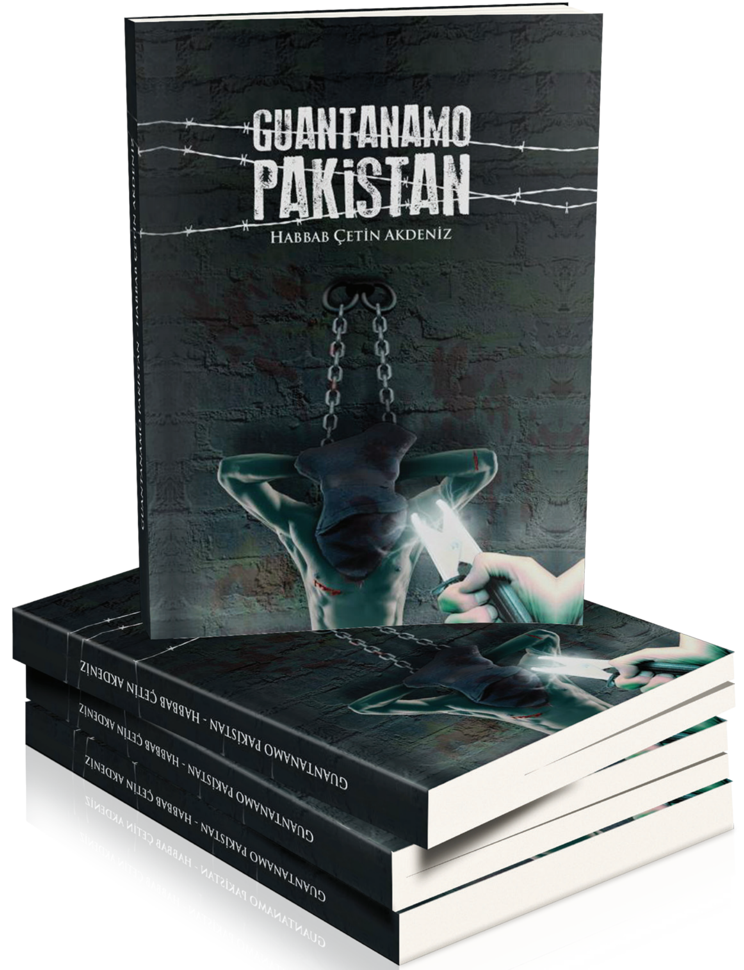
"TIRNAKLARIMIZI ISIRARAK KISALTIYORDUK"

ISI'nın cezaevleri ile normal cezaevleri arasında nasıl bir fark var? Kaldığınız koşullar nasıldı?

Toplama kampları tarzı filmlerde gördüğümüz zindan ve hücreler gibi, hatta daha kötü... Normal cezaevlerinde ranza, döşek, battaniye, havalandırma, yeteri derecede yemek imkânı, temizlik ve temizlenebilme imkânı, gün ışığı vs olduğunu tv ve basından biliyorum. Normal ceza evleri ile Pakistan Guantanamoları asla kıyas edilemez...

Kaldığım hücrelerin hiçbirinde üzerinde yatabileceğimiz bir şey yoktu. Küften sıvaları dökülmüş bir hücrede, kışın buz gibi betonda, yazın ise kırk derecenin üstünde bunaltıcı sıcakta biz ve dört duvardan başka hiçbir şey yoktu. Temizlenmek için asla yeterli temizlik malzemesi olmazdı. Özellikle soğuk kış günlerinde buz gibi su ile banyo yapmak zorunda kalırdık. Haftada bir kez sabun getirilir ve o da mahkûmların yarısına bile yetmez, birkaç saat içinde biterdi. En özel eşyamız biri namaz saatlerinin dışında küçük tuvaletimizi yapabileceğimiz diğeri ise pis kokan depo suyunu doldurduğumuz içme suyumuzun bulunduğu iki pet şişeydi.

Kurbağa, karınca, kertenkele, örümcek, hamam böceğimiz eksik olmazdı. Her öğünde en fazla yarım çay bardağı kadar çorba suyu ve küçük bir lavaş ekmeğimiz olurdu. Tırnaklarımızı çoğu kez ya ısırarak kısaltır, ya da duvarlara sürterdik ki bu çoğu kez günlerce süren yaralara neden olurdu.

Habbab Çetin AKDENİZ'in Pakistan'da Yaşadıklarını Kaleme Aldığı Kitabı "GUANTANAMO PAKİSTAN" ÇIKTI!

“CIA AJANLARI SORGULARA KATILIYOR”

ISI ile CIA’in ilişkileri var mıdır? Varsa neden kendi halkını koruması gereken ISI, CIA ile işbirliği yapıyor? Siz mahpus olduğunuzda hiç CIA ajanı gördünüz mü?

ISI ile CIA’nın işbirliği içinde olduğuna kesinlikle inanıyorum. Mahkûmların tamamı da aynı kanaatteydi. Zaten işkenceli işkencesiz tüm sorgulara CIA ajanları da katılırdı. Hükümet olmadan önce darbeci mason Eyüp Han’a dışişleri bakanlığı yapmış Zülfikar Ali Butto batıda yetiştirilmiş, tamamen batı zihin ve düşünce biçimiyle dünyayı ve İslamı yorumlamış ve Pakistan siyasetinde bir döneme adını yazdırmış bir politikacı. Bu ve kısaca Muhammed Ali Cinnah ekolünden gelen tüm politikacılar ile ISI arasındaki açık/gizli hukuk tencereyle kapak misali gibidir. Demek istediğim şu ki Pakistan hükümetleri Yahudi ve İngiliz gizli servislerinin kıskacından asla kurtulamamıştır. ISI’nın da provokatif ve ihanet yolunu tutması, halkının (aslında halk ISI’nın halkı değil, zira ISI Pakistanlı değil) çıkarlarını görmezden gelmiş olması ekstra bir şey değil...

Taftan’dan Kuetta’ya götürülürken yarım saatlik mola yerinde gördüğüm bir askerin, Türkiye’ye döndükten sonra internet ve televizyonda bir mücahidi sorgularken işkence yapan bir ajanın görüntülerini izledim. Haberde işkence yapanın CIA ajanı olduğu söyleniyordu. Ayrıca Rawal Pindi’deki ilk sorgumda da Amerikalı bir ajan vardı.

Sizce Pakistan’daki hapishaneler ile Guantanamo arasında benzerlikler var mıdır? Bir tercih yapmış olsanız hangisi insan haklarına daha uygun?

Küba’daki Guantanamo tüm dünyanın gözü önünde. Yani bir açıdan bakıldığında yakınlarınızın sizden haberdar olma ihtimali var. Fakat Pakistan Guantanamosunda onlar istemedikçe hiç kimse sizin nerde olduğunuzu öğrenemez. Belki bu açıdan bir fark vardır. Fakat Küba’daki Guantanamoda da psikolojik işkencenin dayanılmaz noktada olduğunu duymuştum. Yine de Küba’daki Guantanamo görevlilerinin tamamı hristiyan, Yahudi ya da en azından Müslüman olmadıklarını ifade edenlerden oluşuyor. Fakat Pakistan Guantanamosunda size işkence yapanların ısrarla gerçek müslümanın kendileri olduğunu söylemesi gerçekten kahredici...

Akdeniz: “Esaretimin bitmesine az kalana değin hücre içinde bile ayaklarımız ve ellerimiz zincirliydi.”

“MOLLA DADULLAH’IN KARDEŞİ MANSUR DADULLAH GERÇEK BİR VATANPERVER VE MÜCAHİT”

Afgan direnişinin efsane ismi Molla Dadullah’ın kardeşi Molla Mansur Dadullah’la aynı hücrede kaldınız. Mansur Dadullah hakkındaki izlenimleriniz nelerdir?

Mansur Dadullah ile bitişik hücrede kaldım. Kısmen Urduca ve çoğunlukla da Arapça karışık bir tarzancayla konuşurduk. Safvan isminde Yemenli bir mücahit ikimizide duyabilecek yakınlıkta bir hücrede kalıyordu. Safvan İngilizce,

Arapça, Urduca ve daha önceki tutukluluğu yıllarında birlikte kaldığı iki tatar mahkûmdan öğrendiği kısmi tatarca karışık bir tarzancayla sohbete dâhil olur, Dadullah'ı anlamakta zorlandığım anlarda araya girerdi.

Dadullah gerçek bir mücahit. Hakiki bir iman ehli... İbadetlerine olan düşkünlüğü ve ilmi birikimi gerçekten etkileyiciydi. Zikir ve ibadetleri kendisine hayran bıraktıracak kadar derinden ve kalptendi. Kuran okuyuşu ve namaz vakitlerinde tüm darp ve hakaretlere rağmen ısrarla ezan okuyuşu hala kulaklarımda... Öyle içten, öyle acı, öyle kederli ve özlem dolu bir sesle okurdu ki, onun sesini duyduğumda her şeyi bırakır onu dinlerdim. O okudukça kalbimin pası silinir, dua ve yakarışları sürdükçe gözlerim dolar dolar boşalırdı. Gerçek bir vatanperver ve cesur bir müslümandı.

Mücahitlerin Türk askerlerine ateş etmediğini söyler bunu da Türk askerinin muharip olmayışlarına bağlardı. Fakat yine de vaktiyle kurtuluş savaşı vermiş bir ordunun bu gün aynı düşmanla yan yana Afgan topraklarında işgalci güçlerle hareket etmelerine içerlenir, üzülürdü. "Hâlbuki biz Türk ordusunun kurtuluş savaşını verdiği yıllarda elimizde ne var ne yok onlara göndermiş, onlar için dua etmiş ağlamış ve kahrolmuştuk. O gün onları kuşatan orduyla bu gün bizi kuşatan ordu arasında ne fark var" diye sitem ederdi.

Kaldığınız cezaevinde hiç Türkiyeli var mıydı? Varsa ne ile suçlandırıldılar?

Evet, vardı. Onlar da El kaide militanı olmakla suçlanırdı. ISI bir Yahudi kafası ve kalbiyle düşündüğü için, onlara göre her Türk El Kaide'lidir.

"AFGAN MÜCAHİDİN HANIMINI GÖZLERİNİN ÖNÜNDE TİMSAHLARA YEDİRDİLER"

Kitabınızda acıklı hikâyesini verdiğiniz Esedullah'tan daha sonra haber alabildiniz mi? Bir kadını timsahlara diri diri yedirecek kadar vahşileşen ISI subayı için herhangi bir uluslar arası mahkemeye müracaat etme durumu olamaz mı?

Hayır, bir daha Esedullah'ı ne gördüm ne de haber alabildim. Akıbetinin ne olduğunu bilmiyorum. Rabbim onu rahmetiyle kuşatsın. Âmin... Onun hanımı gözleri önünde timsahlara yedirildi. Allah ona büyük bir sabır vermişti.

Rus döneminde Afgan cihadını çıkarı için destekleyen Amerika bu gün aynı mücahitleri terörist ilan ettiği için ağız değiştiren kimi İslamcılar bilsinler ki asıl İslam düşmanı, Amerika ve onun dâhil olduğu her türlü oluşumdur. Binaenaleyh bizim olarak addettiğimiz mahallede bile Amerikalı işkenceciye yan gözle bakılamazken uluslar arası bir mahkemeye ne yüzle müracaat edilebilir ki... Pakistan da yaşanan dram sadece benim, ya da benim gibi mağdur olmuş birkaç kişinin meselesi değildir. Müslümanların tutulup işkence edildiği her hapishane İslam ümmetinin hedefi ve birinci meselesi olmalıdır.

Afgan direnişinin efsane ismi Molla Dadullah'ın kardeşi Mansur Dadullah'la kalan Akdeniz, Dadullah'ın Türk askerlerinin Afganistan'da NATO ile birlikte olmasına çokça sitem ettiğini, kendilerinin Kurtuluş Savaşı'nda Türkiye için savaştıklarını ifade ettiğini naklediyor.

Türkiye konsolosluğu sizin durumunuzla ilgili hiçbir girişimde bulunmadı mı?

İslamabad havaalanında bizi uğurlarken olağan üstü bir çaba sarf ettikleri imasında bulunmayı ihmal etmemişlerdi. Kim bilir belki de çabalamışlardır... Müminlere Allah'tan başka dost yok... ■

Irak'ın en köklü cihad hareketi: Ensar el-İslam

Osman AKYILDIZ

Kuruluşundan günümüze bütün süreciyle Ensar el-İslam örgütünün tarihini okuyacağınız araştırma dosyamız, "Çağdaş İslami Direniş Hareketleri"ne bir giriş niteliğinde. Irak'ta askeri uzmanlara göre en büyük kayıpları veren Amerika 60 bin askerini kaybetti, 150 bin askeri yaralandı ve psikolojik bunalıma girdi. Ensar el-İslam hem işgal öncesi hem de işgal sonrası halk desteğini de kaybetmedi, silahı da bırakmadı. İşte Ensar el-İslam'ın kuruluşundan günümüze kadarki süreci:

Irak'ta Osmanlı Devleti'nin dağılmasından sonra ilk örgütlü İslami hareket 1952 yılında kurulan, Irak'ın genelinde ve özellikle kuzeyinde etkili çalışmalar yapan İhvanu'l-Müslimin (Müslüman Kardeşler) hareketidir. Bu hareketin faaliyetleri, merkezi yönetimi elinde bulunduran Baas Partisi tarafından 1971 yılında yasaklanmış, mensupları tutuklanmış ve mekanları kapatılmıştır. Buna rağmen İhvanu'l-Müslimin gayr-i resmi olarak varlığını günümüze kadar sürdürmüş, halen Irak'ta varolan pek çok direniş grubuna öncülük etmiştir.

1978 yılında Suudi Arabistan kaynaklı Selefiler Kuzey Irak'ta örgütlenmeye başlamış, ancak bölgedeki geleneklerden ötürü Suudi selefiliği pek tutunamamıştır. Zaten Selefiler bölgede etkin olan İhvanu'l Müslimin hareketiyle de uyuşamamıştır.

Ensar el-İslam cemaati, ABD'nin Irak işgalinden önce Kuzey Irak'ta etkinliğini sürdürmekteydi.

Cihadi Akımların Ortaya Çıkışı ve Geçmişi

1979'da İran'daki Humeyni devrimi ve Sovyet Rusya'nın Afganistan'ı işgali Kuzey Irak'taki İslami oluşumları silahlı örgütler kurmaya itmiştir. Böylece

ilk silahlı grup 1980 yılında Kuzey Irak'ın dağlarında el-Ceyşu'l İslâmiyyi'l-Kürdistânî (Kürdistan İslam Ordusu) adıyla tesis edilmiştir.

Bu arada bu gruba Afganistan'daki direnişçilerin komünistlerle çarpışma haberleri gelmekte ve örgütü yeni atılımlara sevketmektedir. 1985 yılına kadar askeri eğitimlerini sürdüren grup, 1985'te er-Rabıtatü'l-İslâmiyyeti'l-Cihadiyye (İslami Cihad Birliği) adını alır. İki sene sonra ismi başında Şeyh Osman bin Abdulaziz'in olduğu İslami Hareket Örgütü'ne döner.

Cihadi oluşumların karşısında ise yedi adet farklı grup oluşur. Bunların en önemli iki tanesi ise başında Celal Talabani'nin olduğu Kürdistan Yurtseverler Birliği ile Mesud Barzani'nin başında olduğu Kürdistan Demokratik Partisi'dir.

Kürt İslami Hareketlerine İran'ın İlgisi

Irak-İran savaşından ve Halepçe katliamından sonra İran Şii devrimciliğini Kürtler arasında yaymaya başlamıştır. Fakat Sünni-Şafii olan Kürtler üzerinde uzun süreli etkili olamamış, yerini daha çok İhvanu'l Müslimin kaynaklı hareketlere bırakmıştır. İran ancak Şiileştirdiği Kürtler üzerinde hakimiyet kurabilmiştir.

Cündü'l İslam Hareketi

1992 yılında Şeyh Osman bin Abdulaziz grubundan en-Nahda ismini alan bir grup ayrılır. İki sene sonra 'İslami Birlik' adıyla yeni bir cemaat tesis edilir.

Eylül 2001'de küçük çaplı hareketler birleşerek Cündü'l İslam adıyla yeni bir grup oluştururlar. Hareketin başına Ebu Abdullah eş-Şafii getirilir. Bu grubun içinde çok sayıda Afgan-Rus savaşına katılmış kişiler bulunmaktaydı. Cündü'l İslam Halepçe ve Bayare'de hakimiyet kurmuştur.

Ensar el-İslam'ın Kuruluşu

Aralık 2001'de Cündü'l İslam, Hamasu'l-Kürdiyye (Kürtlerin Hamas'ı) ve Tevhid Hareketi birleşerek Ensar el-İslam'ı kurmuşlar, başlarına da gerçek ismi Necmeddin Ferec olan Molla Fatih Kraker'i getirmişlerdir. Ensar el-İslam Halepçe, Hormal ve Bayare'de hakimiyet kurabilmiştir.

Ensar el-İslam'ın beslendiği iki kaynaktan biri Selef akidesi, diğeri Seyyid Kutub'un devrimci çizgisidir. Bu grup Türkçe olarak da yayınlanan videolarında hakim olduğu bölgelerdeki eğitim kamplarını göstermekte, şer'i kuralları uyguladıklarını açıkça ifade etmektedirler. Yönetim kadrosu daha çok Araplardan oluşan Ensar el-İslam'ın, askeri unsurları daha çok Kürtlere dayanmaktaydı.

Askeri açıdan güçlü olan grup, ABD'nin Irak'a yaptığı son saldırıda ilk hedeflerden birisi olmuş, eğitim yerleri yıkılmış ve lideri İsveç'e göç etmiştir.

> ***Ensar el-İslam, hem işgal öncesi hemde işgal sonrası mücadelesini sürdüren nadir hareketlerden birisi. Irak'taki yerel direniş hareketlerinin içinde Küresel Cihad Hareketi'ne açık destek vermesiyle tanınan bir harekettir.***

Ensar es-Sünne Ordusu

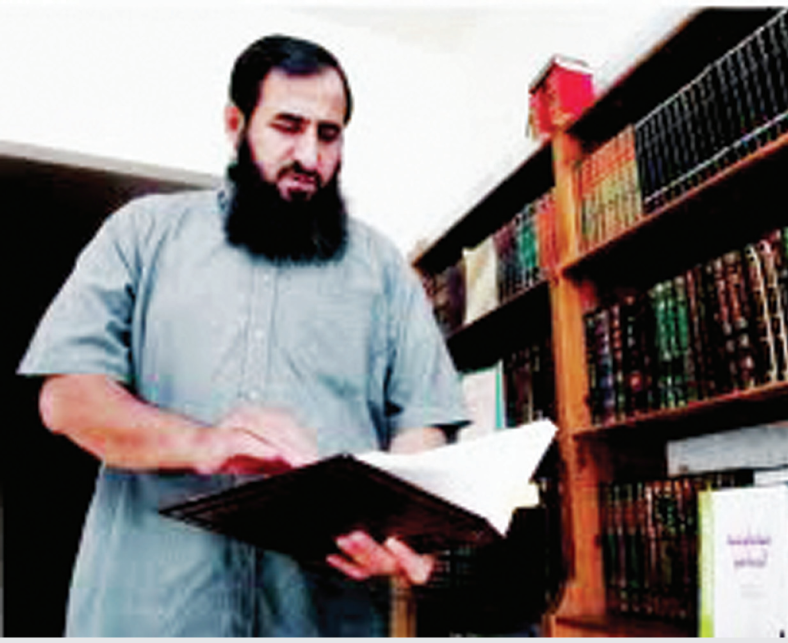
Eylül 2003'te Ensar el-İslam'dan ayrılarak, daha önceden Ensar el-İslam komutanlarından olan Ebu Abdullah el-Hasen bin Mahmud'un liderliğinde teşekkül etmiş silahlı bir cihad grubudur. İşgalin başından beri etkili saldırılarda bulunan Ensar es-Sünne aslında eski Ensar el-İslam'ın devamıdır. Çünkü 2007'nin sonlarında tekrar ismini değiştirerek Ensar el-İslam adını alan grup, liderliğine örgütün ilk hali olan 2001'de kurulan Cündü'l İslam'ın lideri olan Ebu Abdullah eş-Şafii'yi getirmiştir. Örgütün tekrar eski ismine dönmesinin en büyük sebebi ise Ensar es-Sünne Şer'î Heyeti adıyla ortaya çıkan ve Ensar es-Sünne'den ayrılan bir grubun Islah ve Cihad Cephesi'yle hareket etmesidir. Başını Irak İslam Ordusu'nun çektiği Islah ve Cihad Cephesi, Irak'taki en büyük direnişçi koalisyonuyken, önce Fatihler Ordusu, sonra da Mücahidler Ordusu'nun cepheden ayrılmasıyla güç kaybetmişti. Ensar el-İslam ismini alan eski Ensar es-Sünne, Ensar es-Sünne Şer'î Heyeti adıyla kurulan yeni gruba tepki göstermiş, örgütü bölmekle suçlamıştı.

Kendi Kalemlerinden Ensar el-İslam

Cemaat Ensar es-Sünne adıyla Eylül 2003'te yayınladığı 'İnanç Bildirisi'nde akidelerini ve metodlarını şöyle açıklamıştır:

'Allah'ın yolundan başka meşrulaştırılan bütün yolları reddediyoruz ve bu yollardan uzağız. Kim Allah'ın yolundan başka bir yol edinirse veya bir kanun edinirse o Allah'tan başkasını rab edinmiştir ve İslam'dan başka bir dine bağlanmıştır.'

'Cihad bir emirin komutası altında, o emir ister facir olsun, ister iyi olsun kıyamete kadar devam eder. Ona ne bir zalimin zulmü, ne de bir adilin adaleti

Örgütün İlk Kurucusu Molla Fatih Kraker Bugün İsveç'te Mülteci Olarak Yaşamaktadır. 3 Kez Suikast Girişimine Maruz Kalmıştır.

mani değildir. Lakin sünnet-i seniyye çerçevesinde bize en sevimli, en gerekli ve evla olanıdır. Cihad; kıble ehlinden birisine kılıçla hükmetmek asla değildir, hakkında kati bir delil olmadığı sürece de caiz olmaz. Müslümanlara cihad için hazırlıklı olmaları vacibtir. Cihaddan önce cihad için gerekli hazırlık tedarik etmeleri şarttır. Bunu yaparken meşveret ve nasihat içinde olmaları gerekir. Birbirlerine karsı bu meşveret ve nasihat ehli ise tecrübe sahibi mücahidler ve ilmiyle amil alimlerdir. Onlardan nasihat kabul ederiz, çünkü Müslümanlar birbirlerinin kardeşi ve tek eldirler.'

'Müslümanların emirine zulüm de yapsa karşı gelmeyiz. Marufu emir, münkeri nehyettiği sürece karşı gelmeyiz. Sadece onlara hidayet ve salah üzere olmaları için dua ederiz. Eğer açık bir küfür üzere iseler onların emrinden çıkmak vacib olur.'

'Mümkün olduğunca bizlerin çalışması, aramıza ihtilaf ve düşmanlık sokmaya çalışan kafirlerin hilesini ve planlarını yok etmeye yöneliktir. Ümmetin arasına kaynaşmayı getirmek ve düşmana karşı tek vücut yapmaya çalışmaktır. Müslümanların mallarına mubahtır kanaatiyle, kadınlarına da esirdir hükmüyle asla saldırmayız. Amacımız insanların nefretini kazanmak için cihad yapmak değildir, çalışmamız bilakis onların düşmanla ittifak etmelerini önlemek içindir. Cihadımız bütün ümmet içindir.'

El-Kaide'ye Bakışları

Ensar el-İslam el-Kaide'yle işgalin başından beri ortak operasyonlar yapmış ve bu durumu bazı videolarında da açıkça deklare etmiştir. En son 16 Mayıs 2007'de Irak İslam Devleti'ni ilan eden el-Kaide'nin Irak Parlemontasına yaptığı saldırıyla alakalı şöyle bir açıklama yapmıştır:

"Irak'ta başardıklarınızdan dünyadaki her sevgili müslümanın hoşnut olduğu gibi bizler de memnunuz, ki sizler; arka arkaya düşmanı yaraladığınız ve şaşırttığınız yeşil bölgedeki mübarek parlamento operasyonundan, üç haçlı askeri esir ettiğiniz operasyona ve ardı sıra Musul ve diğer yerlere kadar mübarek operasyonlar gerçekleştirdiniz. Sizleri yaptığınız bu kahramanca operasyonlardan dolayı kutluyor ve yüce Allah'tan sizlere kafir düşmanı alt etmeniz ve Allah'ın dinine yardım etmeniz için düzenleyeceğiniz operasyonlarda başarı vermesini niyaz ediyoruz.

Ayrıca sizlerin resmi sözcünüz Şeyh el-Cüburi kardeşin şehadetini tebrik ederiz, Allah onun ruhuna merhamet etsin ve onu cennette peygamberler ve inananlarla biraraya getirsin."

Ensar el-İslam Irak el-Kaide'si Irak İslam Devleti adını almasından sonra Irak İslam Devleti hareketiyle arasını bozmayan birkaç gruptan biridir. Ancak Irak İslam Devleti'ni ilan eden grup her fırsatta Ensar el-İslam'dan biat etmelerini söylemekte, fakat Ensar el-İslam yetkilileri bu isteğe sükut ile cevap vermektedir. İki hareket arasında karşılıklı bir diyalog olduğu el-Kaide'ye yakınlığıyla bilinen internet sitelerinde de apaçık görülmektedir. Irak'taki diğer direniş gruplarının bildiri ve videolarını yayınlamayan el-Fidaa, eş-Şumuh gibi siteler bu durumdan sadece Ensar el-İslam cemaatini hariç tutmaktadırlar.

Saldırıları

Ensar el-İslam saldırılarında Amerikan güçlerinin dışında koalisyon kuvvvetlerini, Irak polis ve askerlerini, özellikle de Barzani ve Talabani'nin Peşmerge güçlerini ve mensuplarını hedef almıştır.

Ensar el-İslam''a göre işgalcilerle birlikte olan ve onlara yardım eden herkes mürted-dinden dönmüştür. Örgütün Ensar es-Sünne ismiyle yayınladığı ilk videolardan olan 'Zafer Müjdeleri' ismindeki propaganda videosunda Barzani ve Talabani'yle birlikte onlara bağlı olanların da mürted olduğu, öldürülmelerinin gerekliliği vurgulanmıştır. Özellikle Kerkük ve Erbil'de Barzani ve Talabani'ye bağlı Peşmerge güçlerine sık sık saldırılar yapan Ensar el-İslam, içlerinde Sünni Kürtlerin yoğun olarak bulunduğu bir direniş grubudur. Bunu örgütün videolarında yer alan şehadet eylemcilerinin çoğunluğunun Sünni Kürtlerden olmasından da anlayabiliriz. Örgütün Kuzey Irak'taki bazı saldırılarından örnekler:

- 23 Şubat 2003: Kerkük'teki polis karakoluna bombalı araçla saldırı, 30 polis ölü, 55 tane yaralı.
- 5 Şubat 2004: Erbil'de Amerikan, Iraklı ve Peşmergelerin toplu olduğu yere iki adet şehadet saldırısı, çok sayıda ölü ve yaralı.
- 9 Aralık 2003: Tel'afer'de Amerikan ve Irak güçlerine saldırı, 14 ölü.
- 21 Şubat 2003: Kerkük'teki Kürdistan Yurtseverler Birliği'nin ikinci merkezine şehadet saldırısı, onlarca ölü ve yaralı.
- 20 Mart 2004: Kürdistan Demokrat Partisi'nin üç görevlisinin infazı.

Cemaat yayınladığı bazı videolarında Irak'taki Şii milisleri hedeflerken, bazılarında ise Amerikan ordusunun vahşiliklerini ortaya koymuştur. Cemaat Ensar es-Sünne isminden eski ismi olan Ensar el-İslam'a geçtiğinden beri video tekniklerini artırmış, yeni yaptığı en son videolarını da İngilizce altyazılı olarak yapmışlardır. Son videoları örgütün İngilizce altyazılı olarak yayınladıkları ilk videosudur.

Örgüt işgalin başında ağırlıklı olarak Irak'ın kuzeyinde eylemler yaparken, sonraları Kürt yönetiminin baskılarından dolayı daha çok iç bölgelere yapmıştır. Irak'ın kuzeyindeki Talabani ve Barzani güçlerine halen saldırılar düzenlese de, bu durum işgalin ilk yıllarına göre oldukça azalmıştır. Bunun sebebi Kürt direnişçilerin Barzani ve Talabani idaresi tarafından tesbit edildiklerinde sadece kendilerinin değil, aileleriyle birlikte öldürülmeleridir. Talabani ve Barzani yönetimi pek çok Kürt direnişçiyi işkence ederek öldürmüş ve evlerini yıkmıştır. Bu sebepten dolayı Ensar el-İslam cemaatinin kuzeydeki eylemlerini genelde harekete bağlı Araplar yapmaktadır.

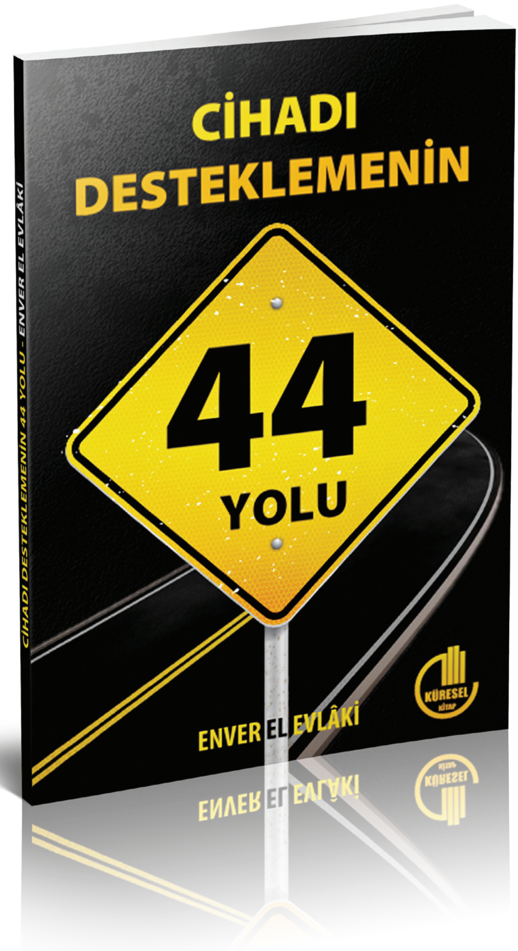
2012'in başında Ensar el-İslam'ın lideri değişmiş, Ebu Abdullah eş-Şafii yerine daha genç ve dinamik bir direnişçi liderliği devralmıştır. Amerikan ordusunun çekilmesinden sonra Irak ordusu ve Şii milislere yönelik onlarca eylem yapan örgüt, Irak'ta halen en aktif yapılanmadır.

Ensar el-İslam: "PKK da, İran da kafirdir"

İran ordusu ile PKK arasındaki çatışmalar yaşandığında Barzani'ye bağlı KNN televizyonu Ensar el-İslam'ın İran ordusuyla beraber PKK'ya karşı savaştığını iddia etmişti. Konuyla ilgili açıklama yapan Ensar el-İslam taraflardan herhangi birini seçemeyeceklerini, çatışanlardan hem İran'ın hem de PKK'nın kafir olduklarını, şer'i açıdan her iki grupla beraber olmalarının haram olduğunu açıkladı. Açıklamada şöyle denildi: "Biz Ensar el-İslam cemaati olarak açıkça bildiririz ki bu çatışmalara iştirak etmedik. Taraflardan bir taraf veya onlara yardımcı olmanın şer'i açıdan haram olduğunu görüyoruz. Savaşın taraflarının bütünüyle müslümanlardan olmadığını, Hz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in dininden olmadığını görüyoruz. Şüphesiz şer'i İslami bir cemaatiz ve sadece İslam için savaşırız." ■

Kaynaklar:

- Abdurrahman Sellûm er-Raveşdi, el-Cihâdü'l İ'lâmî... Te'sîl ve Tef'îl -Kırâatun fi'l-İ'lâmi'l-Cihâdî fi'l-Irak-, http://www.76news.net/book.htm
- Dr. Hânî es-Sıbâî, 'el-Harekâtü'l-İslâmiyyeti'l-Cihâdiyye', www.almaqreze.com
- Seyyid Ali el-Hüseynî, Haritâtu'l-Cemââti'l-Müselleha fi'l-Irak Sekafiyyen ve Siyasiyyen ve İduyuluciyyen ve Askeriyyen, 2. Baskı, Yersiz, 2007.
- Al-ekhlaas sitesi, Cihadi açıklamalar ve videolar bölümü.

Ensar el-İslam'ın Irak'ta yayınlanan "HASADU'L MÜCÂHİDİN" Dergisi'nin 58. Sayısı Şeyh Üsame bin Ladin'in şehadeti hakkında çıkmıştı.

Ebû Muhammed el-Makdisî

Yıpratma ve Otorite Savaşı Arasında

Bilindiği üzere âlimler cihadı 'savunma ve talep cihadı' olmak üzere iki kısma ayırırlar. Bu adlandırmalar, hakikate göredir. Birincisi, düşmanlar saldırıda bulunduğunda, İslam diyarını ve Müslümanların haremlerini korumak içindir. İkincisi ise kâfirleri kendi yurtlarında aramak veya nerede bulunurlarsa bulunsunlar onlara karşı savaşmaktır.

Bilindiği üzere âlimler cihadı 'savunma ve talep cihadı' olmak üzere iki kısma ayırırlar. Bu adlandırmalar, hakikate göredir. Birincisi, düşmanlar saldırıda bulunduğunda, İslam diyarını ve Müslümanların haremlerini korumak içindir. İkincisi ise kâfirleri kendi yurtlarında aramak veya nerede bulunurlarsa bulunsunlar onlara karşı savaşmaktır.

Cihadın meyveleri, eserleri ve neticeleri bakımından ise "Yıpratma türü cihad" ve "Otoriteyi ele geçirme cihadı" şeklinde taksim edilir.

Meyveleri düşmanı yok etmeye ulaşamayıp yalnızca Allah düşmanlarını yıpratmayı hedefleyen, onları kızdıran, onlardan bazı şeyler ele geçirilen, onları korkutan, bazı Müslümanlar üzerindeki eziyetlerini engelleyen, bazı mustazafları veya esirleri kurtaran savaş türü, kısa süre içerisinde Müslümanların otorite sağlamalarına neden olmasa da meşru ve salih bir ameldir. Allah'ın dilemesiyle bunu yapanlar muhsinlerdir. Yenilmişler ve çökmüşler hoşnut olsalar da olmasalar da bu böyledir.

Allahu teala şöyle buyuruyor: *"Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk,*

'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniy-

ledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez."

Yine şöyle buyurmaktadır: *"Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız."*

Yine şöyle buyurmaktadır: *"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz?"*

Allahu teala genel olarak kullarını kendi yolunda ve aynı zamanda mustazaf Müslümanların kurtarılması yolunda savaşa teşvik etmiştir. Buda meşru ve salih bir ameldir.

Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hastayı ziyaret ettiğinde şu şekilde dua ederdi: *"Allah'ım, kuluna şifa ver, senin için namaza yürüsün ve senin düşmanlarına zarar versin."* Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem), düşmanlara zarar vermeyi, Müslüman kulun vazifelerinden ve yaşam amaçlarından birisi saymış ve bu duayı, Müslümanlara sürekli hatırlatmak, buna teşvik etmek ve yaratılmış oldukları büyük ve yüce amaçları gerçekleştirmeleri için sağlıklarını değerlendirmelerine bir uyarı amacıyla hasta duasında zikretmiştir. Amaçların en yücesi: Yalnızca Allah'a ibadet ve düşmanlarına zarar vererek Allah'ın dinini desteklemektir. Müslüman bunun için yaşar. Bunlar, Müslümanın en büyük vazifelerindendir. Hastalık sebebiyle bunlardan geri kaldığında ise, geri dönebilmek için Allah'tan sağlık diler.

Bu savaş türü, zamanımızda, dünyanın farklı bölgelerindeki Müslümanların genel olarak yürütmekte oldukları savaş türüdür. Bu, -söylediğimiz gibi- her ne kadar salih bir amel ve şu anda burada sayamayacağımız birçok meyveleri bulunan bir eylem olsa da, bunun dışında başka bir savaş türü daha vardır ki Müslümanlar çabalarını ve potansiyellerini daha çok ona yönlendirmelidirler. Bu, 'otorite' veya muasır terimlere göre 'özgürlük savaşıdır.' Bugün Müslümanlar bu savaş türüne çok daha fazla ihtiyaç duymaktadırlar. Bunda da Allah düşmanlarına çok ciddi zararlar verilmektedir ve bunun meyveleri, birinci savaş türünde olduğu gibi yalnızca düşmana zarar vermek veya bazı mustazafların kurtarılmalarıyla sınırlı değildir. Bunun meyvelerinin en önemlilerinden birisi, yeryüzünde Müslümanlara otorite sağlamasıdır. Bilindiği üzere bu gün İslam ehlinin en büyük musibetlerinden birisi, dinlerini ikame edebilecek ve sığınabilecekleri bir İslam devletlerinin olmamasıdır.

Bu savaş türü, yani Müslümanların yeryüzünde otorite sağlamaları veya kendilerine ait bazı ülkeleri zorba, ihtilalci ve gaspçı tağutlardan özgürleştirmek için yapılan savaş, yıpratma savaşından farklı bazı imkânlara ve şartlara ihtiyaç duymaktadır. Yine rabbani âlimlerin, amel eden davetçilerin ve kınayıcıla-

rın kınamasından etkilenmeyen sadık mücahidlerden akıl, dirayet ve tecrübe sahibi kimselerin iştirak ettikleri genel ve kapsamlı bir plana ihtiyaç duyar. Öyle ki bu cihadın kontrolünü kendileri üstlenirler ve ürünlerini kendi temiz elleriyle, saf yönelimleriyle ve ihlaslı niyetleriyle bizzat kendileri yetiştirir ve yine aynı eller, niyetler ve yönelimlerin, -başkalarının değil- bizzat kendileri devşirmesi için ürünlerinin olgunlaşmasını beklerler.

Sadık mücahidlerin cihad etmeleri, cihadlarında ihlaslı olmaları ve bazı Müslüman ülkeleri özgürleştirmeleri ve sonrasında da, demokrasi, seçimler ve bunların dışında sapık çoğunluğa dayanan cahili yöntemlerle, kahramanların başları ve şehidlerin kanları üzerinden cihadlarının meyvesini devşirerek, sadık mücahidlerin uzun ve yorucu cihadlarından sonra, her kovulmuş, rezil ve hastaların yönetime gelmeleri, ne şer'an nede aklen caiz değildir.

Kuvvetleri ve cihadlarıyla Afganistan, Çeçenistan veya Bosna'da, Rusları, Sırpları ve diğerlerini hezimete uğratan sadık savaşçı mücahidler niçin kendilerinden utanmaktadırlar? Ülkeleri özgürleştirdikleri kuvvetleriyle, işleri ele almaktan niçin utanarak ve çekinerek geri durmaktadırlar?

Onlar, insanlar arasında işleri ele almaya en layık olanlar değiller midir?

Bir gün meşhur askeri mücahid komutanlardan birisinin bazı açıklamalarını okuduğumda çok üzülmüş ve karamsarlığa kapılmıştım. Bir röportajda, özgürleştirme savaşının bitmesi halinde o ve benzeri askeri komutanların yönetime geçip geçmeyecekleri sorulduğunda, 'hayır' yanıtını vermiş ve 'kendisinin bir mücahid olduğunu, amacının tüm mekânlardaki Allah düşmanlarına karşı savaşmak olduğunu (yani yalnızca yıpratma savaşı yaptığını), yönetim ve siyasetin ise ehli bulunduğunu kendilerinin buna ehil olmadığını' açıklamıştır.

Bu saçma sözler, cihadına, şehidlerin kanlarına, gençlerin ömürlerine ve bu cephelerde dolan ümmetin potansiyeline saygı duyan ve İslam devletini yitirmesiyle bu ümmetin başına gelenleri ve bu ümmetin sığınabileceği ve oradan hareket edebileceği bir yurda ne kadar ihtiyacı olduğunu bilen bir mücahidden çıkmamalıydı. Bu, zikri geçen kardeş hakkında şüphe uyandırmak için değildir. Onun tüm bunları bildiğinden ve bunlara saygı duyduğundan şüphe etmiyorum. Ancak bu sözün niçin söylendiğini anlayamıyorum, soğuk bir takva mı, geri durma mı yoksa yerinde olmayan bir tevazu mu?

Otoritenin ele geçirilmesinden sonra yönetime geçmek ve kontrolü ele almak niçin mücahidlerin hesabında olmasın? Meydanlarda kendilerini ispat eden, topların ardında ve mayın tarlalarında sebat eden onlar değil miydi?

Bunlar, insanların en ihlaslıları, en temizleri ve yönetim için en güvenilirleri değil midir?

Öyleyse niçin yönetimden uzak duruyorlar?

Ne zamana kadar projeleri yıpratma savaşını ve şehadet emellerini aşamayacak? Düşmanı yıpratma ve şehadet emellerinin yanında otorite projesinin benimsenmesinin ve bunun için çalışılmasının engeli nedir?

Sahabe, tabiin ve diğer İslam şehidlerinden aktarılan olayların ekserisinin konumunu bilmemiz doğru bir fıkıh ve bilinçten değil midir? Onların en çok istedikleri ve bunun için dua ettikleri şey, atını kesmek, düşman kelleleri ile kılıçlarını sulamak ve şehadetle rızıklanmaktı. Ancak bunların çoğu, bir hilafet ve Müslümanların kendi devletleri gölgesi altında oluyordu. Bu devletin bulunmadığı dönemlerde ise duaların ve emellerin, -geçen dua ve emellerin yanında-, İslam'ın izzetinin gerçekleşmesi ve Müslümanların otorite sahibi olması için çalışma alanlarını da kapsamalıdır.

Fikirleri ve projeleri yıpratma savaşını aşıp hesaplarına özgürlük ve otorite için savaşmayı da katan bazı cepheler için yeni yeni sevinmeye başlıyoruz ki hemen bu sevincin saflığını, uğursuz, velayeti karışık, sapık düşünceli, bozuk menhecli kimseler bozuyorlar. Mücahidlerden askeri komutanlar velayetlerini onlara veriyorlar.

Hendeklerde ve topların arkasında değil, masa başlarında oturuyorlar ve meyveleri devşirmeyi bekliyorlar! Veya bazı mücahidlerin kanlarının ve canlarının meyvesini teslim ettikleri seçim sandıklarıyla karşımıza çıkıyorlar.

Bu asırda, çok kısa bir zaman diliminde birçok farklı tecrübelerle Müslümanların tekrarladıkları aynı olaylar ne kadar da acıdır. Bundan dolayı da, ihlaslıların, mücahidlerin, fedakârların ve şehidlerin çokça bulunmasına rağmen, otorite sahibi olmaya muvaffak olamamışlardır.

Diktatörler, tağutlar, mücrimler, katiller hatta hünsâların hevaları ve küfürleriyle bizi ve ümmeti yönetmek ve batılı ve Amerikalı efendilerine hazırlamak için ülkelerimizdeki yönetim saraylarına hücum etmelerine izin veriliyor!

Niçin onlardan öncekilerin hilafete entrikalar düzenlemeleri, inkılaplar yapmaları, silah gücüyle Müslümanların ellerinden yönetimi almaları ve müşriklerin hükümleriyle yönetmeleri caiz oluyor da, bu, mücahid Müslüman muvahhidler için caiz olmuyor? Veya onlardan bazıları, bu tağutlara ve emsallerine galip gelip aynı kuvvetle kendilerinden ve İslamlarından alınanları geri getirerek, insanları yalnızca Allah'a ibadete boyun eğmekten ve kullara kulluktan çıkarmaktan niçin geri duruyor, niçin çekiniyorlar?

Bu nasıl bir uysallaştırılma? Ne tür bir akıl ve iradelerin iğdiş edilmesi. Bu nasıl bir fikir yozlaşması ki Müslümanları tavuklar veya koyunlar gibi yapmış. Tüm bunlar, kuvvet zamanında ve kuvvete, kesmeye ve yalnızca Allah'a ibadet edilene dek kıyamet öncesi gönderilen peygamberlerinin gönderilmiş olduğu kılıca, insanlar arasında en layıkları oldukları bir sırada

akıllarına gelmektedir.

Müslüman ülkelerde cihad işini üstlenenler, cihadlarının hedeflerini, savaşlarının plan ve programlarını tekrar gözden geçirmeli ve kesinlikle hesaplarına ve savaş programlarına, Müslümanların yeryüzünde otorite sağlamaları için eylem planı koymalıdırlar.

Buna odaklanmanın zorunluluğu ve buna doğru adım atılmasına teşvikle birlikte, savaş meydanlarını iyi tahlil etmeli, Müslümanlar için en faydalı ve bu önemli gayeye en yakın olanını tercih etmelidirler.

Komutanlarını dikkatle seçmeli ve bunda, şer'i bilgi, vakıa bilinci, cesaret, kararlılık, atılganlık, -mücahidlerin cihadlarının meyvelerinin boşa gitmemesi veya bunda hiçbir payı olmayanların bunu devşirmemesi için- gerçekler ortaya çıktığında işi ele almaktan çekinip geri durmama vasıflarını göz önünde bulundurmalıdırlar.

Şuna da dikkat etmelidirler ki, bu gün Müslüman ülkelerinde gerçekleştirilen savaş eylemlerinin çoğunluğu, -çok etkili olsalar da- yıpratma savaşı türündendir.

Tüm bu eylemlerin başında ise Washington ve Newyork'ta gerçekleştirilen ve çok iyi hazırlanılan eylemler gelmektedir ki bu kadar büyük bir eylem olmasına rağmen buda bahsedilen bu savaş türündendir.

Bunun bir benzeri de, Mısır'da Müslümanlara bahşedilen bir fırsatta tağut Sedat'ın öldürülmesidir. Bu işe giriştiklerinde ülkenin kontrolünü ele geçirme imkânları yoktu. Eylem, mümin toplulukların kalplerini rahatlatsa da, otorite gerçekleşmediği sürece yıpratmanın ötesine geçmeyecektir. Olan, hızlı bir şekilde, giden tağutun yerine yenisinin gelmesi olmuştur.

Eğer bu günkü Müslümanların zafiyetleri ve olgun liderleri olmadığı bir dönemde, bu ülkeler veya bazı bölümleri Amerikalılardan veya Yahudilerden özgürleştirilse ve yönetime kâfir laikler gelse, bu hiçbir şekilde Allah'ın dininin otoriteye geçmesi olmaz. Bu durumda hal, yabancı bir tağutun Arap bir tağutla yer değiştirmesinden başkası olmayacaktır.

Mücahidlerin, Afganistan, Çeçenistan ve Bosna tecrübeleri, Ensarların çokça bulunması, istekli olmaları ve bu meydanlardaki kuvvetli islami atmosfer, en iyi düzeydeydi. Bununla birlikte, -cihad işini üstlenenlerin incelemeleri, düşünmeleri ve tekrar gözden geçirmeleri gereken sebeplerden ötürü- samimi mücahidler bunun meyvelerini devşirememişlerdir. Bu durum, Müslümanların çabalarını, mücahidlerin ve şehidlerin cihadlarını, işin sonunda yıpratma cihadından otorite cihadına götürememiştir.

Daha önce geçtiği üzere, bunun sebeplerinden birisi de, bu ülkelerdeki diğer güç dengeleri karşısındaki zafiyetleri veya maalesef -Allahu teala'nın haklarında **"Sen istesen de insanların çoğu iman edecek değildir"** buyurduğu- çoğunluğun ve cumhurun isteklerine boyun eğmeleri sebebiyle, geri durmaları veya aciz davranmaları sebebiyle, samimi mücahidlerin cihadın meyvelerini devşirememeleridir. Bu durum, seçim sandıklarına gidilmesi yoluyla olmaktadır ki bunun bir örneği Çeçenistan'da yaşanmış ve Mashadow bu sandıklar aracılığıyla yönetime gelmiştir.

Veya vakıada ve insanlar arasında daha güçlü ağırlıkları bulunan sapık ve saçma hiziplerle ittifak edip birleşmeleri sebebiyle bu durumlar doğmuştur. Rabbani, Seyyaf vb. liderlerin bu konumları onlara, Afganistan'ın özgürleştirilmesinden ve Necibullah'ın rejimine son verilmesinden sonra, şehidlerin başları ve mücahidlerin kanları üzerinden saltanat kürsülerine yükselme olanağı sağlamıştır. Başkaları bu duruma şaşırsalar da bizler olanlara şaşırmadık. Zira bizler o dönemler bu partilerin sapıklıklarından sakındırıyor, onların saflarında savaşılmasından uzak durulması gerektiğini söylüyor ve her ne kadar çoğunluğu islami bir kisvede olsalar da liderlerinin açıklamaları hakkında uyarılarda bulunuyorduk. Onlar, ima yoluyla değil açık bir şekilde demokratik bir İslam devleti için çalıştıklarını ilan ediyorlar ve birçok Arap ve acem tağutlarına kardeşliklerini açıklıyorlardı! Denildiği gibi, 'yazı başlığından okunur.' Meyveleri devşirecekler ve işlerin başına gelecekler bunlar ve bunların hali de bu... Ancak hamaset sahibi bazıları bunları kabul etmiyor ve 'genel olarak Allah düşmanlarına karşı savaşmak meşru değil midir?', 'Allahu teala **"Sen Allah yolunda savaş, sen ancak kendinden sorumlusun"** buyurmuyor mu?' diyorlar.

Meyvesini biz almasak ta, genel olarak Allah düşmanlarına karşı savaş meşrudur. Sonuçta insanların

> ***Müslüman ülkelerde cihad işini üstlenenler, cihadlarının hedeflerini, savaşlarının plan ve programlarını tekrar gözden geçirmeli ve kesinlikle hesaplarına ve savaş programlarına, Müslümanların yeryüzünde otorite sağlamaları için eylem planı koymalıdırlar.***
>
> ***Buna odaklanmanın zorunluluğu ve buna doğru adım atılmasına teşvikle birlikte, savaş meydanlarını iyi tahlil etmeli, Müslümanlar için en faydalı ve bu önemli gayeye en yakın olanını tercih etmelidirler.***

arzuları bu coşku arasında, bu savaş türünün ötesine geçememektedir!

Burada bu tecrübelere yalnızca işarette bulunmaktayım. Aksi halde cihad hareketlerinin bunları bilinçli bir şekilde inceleyip değerlendirmeleri, dersler çıkarmaları, hataları tespit edip aynı hataları tekrarlamamaları gerekir. Bu yazının mevzusu da bu değildir. Mevzu, mücahidleri otorite savaşına yönelmeye, buna odaklanmaya, meyvelerine riayet etmeye ve kendilerinin devşirmelerine teşvik edilmesidir. Yine yeryüzünün birçok bölgesindeki cihadlarının ve çabalarının yıpratma savaşının dışına çıkmayan eylemlerde dağıldığına uyarıda bulunmaktır. Her ne kadar bazı zamanlar cihad otorite ve özgürlük için çalışılma yapısını alsa da, işin sonu, ya olgunlaşmadıklarından veya meyveleri devşirmeye güçleri yetmediğinden veya sapıtıp yalpaladıklarından yada geçen başka sebeplerden ötürü yıpratma savaşının dışına çıkılamıyor ve sonuçta işi başkaları üstleniyor...

Son olarak, zikri geçen iki savaş türü arasındaki fark açığa çıkmış ve Müslümanların otorite savaşına odaklanmaya ihtiyacı ve güçlerini buna yoğunlaştırmalarının önemi anlaşıldıysa, geçen konuları özetlemek ve konuyla ilgili hızlı bazı uyarılarda bulunmak istiyorum:

-Ümmetin tümünün veya çoğunluğunun yıpratma savaşıyla meşgul olup otorite veya özgürleştirme savaşını ihmal etmeleri doğru değildir. Bilakis çabaların, güç ve kuvvetin bulunduğu Müslümanların bir bölgesine odaklanması ve insanların etraflarında toplanabileceği, şeriatı ve vakıayı iyi bilen bilinçli bir kadro veya merciin oluşturulması gerekir. Müslümanların ikamet edebilecekleri, sığınıp oradan hareket edebilecekleri bir devletlerinin kurulabilmesi için, oranın otoritesine çalışılmalıdır.

-Gençlerin duygu ve hislerinin coşturularak yıpratma savaşına yönlendirilmesi ve bu coşku ile vakıasını ve umulan meyvelerini incelemeden medyanın şişirdiği cephelere yönlendirilmeleri bir hatadır. Bununla, imkânlar ve ensar bulunduğunda, otoritenin gerçek bir meyve olabileceği cephelerden uzaklaştırılmaktadırlar.

-Maslahatların değerlendirilmesi ve fıkhı, çelişki anında büyük maslahatların küçük olanlara tercihi babından; bir plan ve programı bulunanların cihadına, Müslümanların potansiyeline, çabalarına, gençlerin ömürlerine ve kanlarına saygı duyanların, otorite savaşını boşa çıkarmaları, atıl bırakmaları, bazı yıpratma eylemlerini onun önüne geçirerek yada ona denk tutarak meyvelerini bozmaları veya bunlar sebebiyle onu zarara maruz bırakmaları caiz değildir.

·Nebi (salallahu aleyhi ve sellem), Medine'de, kendilerine eziyetlerde bulunan birçok münafığı öldürmemiştir.

Kuşkusuz onların öldürülmeleri, övülmüş olan Allah düşmanlarına zarar türündendir. Yine pislikleri ve eziyetlerine rağmen Yahudilerin varlığını kabul etmiştir. Tüm bunlar, yeryüzünde otorite ve iktidar

sağlanmadan önceydi ki o dönem onlar ne zimmet ehli nede alçalmış durumdaydılar. Önceliklerden olan otoritenin muhafazası için onların öldürülmelerini terk etmiş, bunlarınkini ise ertelemiştir. Burada dikkat edilmesi ve üzerinde düşünülmesi gereken önemli bir fıkıh bulunmaktadır. Allah'ın Bedir'de Müslümanları aziz kılmasıyla ondan sonra Yahudilere karşı bazı yıpratma eylemlerinde bulunmuştur. Yahudilerin tağutu Ka'b b. Eşref öldürüldü. Ancak bunda geniş davranılmayıp eziyet veren ve bununla birlikte öldürülmelerinde İslam ehline ve ülkelerine bir zarar gelmeyecek hedeflerle yetinilmiştir. Nihayetinde yeryüzünde otorite sağlanmış, güç dengeleri değişmiş ve Allahu teala: **"Ey Nebi, kâfirlere ve münafıklara karşı cihad ve onlara katı davran..."** ayetini vb. ayetleri indirmiştir.

·Bunun başka bir örneği ise, Medine kuşatmasında orduların durumunu öğrenmesi için Huzeyfe'ye (radiyallahu anh) 'onlarla hiçbir şey konuşmamasını' Muslim'in rivayetinde ise 'onları bana kışkırtma' şeklinde emirde bulunması ve Huzeyfe'nin (radiyallahu anh) de kavmin lideri Ebu Sufyan'ı öldürmekten geri durmasıdır.

Onun öldürülmesi Allah düşmanlarına verilecek en büyük zararlardan birisidir. Hem imkân dâhilinde hemde kolay olmasına rağmen Resulullah'ın (salallahu aleyhi ve sellem) onları Müslümanlara karşı kışkırtmaması vasiyetiyle amel ederek onu terk etmiştir. Bu olayda, otorite ve iktidarları oluşmadan Müslümanların ve ülkelerinin başına gelebilecek bir zararın def edilmesi ve uzaklaştırılması için yıpratma savaşı terk edilmiştir.

Bu iki olayın gösterdiği husus; Müslümanların tercih edilen maslahatlarının ve onlara ve otoritelerine gelebilecek büyük zararların def edilmesi maslahatının, yıpratma savaşının önüne geçirilmesidir.

-Yıpratma savaşında verilen fedakârlıklar, otorite savaşında verilecek fedakârlıklarla eşit olmamalıdır.

Ben, davetçilerin davetlerini, ülkelerindeki eğitim, davet, ilim ve öğrenim projelerini terk ederek sahayı davetçilerden ve ilim talebelerinden soyutlayıp özgürleşme ve otorite sağlanması ümit edilen ülkelere yönelerek savaş dengelerini güçlendirmelerini anlayabilirim.

Ancak yıpratma savaşının ötesine geçmeyen bir savaş türü için, davetlerini terk etmeleri veya davetlerine bağlı kalmaları nedeniyle kınanmaları ve sahayı çalışanlardan ve dinin destekçilerinden boş bırakmaları, şer'i maslahat ve mefsedetlerin doğru bir şekilde değerlendirilmemesindendir.

Allahu teala şöyle buyuruyor: **"Kuşkusuz bu Kuran en doğru olana iletir."** Yani maslahata en uygun olana.

Yine Allahu teala şöyle buyuruyor: **"Rabbinizden size inenin en güzeline tabi olun."** Bu, Allahu Teala

tarafından kullarına, dinleri ve dünyaları için en faydalı ve en güzeline tabi olmaları emridir. **"O kimseler ki, sözü işitirler ve en güzel olanına tabi olurlar."**

Yine gençlerin davetlerini terk etmeleri, davetlerine bağlı kalmaları sebebiyle kınanmaları, savaşa çıkarılmaları ve başarısız bazı çatışmalara sokulmaları doğru değildir. Bu tür tutumlar, aceleci davranarak Allah düşmanlarına karşı sonunu getiremeyeceği bir çatışmaya giren veya bazı emniyet hatalarına düşerek devlet tarafından aranması sebebiyle çıkmaza giren, Allah'a davete sabrı olmayan bazı kimselerin desteklenmesi çağrısıyla olmaktadır bunların hiçbirisinin hakikati, yıpratma savaşını aşamamaktadır.

-Bu gençler kendileri için uygun bir davet programı seçmişlerse, tevhid menheci üzerine olan sahih davet programlarının, bu eylemler sebebiyle -ihmal edilmesi veya bozulması bir tarafa- karşı karşıya getirilmesi doğru değildir. Otorite savaşı ise bundan farklıdır ve onun kendine ait hesapları vardır.

-Yıpratma savaşında bazı konularda geniş davranılabilir ki otorite savaşında bu konularda geniş davranılması mümkün değildir. Özellikle de kendisiyle birlikte savaşılan emirin seçimi konusunda. Yıpratma savaşında, şer'i ilimlerdeki kusurları ve hatta bazı masiyetlerde gevşek davranması veya küfre ulaşmayan sapıklıklarıyla birlikte askeri bir komutanla yetinilebilir. Otorite savaşında ise akıllı kimseler cihad sorumluluğunu ancak; şeriatı bilen, vakıayı anlayan, Allah'ın indirdikleriyle hükmedebilecek, mücahidlerin cihadlarının meyvelerini devşirebilecek rabbani muvahhid liderlere devredebilirler. Ancak bu şekilde Müslümanların farklı bölgelerdeki tökezlemeleri tekrarlanmayabilir.

Seçim mücahidlerin elinde ve imkân geniş olduğu sürece bu, kesinlikle gevşek davranılmaması gereken bir durumdur. İş daraldığında ise, kâfirin def edilmesi için facir emirle beraber savaşılması, iki şerden veya iki zarardan daha az olanına tahammül edilerek büyük olanının uzaklaştırılması babından bu meşru olur.

Eğer bundan sonra, bu facirin azledilmesi ve iyi kimsenin geçirilmesi imkânı doğarsa, bu vacip olur.

Lakin demokrasiyi yönetim şekli sayanlara, batının ve doğunun tağutlarını veli edinmeyi menhec edinenlere veya uluslararası küfür anlaşmaları gereği tavır tutunan ve bu müesseselere iştirak edenlere karşı çok dikkatli olunmalıdır. Ben derim ki, bu ve benzeri kaymaların yalnızca fücur sayılmasıyla dengelerin bozulmasına, tasavvurların sapmasına ve hesapların şaşırmasına karşı çok dikkatli olunmalıdır.

Bunlar, bu yazıda uyarıda bulunmak istediğim bazı noktalardır. Hiçbir zaman amacım, şer'i kurallara bağlı, Müslümanların en önemli olan maslahatlarına riayet eden ve İslam cihadının parlak yüzünü koruyup izhar eden bir yıpratma savaşı türünü azımsamak değildir. Yine amacım asla bu yoldaki mücahidleri yermek değildir. Konuşmalarımı bilen ve yazdıklarımı takip eden herkes, genel olarak benim, cihadı ve mücahidleri desteklediğimi ve hatta geçen bu cihad türünden olmasına rağmen Newyork ve Washington gazvelerini ve kahramanlarını savunduğumu bilir. İhanetler ve saplantılar döneminde canını ve ruhunu Allah'a satan bir mücahidi yermekten Allah'a sığınırım. Lakin amaç, Müslümanların cihadlarının, çabalarının ve imkânlarının Allah'ın dini için en faydalı, en uygun ve en güzeline yönelmesine olan istektir.

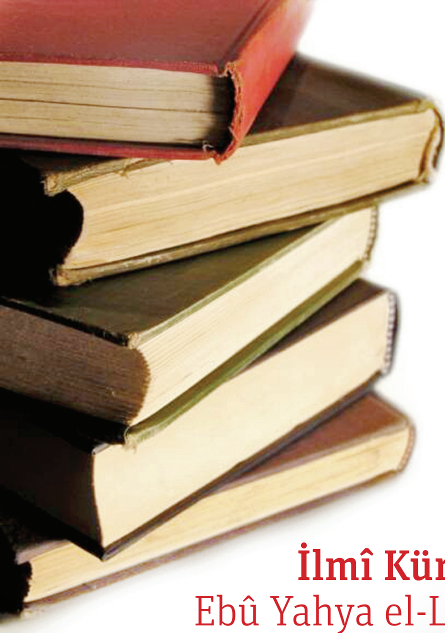
Seçim mücahidlerin elinde ve imkân geniş olduğu sürece bu, kesinlikle gevşek davranılmaması gereken bir durumdur. İş daraldığında ise, kâfirin def edilmesi için facir emirle beraber savaşılması, iki şerden veya iki zarardan daha az olanına tahammül edilerek büyük olanının uzaklaştırılması babından bu meşru olur.

Bundan ötürü tekrar ediyor ve diyorum ki: Bugün ümmetin gençlerinin cihadının birçoğu yıpratma savaşı türünden olsa ve bu savaş türü kısa zamanda bir otorite sağlamasa da hatta bunların birçoğu Allah düşmanlarına karşı etkili bir darbe olmasa ve bazen bunlardan bazıları yalnızca az bir zarar verse de; açık bir plan, bilinçli seçimler, karmaşık ve şüpheli yönelimler şeklinde olmadığı sürece bunun birçok büyük meyveleri olacaktır. Eğer bunu yürütenler muvaffak olurlarsa vakıa ve seçimleri hakkında gerçek bir bilince ulaşabilirler ve bundan Allahu teala'nın izniyle otorite savaşını üstlenecek Müslüman evlatlarının yetiştiği ve mezun olduğu bir medrese oluşturabilirler.

Bu kimseler bize semadan inmeyecekler. Yine irca cemaatlerinin kucaklarından da gelmeyecekler, asla seçim sandıklarının içinden de çıkmayacaklar...

Onların büyük çoğunluğu, ancak tüfeklerin ardından, kazılı hendeklerden ve mücahidlerin farklı bölgelerdeki cihadlarının rahmetinden gelecektir.

İşte o gün müminler Allah'ın yardımıyla sevinecekler. O, dilediğine yardım eder. O, aziz ve rahimdir. ■

İlmî Kürsü

Ebû Yahya el-Lîbî

Cennet, Kılıçların Gölgeleri Altındadır, Kılıçlar Cennetin Anahtarlarıdır

Yaşayan cihad âlimlerinden Şeyh Ebu Yahya el-Lîbî'nin şehadeti talep etmenin fazileti üzerine yazdığı *el-Erbaûn fî Fazli'ş-Şehâde ve Talebi'l-Hüsnâ ve Ziyâde* isimli kitabından Cüneyt Şen İslam Dünyası için tercüme etti.

Ebu Bekr b. Abdullah b. Kays (rahimehullah) babasından rivayetinde şöyle der: "Düşman karşısındayken babamın şöyle dediğini duydum: 'Resulullah şöyle buyurdu: *"Kuşkusuz cennetin kapıları kılıçların gölgeleri altındadır."* Bunun üzerine üstü başı dağınık bir adam ayağa kalktı ve şöyle dedi: 'Ey Ebu Musa, Resulullah'ın böyle dediğini bizzat sen kendin işittin mi?' Ebu Musa: 'Evet' dedi. Bunun üzerine adam arkadaşlarının yanına döndü ve 'Size selam olsun' dedi. Sonra kılıcının kınını kırdı ve yere attı. Sonra kılıcı ile düşman üzerine yürüdü ve öldürülene dek o kılıcı ile savaştı." (Ahmed, Muslim, Tirmizi ve İbn Hibban rivayet etmiştir.)

Hadisten Çıkan Bazı Faideler:

Birincisi: Allah yolunda cihadın fazileti ve cennete giden bir yol olduğu. Nevevi (rahimehullah) şöyle der: "Âlimler şöyle derler: Hadisin manası, cihad ve savaş meydanlarına katılmanın, cennetin yolu ve ona girme sebebi olduğudur."

İkincisi: Müminin himmet sahibi olmaya ve zelil bir şekilde oturanla birlikte kalmayıp mücahid olmaya teşvik edilmesi.

Üçüncüsü: Mücahid, düşmanına ne kadar yaklaşır ve onların bölgelerinde olursa, cennete o kadar yakın olur. Yine hadiste, düşman arasına dalmanın ve bunda şehadeti aramanın faziletine işaret edilmektedir.

Dördüncüsü: Cihada teşvikte Nebi'ye (sallallahu aleyhi ve sellem) uyulması.

Beşincisi: Düşmanla karşı karşıya gelindiğinde bile ilmin yayılması ve insanların o anki hallerine münasip tebliğde bulunulması.

Altıncısı: Âlimlerin savaşa katılmaları, çatışmalara girmeleri ve dilleriyle insanları buna teşvik etmeleri.

Yedincisi: Cennetin kapılarının kılıçların gölgeleri altında olduğu. Yine hadiste, şehidin, yalnızca öldürülmesiyle cenneti kazanacağına işaret vardır. Allah en doğrusunu bilir. Allame İbnu'l-Hac (rahimehullah) şöyle der: "Allah en doğrusunu bilir, çatışma ve kâfirlerle vuruşma mekânının, şehadet anında şehidin ruhunun cennete sokulma yeri olduğunu anlaşılmaktadır. Kur'an ve sahih haberler, bunu ifade etmektedir."

Sekizincisi: Dağınık görünümlü ve pejmürde insanlarında cihada katılmaları.

Dokuzuncusu: Cihada bağlı kalarak ve bunda sebat ile, mücahidin cennete girmeye hırslı olması.

Onuncusu: Söylediğinin tekit edilmesi ve pekiştirilmesi için müracaatlarda bulunulsa bile, âlimin sabırlı olması ve homurdanmaması.

On birincisi: Mücahidin cenneti isteyerek öldürülene kadar savaşmaya azmetmesinde bir sorun olmadığı ve hatta bunun mücahidin menkıbelerinden olduğu.

On ikincisi: İmam İbnu'l-Cevzi (rahimehullah) şöyle der: "Kının kırılması, kılıcı bir daha geri götürmeme azmindendir. Bu kişi, büyük himmet sahibi bir kişiydi. Faziletin doğruluğu kendisine belli olunca, ona doğru yürümede ciddi davranmıştır."

On üçüncüsü: Düşmana dalmadan evvel kişinin arkadaşlarıyla vedalaşmasının caiz oluşu.

Hadisle İlgili Farklı Konular

Birincisi: Bazı imamlarımızın hadise koydukları başlıklar: Hadis, Sahih Muslim'de şu başlık altında verilmiştir: "Cennetin, şehid için sabit oluşu babı".

İbn Hibban'da: "Allah yolunda kılıçların gölgeleri altında sebat ile, cennet hediyelerinin umuluşu"

Beyhaki'de: "İki güzellikten birisini umarak, ölümle karşılaşmaya gönüllü olma babı"

İbn Ebi Şeybe'de: "Kuşkusuz kılıçlar, cennetin anahtarlarıdır" buyruğu ile, Cihadın fazileti ve ona teşvik edilmesi".

İkincisi: Buhari (rahimehullah) şöyle der: "Cennet, kılıçların parlaklıkları altındadır. Muğire b. Şube (radiyallahu anh) şöyle der: "Rabbimizden nakille Nebimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bize şöyle buyurdu: 'Bizden öldürülenler cennete gidecektir.' Ömer (radıyallahu anh), Nebi'ye, 'bizim ölülerimiz cennette onların ölüleriyse cehennemde değil mi?' diye sorunca Nebi: 'Evet' buyurdu. Bazı âlimler, Buhari'nin bu bapta, Muğire ve Ömer'in (radıyallahu anhuma) sözlerini getirmesinin nedeninin, "Cennet kılıçların gölgeleri altındadır" hadisinin, Allah yolunda şehadetin faziletine işarette bulunma olduğunu söylemişlerdir.

Üçüncüsü: Kurtubi (rahimehullah) şöyle der: "Bu, kısalığı ve hoş kelimeleriyle birlikte, birçok belagat türlerini barındıran kapsamlı harika vecizelerdendir. Hadis, cihada teşviki ifade etmekte, onun sevabından haber vermekte, düşmana yaklaşmaya ve kılıç kullanmaya teşvik etmekte ve çatışma anında kılıçlara savaşçıları gölgelendirecek kadar yakınlaşılmasını belirtmektedir." (Fethu'l-Bari: 6/33)

Dördüncüsü: Zahiren bu mücahidin, kılıcının kınını kırması ve atması, malı telef ve zayi etmedir.

Özelliklede arkadaşlarından birisine teslim ederek kullanılma imkânı varken böyle davranılması yasaklanmıştır. Lakin -Allah daha doğrusunu bilir- malın telef olması zararı, bu sahnede gerçekleşen, kararlılık, soğukkanlılık, güçlü bir yakîn, atılganlık ve

'Resulullah şöyle buyurdu: "Kuşkusuz cennetin kapıları kılıçların gölgeleri altındadır." Bunun üzerine üstü başı dağınık bir adam ayağa kalktı ve şöyle dedi: 'Ey Ebu Musa, Resulullah'ın böyle dediğini bizzat sen kendin işittin mi?' Ebu Musa: 'Evet' dedi. Bunun üzerine adam arkadaşlarının yanına döndü ve 'Size selam olsun' dedi. Sonra kılıcının kınını kırdı ve yere attı. Sonra kılıcı ile düşman üzerine yürüdü ve öldürülene dek o kılıcı ile savaştı."

tam bir tasdik şeklinde tezahür edecek olan faydanın içinde kaybolmaktadır. Molla Aliyyü'l Kâri'nin de dediği gibi: "Kılıcın kınını atması, ahirete yöneldikten sonra bir daha dünyaya dönmeyi istemediğini bildirmek içindir." Bunun yanında, kardeşlerinin kalplerini güçlendirmesi, onları cesaretlendirmesi ve onların gözünde savaşı kolay göstermesi ise işin diğer yönüdür. Bu nedenle, bu kişinin bu fiilinin zikri, hadisin rivayetiyle birlikte anılır olmuştur. Öldürüleceği zannı galibiyle birlikte, -ordunun cesaretlendirilmesi ve düşmanların korkutulması gibi- âlimlerin bahsettikleri bazı maslahatlardan ötürü kişinin düşman saflarına dalması caiz ise, bahsedilen bu maslahatlar yanında sahibinin kırmış olduğu kınının değeri nedir ki? Canda yapılan cömertlik, cömertliğin en üst zirvesidir. Başka yerlerde caiz olmadığı halde cihadda caiz olan nice meseleler vardır. Hatta bunlar arasında, Allah'ın sevdiği ve övgüde bulunduğu fiillere dönüşenleri bile bulunmaktadır ki savaş meydanında kibirle yürüme bunlardan birisidir.

Buhari (rahimehullah) hadisle ilgili şu başlığı koymuştur: "Ölüm anında silahın kırılması görüşünde Olmayanlar". İmam İbn Hacer (rahimehullah) şöyle der: "Musannif bununla, öldüğünde düşmanın ganimet almaması için çatışma esnasında mızrağını kırana işarette bulunmuştur. Kılıcın kınının kırılması ve öldürülene dek o kılıçla savaşılması, Mute savaşında Cafer b. Ebi Talib'ten (radıyallahu anh) de gelmiştir. Musannif, bunun Cafer ve diğerlerinin kendi içtihatlarıyla yaptıkları bir fiil olduğuna, asıl olanın ise malı telef etmenin caiz olmadığına, çünkü kesin olmayan bir şey (şehadet) hakkında kesin bir zararın (malın telefi) gerçekleştirilmesine işaret etmiştir." (Fethu'l-Bari: 6/97) ■

Ömer Abdurrahman'ın Oğlu Şehid Seyf Ömer Abdurrahman'dan Nasihatler

Hayatıyla bütün ümmete örnek olan Şeyh Ömer Abdurrahman'ın oğlu Seyf Ömer Abdurrahman Afganistan'da geçtiğimiz aylarda şehadet şerbetini içti. Şehid Seyf'in özel defterinde yazılı notları Ensar el-Mücâhidin isimli site yayınladı. Nasihatlerini ve notlarını Selda Bayrak İslam Dünyası için tercüme etti.

Şeyh Seyf Ömer Abdurrahman (Allah ona rahmet etsin ve mekanını Cennet eylesin) şöyle diyor:

- Allah'ın dini ne siyasetle ne parlamentolarla ne de başka bir şeyle hakim olacaktır. Allah'ın dini ancak cihad ile hakim olacaktır. Cihad ise savaşmaktır. Allah'ın kullarına yardım etme hususunda bir kanunu vardır ve bu kanun şu şekilde tecelli eder: Önce yeryüzündeki muslihlerin (ıslah edicilerin) etrafında bir zümre toplanır ve bu zümre ile cahiliye arasında bir savaş gerçekleşir. Sonra İslami hareket bu savaşa ön ayak olur ve yönetir. Derken ümmet İslami hareketin etrafında toplanır. Ve bu yolda kimileri düşer, kimileri vazgeçer, kimileri geride kalır ve kimileri de sebat eder... Sonuna kadar sebat edenler, işte Allah onları yeryüzünde egemen kılar. *(Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur.)*

- Güvenilir bir komutası olan, birbirine kenetlenmiş, sağlam bir topluluk oluşturulmalı ve bu topluluğun bu lider için kendilerini feda etmeye hazır, sadık, takva sahibi, Allah için sevip, Allah için düşmanlık eden, takva, sıdk ve sabırlarıyla dünyevi hazlardan yüz çeviren askerleri olmalı.

- Müslüman, daima Allah korkusunu düşünmeli ve cehennem ateşini gözünün önüne getirmelidir. Dünyaya karşı koyabilmek için daima ahireti ve Allah korkusunu düşünmek ve sadık olmak gerekir. Sıdk, cihadın ilk alametidir. Sadık bir mücahid; Rabbine, kendisine, insanlara, dinine ve akidesine sadık olur. Dininin prensiplerini her şeyin üstünde tutar. Dinini kazanmak için canını düşünmeden tehlikeye atar.

- Gerçek takva, seni Allah'ın haram kıldığı şeylerden uzak tutar. Ancak takva uzun bir terbiye süreci gerektirir. Haris Bin Malik El Ensari'den (ra) rivayet edilen bir hadisi şerifte Peygamber Efendimiz "Ey Haris nasıl sabahladın?" buyurmuş. Haris, "Gerçek bir mü'min olarak sabahladım" demiş. Hz. Peygamber (sav): "Ne söylediğine iyi bak. Herşeyin bir hakikati vardır. Senin îmânının hakîkati nedir?" buyurmuş. O da "Nefsimi dünyadan alıkoydum. Gecemi uykusuz, gündüzümü susuz geçirdim. Sanki ben, apaçık Rabbimin arş'ına bakar gibiyim. Ve sanki ben, birbirlerini ziyaret eden cennet ehline bakar gibiyim. Sanki ben, acıdan feryâdlar koparan cehennem ehline bakar gibiyim" cevabını vermiştir. Allah Rasûlü (sav) de "Ey Haris, bildin, iyice sarıl" buyurmuştur. Allah Rasûlü (sav) bir başka hadis-i şerifte de şöyle buyurmuştur: "Haramlardan sakın, insanların en âbidi ol!" ve "Allahım! Bize, bizi sana isyan etmekten alıkoyacak kadar korkundan hisse nasip eyle." Allah'ın gözetlemesi, korku, takva... bütün bunlar, onu haram yemekten, haram

işlemekten, Müslümanlar ile savaşmaktan, onlarla alay etmekten, kavmiyetçilik için savaşmaktan, cehaletten ve heveslerden alıkoyar.

- Takvası olmayan bir toplum; harap olmuş, yıkılmış, hayatın tadını alamayan bir toplumdur.
- Allah'ı bulan her şeyi bulur, O'nu kaybeden her şeyi kaybeder.
- Hak, insanlarla bilinmez, insanlar hakla bilinir. Hakkı bil ki hak ehlini de bilirsin.
- Halkın sevgisini ve muhabbetini kazanamayan bir davet, ölü doğar ve soyutlanmış olarak yaşar ve nihayetinde tükenerek yok olur. Halktan ve halkın enerjisinden soyutlanmış bir halde, tağutlara ve zorbalara karşı uzun müddet savaşabileceğini zanneden bir hareket, rüyalar aleminde yaşıyor olmalıdır.
- Silah taşımadan önce İslami terbiye kaçınılmaz derecede gerekli ve önemlidir. Zira silah taşımak, Rabbini gözeten, günahlardan kaçınan sadık kalpler gerektirir. Parmakların tetiğe hakim olabilmesi için abdestli kollar gerektirir. Ki böylece o şarjör yalnızca Allah düşmanlarının göğüslerine boşaltılabilir. İslam terbiyesi alınmadan silah kınından çıkarılırsa bu, cihadı yayanların yolunu kesen ve savunmasız insanların; kadınların, bebeklerin kalplerine korku salan silahlı çetelere dönüştürür. İslam terbiyesi almadan silah kuşananlar, yol kesen, kadınların ırzına geçen, insanların mallarını gasp eden ve kan döken eşkıyalara dönüşürler.
- İslami birlik: Suiistimali cezalandıracak, fasidi bastıracak, yağmacıları caydıracak, kendi malı ve gücü olan sağlam bir merkezi hükümet olmadan birlik asla sağlanamayacaktır.
- Hayattaki görevimiz, üç tür tevhidi ile Allah'a kulluk etmek, ibadetleri eda etmek ve Allah'ın bize emrettiklerini uygulamaktır. Bu ilk vazifemizdir. Şayet Allah'ın emirlerini ülkemizde yerine getiremiyorsak, şayet elimizde ise, İslam'ı kendimize ve başkalarına uygulayabileceğimiz ve İslam'ın emirlerini yerine getirebileceğimiz başka bir ülkeye hicret etmeliyiz. İbadet, hem beden ile hem de mal ile yapılmalıdır.
- Tüm Müslümanlar şunu bilmedir ki, yeryüzündeki en aziz, en saygın varlıklar onlardır. Dolayısıyla bu sıfatı hayata geçirmeli; yaşamlarında, rızıklarında, yaptıkları işlerde, konuşmalarında, uykularında, her şeyde bunu göstermeliler.
- Yeryüzünde Müslüman'dan daha güçlüsü ve kudretlisi yoktur; ancak silahını Allah'ın bütün düşmanlarına karşı cihad etmek için taşıyorsa... *(Mü'minlerden özür sahibi olmaksızın (cihattan geri kalıp) oturanlarla, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler eşit olamazlar.)*
- Akidenin yol gösterici olabilmesi için, olaylara, sözcüklere, davranışlara, hal ve hareketlere yansıtılması ve tatbik edilmesi gerekir. İman kalptedir. Kalpte olan, ancak gerçek hayatta gerçekçi bir delil ile ispatlanır. Kalbin derinliklerine yerleşmiş olan imanın ispatı da davranışlar ve ahlaktır.

Seyf Ömer Abdurrahman'ın Şehadeti

- Tevekkül elzemdir ve imanın yarısıdır. Tevekkül, Allah'ın elindekine kendi elindekinden daha çok güvenmendir.
- Sebeplere sarılmak emredilmiştir. Ancak sebeplere sarılmak illa ki sonuca varılacağı anlamına gelmez. İnsan tüm sebeplere sarılabilir; ama bundan bir sonuç alamayabilir. Ancak bunun karşılığında sevap kazanır. Çocuk isteyen kişinin durumu gibi... Çocuk isteyen biri, evlenir. Ancak evlenmesi kesin olarak çocuk sahibi olacağı anlamına gelmez. Çocuğu olmayabilir. Ne var ki o, sebeplere sarılmak bakımından üzerine düşeni yapmış olur. Netice ise Allah'tandır. Aynı şekilde, bir şey yapmak isterse uygun sebeplere sarılır. Başarısız olursa, Allah onu başarısızlığından ötürü hesaba çekmez. Çünkü o üzerine düşeni ve Allah'ın kendisinden istediğini yapmıştır. Sebeplere sarılmayıp da işinde başarılı olanı ise Allah, emrettiği sebepleri ihmal ettiği için hesaba çeker. Allah bize hazırlanmamızı emretmiştir.
- Dikenlerle dolu, parçalanmış cesetlerin saçıldığı, kan ve gözyaşlarıyla sulanmış bir yolda yürürken, kalplerimizde Allah'a tevekkül ve güven olmalıdır. Allah, askerlerini yenilgiye uğratmayacak, sözünden dönmeyecek ve kullarını terk etmeyecektir.
- Allah, dünyada ve ahirette başarı ve mutluluğu üç şeye bağlamıştır: Sabır, ribat ve takva.
- Sabır imanın ayrılmaz bir parçasıdır. Vücutta baş nasıl ise, imanda sabır da öyledir. Sabrın imandaki yeri, başın vücuttaki yeri gibidir. Nefis şehvetlerden imtina ederse sabırlı olur.
- İbn-i Kayyim şöyle diyor: "Dinde imamet ancak sabır ve yakîn bir inançla elde edilir". (Sabredip âyetlerimize kesin olarak inandıkları zaman içlerinden emrimizle doğru yola ileten önderler çıkardık).
- Zühd: Şehvetlerin ve şehvetlerin esiri olan nefsin bastırılması için kaçınılmazdır. Nefisler terbiye edilmeli, ahlaki muhakeme yapılmalı ve nefsin terbiye olup felaha ermesi için zühd yolunun yolcularının tuttuğu yol öğrenilmelidir. ■

Cihadın Etrafındaki Şüpheler

Abdurrahman KOÇ

Şüpheciler

"Hoşunuza gitmese de düşmanla savaşmak üzerinize farz kılındı" (Bakara, 216)

"Herhangi bir fitne kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın" (Bakara, 193)

"Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kişilerle savaşınız" (Tevbe, 29)

"Sizinle toptan savaştıkları gibi siz de müşriklerle savaşınız" (Tevbe, 36)

Hz. Peygamber (s.a.s.)'de "Cihad kıyamete kadar devam edecek bir farzdır" (Ebû Davûd, 33) buyurmuştur.

Şüphe, insanın zihnini tarumar eden, sağlıklı düşünme kabiliyetini kaybettiren ve insanı faydasız hale getiren bir sebeptir. Biz bu köşemizde cihad etrafındaki şüpheleri izale etmek için münafık ve korkakların birtakım özelliklerinden bahsedeceğiz.

Saadet asrına gidip Rasulullah'ın (sav) bizzat komutanlık ettiği savaşlara ve seriyyelere baktığımızda, yine şüpheci insanların iş başında olduklarını görürüz. Şehid olan sahabelerin başına gelip: "Biz size bu adama (Rasulullahı kastederek) takılmayın, bu adam sizi huriler ve ucuz cennet vaadiyle kandırıp helak etti" diyorlardı. Kimileride ayetin ifadesiyle "bizi dinleyip evlerinde otursalardı öldürülmeyeceklerdi" ve benzeri sözlerle cihada şüphe sokmak, desteği kesmek için gayret gösteriyorlardı.

Kimi şairler bu günün medyasının görevini yapıp Müslümanları küçük düşürmeye yönelik şiirler okuyorlardı. Bu ve benzeri olayların örneklerini Kur'an ayetlerinde ve siyerde çokça bulabiliriz. Peki, bu gün için aynı faaliyetler yok mu? Elbette var hemde daha çok. Bu günün olanakları daha geniş ve her türlü imkân kullanılmaktadır. Kâfirlerin bu tür çalışmaları kaçınılmazdır, bu pekâlâ anlaşılabilir. Ancak anlaşılamayan ve yüreğimizi burkan şudur ki adı adımıza benzeyen, bizim kıblemize dönen, güya bizdenmiş gibi görünüp kâfirlerin ekmeğine yağ süren hainlere

ne demeli? Ne zaman Müslümanlar İslam düşmanlarına bir darbe vursa kendi içlerindeki zillet penceresinden bakıp şüpheler ortaya atıp komplo teorileri üretirler. Örneğin 11 Eylül hadisesiyle ilgili üretilmeyen şüphe ve komplo teoriler kalmadı.

Lübnan'daki el-Menar TV, bu ülkede yaşayan Yahudilere mikrofonu uzatır ve birkaç kişiye şu soruyu sorarlar: "Sizin tanıdıklarınızdan ölenler var mı?" Verilen cevap "hayır" olmuştur. Bu cevap Şiiler tarafından kasıtlı olarak yanlış bir tercüme ile "Yahudiler o gün işe gitmemiş" şeklinde yayılınca, haberin kaynağına bakmadan hemen; "Yahudiler olay öncesi haberdar olmuş, dolayısı ile bu eylemi onlar yapmıştır" diye orada ölen Yahudilerin isim listeleri açıklanana kadar bu aldatmaca devam etti. Bundan haberi olmayan birileri hâlâ bu eylemin Yahudiler tarafından yapıldığını sanıyor.

Kimileride yaşadıkları zillet penceresinden olaya bakınca Müslümanların böyle bir eylemi gerçekleştiremeyeceklerini dile getirip bir yığın komplo teorileri ürettiler. Güya ABD Afganistan'ı işgal etmek için kendisi bu işi yapmıştı. Bu söylemin ilk olarak ABD liler tarafından dile getirildiği daha sonra ortaya çıktı. Bu söylemlerin kaynağını araştırmadan hemen şüpheciler harekete geçtiler. Zira onların yaşam tarzlarına göre olaya bakınca bunun mümkün olamayacağını sanıyorlardı. Halbuki bu eylem çok iyi planlanmış ve düşmanın üç önemli unsuru hedef alınmıştı.

Bir ülkeyi ayakta tutan en önemli üç etken sayarsak ekonomi, askeriye ve siyaset ön plana çıkar. Bu üç etken zayıflatılmadan kâfirlerin tam olarak mağlup olmaları mümkün değildir. Gerek tarihte gerek günümüzde Müslümanların başarıları, zamanı iyi okumaları, iyi birer stratejist olmaları, cesaretleri ve kahramanlıkları sayesinde Allah'ın onlara yardım etmesiyle olmuştur. Allah'ın yardımı da ancak Müslüman elinden geldiğini yaparsa gelir.

11 Eylül 2001 günü meydana gelen olaylara baktığımızda sünnete tam olarak uyulmuş hikmetli bir eylem görürüz. 19 ülkeye bedel 19 Mücahid'in yaptığı eylemlerin hedefleri; ekonomilerini zayıflatmaya yönelik kulelerin indirilmesi, askeriyelerinin zayıflamasına yönelik Pentagon saldırısı ve hedefe varamadan düşen uçağın menzili olan Beyaz Saray. Mütekebbir Dünya'nın yıkılmaz putu olan ikiz kuleler dakikalar içinde canlı yayında toz duman olmuştu. Sadece kulelerin maliyeti 80 milyar dolardı. Sonrasındaki birkaç gün içinde uçuş şirketlerinin vs. zararları 200 milyar doları aşıyordu. Ardından yapılan savaşlarla da 2008'den itibaren ekonomik krizler başlamıştı.

Yani basit gibi görünen iki kule yıkımı ile gelişen olaylarda önce 2008'de ABD'de sonra da tüm Avrupa'da ekonomik krizler oluşmuştu. Tabi bunlar Allah'ın yardımı ve yakın olan zaferin bir müjdesidir. ABD'nin gururu kaynağı olan askeriyesi de tam kalbinden vurulmuş, insanların rüyalarını süsleyen Amerikan Rüyası balonu sönmüştü. Hollywood filmlerindeki kahramanların korkaklıklarına ve acizliklerine tüm dünya şahit olmuştu. Bir serseri kabadayı edasıyla

Ölümünden ABD başkanı Obama'nın büyük üzüntü duyduğu ve yağdanlık Karzai'nin şehidi, Raşid'in dostu, Müslümanların nefretini kazanmış, safını işgalciden yana seçmiş birisinin cenaze namazını kılıp Müslümanları provoke edenler, elbette kâfirlerin füzeleriyle parçalanarak şehid olan yüzlerce şehidin cihadını diline dolayacak ve güya "şimdi Kur'an'la cihad etme zamanı" diyerek gerçek cihada dil uzatacaklardır. Bunu kabullenemeyen imanlı ihlâslı gençleri de hamasetle suçlayıp ipini çekeceklerdir.

dünyaya korku salan kabadayının façası bozulmuş ve yıkılmaz sanılan gücü yıkılmış, karizması çizilmiştir. Son uçak da siyasi hedef olan Beyaz Saraya giderken ABD jetlerince düşürüldü. Düşürülmesi de Allah'ın bir takdiri oldu, bazılarının imanını pekiştirip bazılarının da şüphelerine şüphe kattı. Bunun verdiği korku ile ABD'nin başkanı saatlerce havada uçakta kalıp yere inmeye korkmuş çaresizce saklanmak zorunda kalmıştı.

Şüphecilerin şüpheleri bu olayla sınırlı değil tabiki, biraz daha geçmişe gidelim. Örneğin Ömer muhtarın zamanını ve cihadını bir hatırlayalım.

İtalya'nın Libya'yı işgal ettiği yıllarda Mücahidlerin emiri Ömer Muhtar için en büyük engellerden biri münafıklardı. Kâfirler münafıklar ile söz birliği edip cihadın önünü kesmek için yanıltma haber çalışmalarına başlamışlardı. Ömer Muhtar'ın bir İtalyan ajanı olduğunu söylüyor, onun cihadını da İtalya'nın Libya'yı işgalini meşrulaştırmaya dönük olduğunu söyleyip, ona katılımı ve desteği azaltmaya çalışıyorlardı. O gün yaşayan bir çok insan bu tür haberlere ve Ömer muhtarın bir İtalyan ajanı olduğu fitnesine aldanmış ve cihaddan geri kalmışlardı. Muhtarın idamından sonra dahi; "İtalyanlar onu kullandı işi bitince astılar" diyenler oldu. Ancak kalbi vahye bağlı selim akıl sahibi Mücahidlere bu tür fitneler tesir etmedi çünkü Allah'ın kitabı ellerinde ve ne yapacak-

ları gayet açıktı. Cihaddan geri kalanların çocukları ve torunları, yıllar sonra babalarının nasıl böyle söylentilere kulak verip cihaddan geri kaldıklarını anlayamamış ve onları eleştirmişlerdir. Unutulmamalıdır ki bu tür söylemler o zaman da ilk defa İtalyanlar tarafından ortaya atılmıştı. Amaçları da Müslümanlara olan güveni azaltmak ve desteğe engel olmak. "11 Eylül'ü ABD yaptı" söylemide ilk olarak ABD liler tarafından ortaya atıldı ki Müslümanlar böyle bir eylem yapamazlar düşüncesini yaymaktı.

Şimdi biraz da Türkiye'nin yakın tarihine gidelim: Şeyh Said'in 1925 yılında dini muhafaza etmek için yaptığı kıyamı engellemek ve kötü göstermek için dönemin hükümetince benzer iftiralar atılmıştır. Onun bir İngiliz ajanı olduğu, Musul ve Kerkük petrollerini almak isteyen İngilizlerin Şeyh'i kışkırtıp Türkiye Devleti'ne musallat ettiği, yalanını söyleyerek, onu asmalarına meşruiyet kazandırmak istemişlerdir. Batılı devletlere de, bunun bir İslami hareket olduğunu söyleyip onlardan destek almışlar, Türkiye'nin batısında yaşayan Müslüman halka da değişik yalanlarla beraber onun Kürdistan Devleti için savaştığını iddia ediyorlardı. Bu tür yalan haberlere aldanan halkın desteğini kestiler. O günün gazetelerine bakıldığında tüm bu yalanların manşetlerde olduğunu görürüz. Daha sonraki zamanlarda kimlerin gerçek ajanlar olduğunu halkımız görmüş ancak iş işten geçmişti. Hakikatte durum tam tersiydi. Şeyh Said, Allah'ın dini yüce olsun diye harekete geçmişti. O'nun idamından sonra da resmi propagandalara aldanıp ona yardım etmeyenler pişman olmuş ve hayıflanmışlardı. Ama olan olmuştu ve İslami hareket Müslümanların kanı dökülerek bastırılmıştı, pişmanlık artık fayda etmezdi.

Bugün için de değişen bir durum yok. Mücahidler yine cihad meydanlarında, münafıklar da yine iş başında ve Mücahidleri kötü göstermek, onlara desteği azaltmak, cihada şüphe karıştırmak için onların Amerikan ajanı olduğu yalanını ortaya atmışlardır. Bu tür haberleri ilk ortaya atanlar yine Amerikalılardır. Çünkü Mücahid liderlere en iyi bu şekilde desteği kesebilirlerdi.

Acı olan şudur ki; İslamcı geçinen basiretsiz yazarların bu propagandaya alet olmalarıdır. Şeriatta kuraldır ki fasıkların getirdiği haberleri iyi araştırmak ve hemen inanmamak gerekir. Oysa söylentiden öteye geçmeyen iftiralara çok çabuk aldanıyorlar. Bu şüpheciler isteseler cihad bölgelerine gidip gelişmeleri bizzat kendileri görebilirler. Kimin kim olduğunu bizzat cihad meydanlarında müşâhede edip ona göre konuşabilirler. Bu onların üzerine vazifedir. Buna cesaretleri yoksa güvendikleri yakınlarından birilerini gönderebilirler. Bunuda yapmadıkları gibi, cihad bölgelerinden gelen Müslümanların beyanlarını da esas kabul etmemeleri, İslam düşmanlarının medyalarında servis edilen haberlere itimat etmeleri İslam Şeriatına ve fıkhına ne kadar uzak olduklarını apaçık göstermektedir. Bu gün Afganistan'daki cihad için; "kimin eli kimin cebinde belli değil, kim kimi öldürüyor belli değil" diye ortalıkta şüphe yayanlar acaba dünyanın başka bölgelerindeki ayrışmanın net olduğu cihada destek verdiler mi? Hayır ! Arakan, Somali, Patani, Burma, Çeçenistan, Keşmir ve başka yerlerdeki cihadı desteklediler mi? Hâlbuki buralardaki cihad gayet net değil miydi? Başka cephelere destek olsalar hadi neyse...

Bıraksınlar Afganistan cihadının yakasını...

Ama bazı gaflet sahipleri, ABD'nin müttefiki, Kuzey Cephesi'nin lideri, ırz düşmanlarının ortağı, yüzlerce ensar ve muhacir mücahidi ABD'nin isteği üzere cenk kalesinde toplayıp şehid eden, tankın üzerinde muzaffer bir komutan edasıyla Kabil'e girip İslam Devleti'ni yıkan işbirlikçi Rabbani'nin gıyabi cenaze namazını kılarlar.

Ölümünden ABD başkanı Obama'nın büyük üzüntü duyduğu ve yağdanlık Karzai'nin şehidi, Raşid'in dostu, Müslümanların nefretini kazanmış, safını işgalciden yana seçmiş birisinin cenaze namazını kılıp Müslümanları provoke edenler, elbette kâfirlerin füzeleriyle parçalanarak şehid olan yüzlerce şehidin cihadını diline dolayacak ve güya "şimdi Kur'an'la cihad etme zamanı" diyerek gerçek cihada dil uzatacaklardır. Bunu kabullenemeyen imanlı ihlâslı gençleri de hamasetle suçlayıp ipini çekeceklerdir.

"Vahyin penceresinden" deyip Allah'ın kitabını kendi akıl süzgeçlerinden geçirerek, kavramların içini boşaltıp Allah'ın değil Allah düşmanlarının istediği bir İslamı yaymaya çalışacaklardır. Bir zamanlar ihlâslı gençleri kullanarak bir yerlere gelen, sonra maddi imkânlara kavuşan bu tipler artık o gençleri yanlarında görmek istemiyorlar, zira dünyada saflar netleşmiş küfür ve İslam cepheleri iyice ayrışmıştır. Saflarını belli etmeyen bu hoca efendiler elbette o gençlerden rahatsız olacaklardır. Bindikleri dalları kestiklerini fark ettiklerinde artık iş işten geçmiş olacak, zor bir günde namusların kirletildiği zaman yine kenara çekilecekler ve o dışlanan gençler kendilerini feda edeceklerdir.

Kalplerindeki maraz, yüreklerindeki korku ve şeytanın fısıltılarıyla beyinleri iğfal olmuş bu insanlar, bahaneler bulmak için her türlü gayreti gösterdiler. Netice itibariyle bu şüphelere alet olup yaymak Müslümanların değil kâfirlerin elini güçlendirmektedir. Bu tür insanlar Müslümanlar galip geldiklerinde bizde sizinleyiz, başarısızlık olduğunda, biz başarı olmayacak dememiş miydik gibi münafıkların sözleriyle paralellik arz eden sözler sarf etmektedir. Acaba bu şüphecilerin çocukları babalarını ve bu tür insanları ileride nasıl anacaklardır?

"Allah'a ve Resulüne iman eden, sonra hiç bir zaman imanında şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad eden kimseler ancak hakkıyla iman edenlerdir. Samimi olanlar da işte bunlardır" (Hucurât, 15).

Allah'tan bu tür kalbi hastalıkları bizden uzak tutmasını ve İslam'ın izzeti için ameller nasip etmesini diliyoruz. Velhamdulillahi rabbil âlemin... ■

Cihad Saflarında

Türk-Kürt kardeşliği ve Komutan Muhammed Alparslan

Türkler ve Kürtler Anadolu'da Rasulullah ve Ashabının Medine de gerçekleştirdiği Muhacir ve Ensar kardeşliğini gerçekleştirdiler. Tarihleri dikkatle incelendiğinde İslam'ın en büyük önderleri Muhacir ve Ensar ile birçok benzerlikleri görülecektir.

Rahman ve Rahim olan Yüce Allah'ın adıyla...

Türkler ve Kürtler İslam'ı tüm ilkeleri ile pazarlıksız kabul etmiş, cahiliye döneminden kalma batıl inanç ve adetlerini bütünü ile terk etmiş, İslam'ın hak yolu Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat mezhebini benimsemiş ve İmandan sonra en büyük emir olan cihad ibadetini yerine getirmek için tam bin sene, 10 yüzyıl Anadolu'dan Avrupa ortalarına kadar omuz omuza canla başla çarpışmış, kahraman ve etle tırnak gibi kardeş olmuş iki Müslüman halktır.

Orta Asya'da İslam'ın ilk yayıldığı yıllarda Müslüman Türkler henüz Müslüman olmayan soydaşlarından baskı görmekteydi. Selçukluların kurucusu Selçuk bey ilk olarak bunlara karşı cihad bayrağını açtı. Bu cihad Orta Asya da hızla yayıldı. Fakat Selçuklular maalesef Müslümanlığı benimsemiş Türk devletleri ile de karşı karşıya geldiler ve Orta Asya, Müslüman olmayan Türkler, Müslüman Gazneliler, Müslüman Selçuklular arasında bitmek bilmeyen bir mücadele alanına dönüştü. Her ne kadar bu mücadele Yüce Allah'ın da yardımıyla Selçukluların zaferiyle neticelense de tehlike devam ediyordu. Çok çabuk bir araya gelip harekete geçebilen Orta Asya halkları her an yeni bir ordu ile Selçukluların karşısına çıkabilirlerdi. İslam'a yeni girmiş oldukları için bunun ne kadar büyük bir hata olacağını henüz kavramayabilirlerdi. İntikam duyguları baskın çıkabilirdi. Ayrıca Orta Asya'nın doğusunda göçebe şaman Türkleri yaşıyordu ve çok savaşçı bir yapıları vardı. Onlarda büyük bir tehlike arz ediyorlardı. Nitekim birkaç asır sonra birliklerini sağlayıp harekete geçecekler ve maalesef Cengiz han adında ki zalimin komutasında tüm dünyaya yüzyıllarca unutulmayacak acılar yaşatacaklardı. Bütün bunların yanında Çin de Orta Asya halkları için bir başka tehdit unsuruydu. Bu ürkütücü manzara dikkate alındığında şu ihtiyaç kendisini gösteriyordu: "Müslüman Türklere yeni bir yurt gerekmektedir."

Orta Asya'da bu gelişmeler yaşanırken Ortadoğu'da ise İslam Ümmeti başka sıkıntılarla boğuşuyordu. Bir zamanlar İslam topraklarının tamamında (bazen kusurları olsa da) yüce İslam Şeriatını uygulayan, Cihad ibadetini yerine getiren, Dini ilimlere, Alimlere değer veren, matematik, kimya, astronomi alanlarında büyük değerler yetiştiren Abbasi Halifeliği baş belası Şii Büveyhoğulları'nın baskısı altındaydı. Eğer Halife Büveyhoğulları'na karşı gelirse işkence ile öldürülüyordu. Mısır dahil olmak üzere kuzey Afrika, batı Arabistan toprakları ve Suriye'nin önemli bir bölümü de yine Şii mezhebinden olan, sahabe düşmanı, Ehl-i Sünnet Müslümanlara tam 2 yüzyıl boyunca zulmeden Fatımilerin elindeydi.

İslam dünyası problemler içinde kalmış, bir çıkış yolu arıyordu. Bu dönemde ortaya çıkan Selçuklular hem Orta Asya'daki Müslüman halklar hem de Ortadoğu'daki Müslüman halklar için yeni bir ümit, yeni bir güç olarak doğdular. Bu kahraman İslam savaşçıları Horasan bölgesinden, Maveraünnehir bölgesinden, Müslüman Orta Asya halklarına yeni bir yurt bularak onları sıkıntıdan kurtarmak, Ortadoğu halklarını Şii başbelalarından kurtarmak, Bizans'ın gücünü kırmak, tehdidini ortadan kaldırmak, Halifeliği kurtarmak için geliyorlardı. Horasan bölgesi birçok hadisi şerifte kalpleri demir gibi olan İslam savaşçılarının geleceği bir bölge olarak bildirilmiştir. Bu Hadislerin sıhhati ile ilgili konu Alimlerimizin konusudur. Fakat şu da bir gerçektir ki bu bölgeden tarih boyunca gerçekten kalpleri demir gibi olan İslam savaşçıları gelmiştir. Gazneliler, Selçuklular, Osmanlılar bu bölgeden gelmişlerdi. Afganistan'ı da içine alan bu bölge, bugün de geçmişteki kardeşleri ile aynı İmana sahip, aynı cesarete sahip İslam savaşçılarına ev sahipliği yapmaktadır. Geçmişte olduğu gibi yine bütün küfür dünyasına meydan okumakta ve küfür ordularıyla çarpışmaktadır. Bazı kaynaklar Horasan'dan gelen Siyah sancaklı bir ordunun Hz Mehdi (R.A)'ın saltanatını hazırlayacağını bildirmektedir. Doğrusunu en iyi Yüce Allah bilir.

İslam'ın yeni gücü Selçuklular Abbasi Halifesinin davetiyle Komutan Tuğrul Beyin liderliğinde Irak topraklarına geldiler. Abbasi Halifeliğini Şii Büveyhoğulları'nın baskısından kurtardılar. Abbasi Hanedanı ile akrabalıklar kurdular. Halife, Tuğrul Beye "Doğunun ve Batının Sultanı" ünvanını verdi. Şii Büveyhoğulları belası uzun çatışma ve mücadeleler sonunda yok edildi.

Bizans'a karşı da başarılı savaşlar veren Komutan Tuğrul Bey vefat edince yerine tarihe, İslam'a en büyük hizmetleri yapan büyük bir İslami devlet adamı olarak geçen Nizamulmülk'ün de desteği ile küçük yaşlarından beri cihad meydanlarında olan cesur İslam savaşçısı, Halifenin ona verdiği unvan ile "Fetihler Babası" Komutan Muhammed Alparslan geçti.

Komutan Muhammed Alparslan ve Nizamülmülk Orta Asya'da İslam birliğini sağlayıp güçlendirdiler ve Orta Asya Müslümanlarına birbirleriyle değil, İslam düşmanlarıyla savaşılması gerektiğini bildirdiler. Büyük destek kazanan Komutan Muhammed Alparslan ileri harekata başladı ve Kafkasya ve Anadolu'ya bir dizi akın başlattı. Kafkasya'da Gürcistan, Ermenistan, Anadolu'da da Doğu Anadolu bölgesi fethedildi. Fethedilen kalelerden bir tanesi öyle güçlü korunuyordu ki "zaptedilemez" ünvanına sahip olmuştu. Yüce Allah'ın izniyle bu kale de fethedildi. Bu olaydan sonra Komutan Muhammed Alparslan'a halife tarafından "Fetihler babası" ünvanı verildi.

Halifelik Şii Büveyhoğulları'nın baskısından kurtulmuştu. Kafkasya ve doğu Anadolu'da İslam düşmanları dize getirilmişti. Anadolu'nun kapıları yavaş yavaş Müslümanlara açılıyordu. İslam Ümmeti Fetihler babası mübarek Komutanının liderliğinde zaferden zafere koşuyor, Güçlü ve izzetli günlerine geri dönüyordu. Şimdi, tam 2 yüzyıl boyunca Ehli Sünnet Müslümanlara zulmeden, binlerce Müslümanı katleden, ikinci bir Hilafet merkezi kurarak İslam Ümmetini bölen, haçlılara yardımcı olan, sahabe düşmanlığı yapan ve bunu yayan Fatımilere sıra gelmişti. Komutan Muhammed Alparslan büyük bir ordu ile sefere çıktı. Mısır'a gitmek ve bu fitneye bir son vermek istiyordu. Fatımi kalelerini fethetmeye başlamıştı ki çok daha büyük başka bir sorun baş gösterdi. Bizanslılar yeni İslam gücünü tanımışlar ve zaptedilemez adını verdikleri kalelerinin önünde tattıkları acıların intikamını almak ve Selçuklu gücünü yok etmek için Avrupa topraklarından da aldıkları yardımlarla ve ücretli askerlerle doğulu ve batılı birçok tarihçiye göre 600 bin kişilik bir ordu ile büyük bir haçlı seferi başlattılar. (12. yüzyıl da yaşamış ermeni bir tarihçi olan Edessalı Matta Bizans ordusunun sayısını 1 milyon olarak veriyor.)Bu haçlı ordusu sadece milyona yaklaşan askerden oluşmuyordu. 800 mandanın çektiği nal ve çivileri taşıyan 400 araba ile içlerinde silah, mancınık ve diğer savaş aletlerinin bulunduğu 1000 araba mevcuttu. Bunlar arasında 1200 kişi tarafından çekilen ve on kantar ağırlığında taşlar fırlatabilen çok büyük bir mancınığın da yer aldığı çeşitli tarih kaynaklarında bildirilmiştir. Yeni Bizans imparatoru franklar, normanlar, Slavlar, Gotlar, Rumlar, Ermeniler, hristiyan uz ve Peçenekler, gürcüler ve daha kaç tane milletten oluştuğunu bilemediğimiz bu haçlı deryası ile neden bu sefere çıkıyordu? Kendisinden öğrenelim: "doğu hudutlarımızda büyük bir İslam tehlikesi belirmiştir. Bu tehlikeyi büyümeden ortadan kaldırmalıyız. Ordunun başında; bu tehlikeyi kesin olarak kaldırmaya gidiyorum." İşte böyle söylüyordu başarılı savaşları ile tanınmış yeni Bizans kralı Romen Diyojen. O da kendi tabirleriyle İslam tehlikesini ortadan kaldırmaya geliyormuş. Birilerinin sözleriyle ifade edilmeye çalışılırsa: irtica ile mücadele ediyormuş yani. İşte İslam böyle bir güçtür. Bu gün olduğu gibi o günde zalim kafirlerin kalplerini korku ile doldurmuştur. Bu gün olduğu gibi o günde İslam bir yerde yükselişe geçti mi tüm zalim küfür orduları hemen oraya saldırıya geçmiştir. Bizans'ın yeni kralının birçok hayali vardır; kendisini İskender'e benzetir. Tüm doğuyu ele geçireceğini , İslam Ülkelerinin tamamında hakim olacağını, hatta Selçuklu merkezi Horasan'a dahi gireceğini düşünür. Camilerin hepsini kiliseye çevireceğim. Alparslan'ı zincire vuracağım diyerek kinini kusar. Onun ideali Selçuklu gücünü durdurmak değil, bu gücü yok etmek ve İslam ülkelerini tamamen ele geçirmektir. Bu yüzden bütün kaynaklarını seferber edip bu seferi hazırlamıştır.

Uçsuz bucaksız ordusu ile anadolu'ya geçen Romen Diyojen Halep de bulunan Sultan'a elçiler gönderir ve İslam ordularının fethettiği şehirleri geri ister. Bu teklif Komutan Muhammed Alparslan tarafından reddedilir. Sultan Mısır seferinden vazgeçer ve haçlı ordusu ile savaş hazırlıklarına başlar. Durumu Abbasi Halifesine bildirir. Savaş başlamadan evvel Halife El Kaim'in gönderdiği İbnül mahleban'ı değerli komutanlarından Sav Tigin'le birlikte Diyojen'e elçi gönderir. Bu heyet Bizans ordugahın da hafife alınıp, hakarete uğrar. Diyojen heyet başkanına; "Kışlamak

için İsfahan'ın mı, yoksa Hemedan'ın mı" daha iyi olduğunu sorar. Sulh teklifini şiddetle reddedip; Sultanınıza söyleyiniz; kendileriyle sulh müzakerelerini Rey' de yapacağım, ordumu İsfahan' da kışlatıp, Hemedan' da sulayacağım" der. Heyet başkanı da Diyojen'e "atlarınızın Hemedan'da kışlayacağından ben de eminim, fakat sizin nerede kışlayacağınızı bilemiyorum" diyerek gereken karşılığı verir.

İslam Ümmetine, yüce Şeriata, ehli sünnet Hilafetine gücü ve izzeti kazandırmak için yola çıkan Selçuklular, karşılarında bu inanılması güç kalabalığa ve binlerce silahlı araca sahip haçlı ordusunu bulunca, büyük bir sıkıntı yaşamadıklarını söylemek haksızlık olur. Haçlı zalimlerinin İslam dünyasında büyük tahribat ve katliam yapma ihtimali de büyük bir endişeye sebep olmuştur.

Korkunç büyüklükteki haçlı ordusunun karşısında İslam ordusunun gücü nedir? En iyi tahminlere göre 30 bin kişilik bir gücü vardır. Bizans ordusunun sahip olduğu ölümcül araçların hiçbirisine de sahip değildir. Fakat İslam ordusuna büyük moral katacak çok güzel bir gelişme olur. Molla Ali Yahya Manzuri isimli Kürt komutanın liderliğinde 20 bin Kürt Mücahit Selçuklu ordusuna katılır. Artık İslam Ordusunun mevcudu da yaklaşık 2 misli artmıştır. Her ne kadar düşmanın sayısı ve silahları çok daha fazla olsa da bu ordu İslam ordusudur. Hepsi İmanlı askerlerden müteşekkildir. Onlar paralı asker değildir. Yüce Allah için bu meydana gelmişlerdir. Rabbimizin bildirdiği gibi "nice az topluluk Allah'ın izni ile çok topluluğa galip gelmiştir. RasulUllah'ın buyurduğu gibi 12 bin kişilik bir ordu sayı azlığından dolayı yenilmez.

Çoğunluğunu Türk ve Kürt Mücahitlerin oluşturduğu İslam ordusu büyük savaşa hazırdır artık. Komutan Muhammed Alparslan çarpışma öncesi Halife'den dua telep eder. Abbasi Halifesi, camilerde Cuma hutbesinde Sultanın ve ordusunun muzaffer olması için okunacak hutbe metni gönderir. Tüm İslam dünyasında Sultan ve İslam ordusunun zaferi için eller açılır, dualar yapılır.

Komutan Muhammed Alparslan, alim ve devlet adamlarının tavsiyesiyle, muharebeyi Cuma günü yapmayı tercih etti. 26 Ağustos Cuma günü askerlerini toplayan Sultan, atından inip secdeye vardı; "Ya Rabbi sana tevekkül ediyor, azametin karşısında yüzümü yere sürüyor ve senin uğrunda cihad ediyorum. Ya Rabbi niyetim halistir. Bana yardım et; sözlerimde hilaf varsa beni kahret!" diye dua etti. Sonra askerlerine dönerek; "Burada Allahü tealadan başka bir sultan yoktur, emir ve kader O'nun elindedir. Bu sebeple benimle birlikte cihad etmekte veya benden ayrılmakta serbestsiniz" dedi. Askerler coşarak hep bir ağızdan; "Asla emrinden ayrılmayacağız" karşılığını verdiler. Sonra hepsi ağlayarak helalleştiler. Sultan, beyazlar giydi. Atının kuyruğunu bağlayıp, eline er silahı olan gürzü alıp, şöyle hitap etti: "Askerlerim! Şehit olursam, bu beyaz elbise, kefenim olsun. O zaman rûhum göklere çıkacaktır. Benden sonra oğlumMelikşah'ı tahta çıkarınız ve ona bağlı kalınız. Zaferi kazanırsak, istikbal bizimdir." Bu nutuk ile hedefinin ne kadar yüce olduğunu gösteren ve İslam askerlerini coşturan sultan, Cuma namazından sonra harbe başlamak için harekete geçti.

Daha önce komutanlarıyla hilal taktiği ile savaşılması konusunda anlaşan sultan bu taktiği fevkalade bir şekilde askerleriyle birlikte uygulamaya koydu. Önce yoğun ok atışlarıyla Bizans ordusu yıpratıldı. Sonra sahte bir geri çekiliş başladı. Romen Diyojen Selçuklu ordusunun takip edilmesini emretti. Haçlı ordusu İslam ordusunu takip ediyor fakat sağ ve sol taraflarda ki Selçuklu kuvvetleri ok atışlarını sürdürüyordu. Romen diyojen buna aldırış etmedi ve asıl orduyu takip etmeye devam etti. Fakat üzerlerinde ki zırhlar Bizans ordusunu yavaşlatıyordu. İslam ordusu ise çok hızlıydı. Zaman geçtikçe Bizans ordusu daha fazla yıpranıyor, Selçuklu kuvvetlerine yetişmesi hiç mümkün gözükmüyordu. Bu arada sağ ve sol kanattaki İslam askerleri Bizans ordusunu çember içine almışlardı. Sahte bir geri çekiliş ile Bizans ordusunu tuzağa düşüren asıl Selçuklu kuvvetleri ise aniden geri döndüler ve tüm güçleriyle Bizans ordusuna saldırdılar. Şimdi çepeçevre kuşatılmış olan Bizans ordusuna her yerden Komutanları gibi şehadet aşığı Mücahitler saldırıya geçmişti. Bizans ordusunda ki hristiyan Peçenek ve uzlar saf değiştirdiler. Ermeniler de zaten nefret ettikleri Romen Diyojenin ordusunu bırakıp teslim oldular. Bütün bunlar da Yüce Allah'ın bir yardımıydı. Hadiste bildirildiği gibi: "Allah(cc) bu Dini, bu Dinden nasibi olmayanlarla da destekler." Romen Diyojen geri çekilme emri verdi. Fakat artık çok geçti. Bir süre sonra Bizans imparatoru Romen Diyojen yaralı halde bütün maiyeti ile birlikte esir edildi.

Malazgirt meydanındaki mücadeleden yenik çıkan İmparator, Sultan'ın huzuruna getirildiğinde, utancından başını kaldıramıyordu. Sultan Alparslan, onu nezaketle kabul edip oturttu, gönlünü aldı. Diyojen, muharebe öncesi, muazzam ordusunun Müslümanları muhakkak yeneceğine inandığını itiraf etti. Komutan Muhammed Alparslan; "Eğer zafer sizin olsaydı, bana ne yapardın?" diye sordu. Diyojen, öldürteceğini açıklayamadı. "Kamçılardım" cevabını verdi. Sultan; "Benim size ne yapacağımı düşünüyorsunuz?" diye sordu. "Ya öldürtürsünüz, yahut İslam memleketlerinde bir esir gibi dolaştırır, süründürürsünüz. Belki de... Fakat onu düşünmek bile istemiyorum; mümkün görmüyorum, ama... Belki de, affedersiniz!" dedi. Sultan , yenilgiye uğramış bir insanı daha da küçük düşürmek istemedi. Bizans İmparatorunu affetti. Ağır şartlarla antlaşma imzaladı. Fakat Romen Diyojen, dönüşünde Bizanslılar tarafından, Müslümanlardan görmediği hakaretlere uğrayıp öldürüldü. Yeni Bizans İmparatoru Yedinci Mihail, Diyojen'in Sultan ile yaptığı anlaşmayı kabul etmedi. Kazanılan büyük zaferden dolayı Abbasi Halifesi, Sultan'a tebrik ve teşekkür mektupları gönderdi. Birçok İslam şairi, Alparslan'ı öven kasideler yazdılar.

Orta Asyadan gelen muhacir Türkler ile onları Mezopotamya da misafir eden ensar Kürtlerin, Komutan Muhammed Alparslan'ın önderliğinde kazandığı bu zaferden sonra, on beş yıl içinde, Anadolu ele geçi-

rıldi. Bu zaferle, Anadolu'nun tapusu, Müslümanların eline geçti. Bu bakımdan, Malazgirt Zaferi, İslam tarihinde bir dönüm noktası oldu. Bu tarihten sonra artık RasulUllah(S.A.V)'in hendek savaşından sonra buyurduğu gibi: "artık onlar bizimle savaşa gelmeyecek. Biz onlarla savaşa gideceğiz" tam da bu şekilde tarihin akışı değişti. Artık bu cihad ile Anadolu da kardeşlikleri pekişen Türk ve Kürt halkları İslam'ın İmandan sonra en büyük emri cihad için omuz omuza yürüyüşlerine devam edecek, nice haçlı orduları ardı ardına mağlup edilecek. 2 bin sene kimsenin ele geçiremediği konstantin fethedilecek. RasulUllah'ın(S.A.V) övgüsüne ulaşılacak. Sonra ki dönem de ise Halifeliğin de alınmasıyla birlikte başka bir Mücahit halk, Sahabelerin evlatları Araplar da zaten destekledikleri Osmanlı birliğine katılacak ve dünya da yüzyıllarca İslam adaleti ve yüce İslam şeriatı uygulanacaktı. Bütün bu fetihler ve Ehli Sünnetin büyük hamisi Osmanlının da ortaya çıkmasına vesile olan savaş Malazgirt savaşıdır dersek inşaAllah abartmış olmayız. Bütün bu bilgiler dikkate alındığında Halifemizin Komutan Muhammed Alparslan'a fetihler babası ünvanını vermekle ne kadar doğru tespit yaptığını da görmüş olmaktayız.

Komutan Muhammed Alparslan Malazgirt zaferinden sonra asya da bir başka sefere çıktı ve sorun çıkaran bir asiyi yenilgiye uğrattı. Fakat yanında zincirlerinin çözülmesine izin verince bu asi sultana saldırarak onu hançerledi. Ağır yaralanan Sultan uğrunda savaştığı yüce Allah'a böylelikle şehid olarak(biz öyle kabul ediyoruz) ulaştı. Yüce Allah Komutan Muhammed Alparslan'a küçük yaşlarından beri cihad meydanlarında olmayı nasip ettiği gibi şehidlik nimetini de nasib etti. RasulUllah(S.A.V) buyurdu ki: "hayra vesile olan hayrı yapan gibidir." Öyleyse Komutan Muhammed Alparslan'ın sevabını bir düşünelim. Malazgirt zaferi, anadolunun fethi, İstanbulun fethi, halifelik, üç kıta yedi deniz de Halifeliğin hakimiyeti.bütün bunlara vesile olmak yüce Allah'ın sadece Fetihler babası Muhammed Alparslan gibi mücahitlere nasip ettiği bir lütuftur. Her devirde böyle Mücahitleri var eden ve dinini koruyan Yüce Allah'a sonsuz hamd olsun.

Yüce Allah'tan dileğimiz, Müslüman ve mücahit tüm halkları, Komutan Muhammed Alparslan döneminde olduğu gibi yeniden İman ve İslam yolunda, Tevhid ve Cihad kardeşliği içinde görmek, Türk ve Kürt halkları gibi Müslüman ve Mücahit halkların kardeşliklerini yok etmeye çalışan kafirler ve münafıkların da fitnelerinin paramparça olduğunu tüm Ümmetle birlikte müşahede etmektir. Bir yüzyıl önce Osmanlı için tüm cephelerde canla başla çarpışan Müslüman Araplarla Müslüman Türklerin arasını açtıkları gibi bu gün de kafir ve münafıklar senelerdir Türklerin ve Kürtlerin arasını açmaya çalışıyorlar. Neden? Çünkü Müslüman halklar bir araya gelince ve hep birlikte Yüce Allah'ın ipine sımsıkı sarılınca, İslam Ümmeti Hakkın ve Adaletin şahidi olma vazifesini yaparak kafirlerin fitne ve zulümlerine son veriyor da onun için. Fakat istedikleri kadar istemesinler. Allah(cc) nurunu tamamlayacaktır. Kafirler istemeseler bile. ■

Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. Bir kısmı da beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.
(33/Ahzâb, 23)

Sözünde Dura

Sözünde Duranlar
Muhammed YILMAZ

Anadolu'nun farklı bölgelerinden cihad meydanlarına giden şehidlerimizi bu sayımızdan itibaren "Sözünde Duranlar" isimli köşemizde yayınlıyoruz.

Siz de tanıdığınız bir şehidin hayat hikayesi, resimleri ve varsa vasiyetini **islamdunyasidergisi@gmail.com** adresine gönderebilir, şehidlerimizin unutulmaması ve anılması için yaptığımız bu çalışmaya iştirak edebilirsiniz. Bu sayımızda şehidler diyarı Adıyaman ve Konya illerimizden iki şehidimize yer veriyoruz. Allah azze ve celle şehadetlerini kabul eylesin, bizler için onları şefaatçi kılsın.

Adıyaman'ın Yiğit Evladı:
Şehid Aydın PAMUK

1983 Adıyaman doğumlu olan Aydın; hayatının büyük bir kısmını İstanbul'da geçirdi. Aydın 17 yaşında tevhidi öğrenmişti. Öğrendiklerini hayatında uygulamakta gecikmedi. İslami yaşantısına uygun olmadığından dolayı, geliri çok iyi olan işini bırakıp, sadece İslami yaşantısına uygun olduğu gerekçesiyle, çok daha az ücretle, başka işlerde çalışarak dinini işine tercih eti. Bu arada dünya Müslümanlarının maruz kalmış olduğu zulümler ve işkenceler, cihad edilmesi gerektiğini bildiriyordu. Aydın da cihadın kendisine farz olduğunu kavrayıp, üzerine düşeni yapmak istiyordu. Cihada çıkmalıydı. Cihad için yol aramaya başladı. 2003'te Afganistan Cihadı'na katıldı. Askeri eğitimini tamamladıktan sonra, o da mücahidlerin arasındaki yerini aldı. Bir süre cihadına devam ettikten sonra Türkiye'ye geri döndü. 2005 yılında tekrar Afganistan'a geldi. Allah'ın dilediği kadar cihadına kaldığı yerden devam etti. Daha sonra 2006 yılında Irak cihadına katılabilmek için tekrar Türkiye'ye geri döndü. Irak'a gitmeyi çok istemesine ve bunun için çok uğraşmasına rağmen, bu isteği gerçekleşmedi. Irak'a gidemeyince Türkiye'ye dönmesinden 5 ay kadar sonra 2006'da Afganistan'a son kez tekrar döndü.

3 yıl kadar daha Afganistan'daki cihadına devam etti. Bu süre içerisinde Allah ona Afganistan'da evlilik de nasip etti. Ancak evliliğinin 4. ayında Allah onu katına şehid olarak alacaktı. Aydın; 2009 yılında bir operasyona hazırlanırken, 4 kardeşle beraber NATO birliklerinin füze saldırısında şehid oldu. O'nu tanıyan kardeşler; "Aydın yumuşak başlı, güzel huylu idi. O'nu çok severdik. Çok takvalı bir kardeşti" diyor ve güzel hasletlerinden bahsederek O'nu yad ediyorlar. Bir kardeşe nasihati şöyle idi: "Sahip olduğundan her zaman en güzelini kardeşine ver." Allah şahadetini kabul etsin.

Canını Allah'a Satan Genç:
Şehid A.Yasir SÖNMEZ

Yasir 1986'da Konya'da doğdu. Allah ona takvalı ve ilimli bir aile nasip etmişti. İslami bir terbiye ile büyüyen Yasir, küçüklüğünden itibaren Kuran, Hadis ve Arapça öğrenmeye başlamıştı. Hem ilim öğreniyor hem de öğrendiğini etrafındaki arkadaşlarına anlatarak tebliğ çalışması yapıyordu. Birçok gencin tevhid ile tanışmasına sebep olmuştu. Gençlik çağlarına geldiğinde, dünyada olup bitenin farkına varmış, bunun küfür ve İslam arasında kıyamete kadar sürecek olan savaş olduğunu kavramıştı. Artık cihada çıkmanın vakti gelmişti. Belki bir yol bulabilirim hem de Arapçamı ve ilmimi geliştiririm diyerek, ailesinin de desteğiyle Sudan'a gitti. Arapça ve İslami ilimleri öğrenmeye başlamıştı. Bir süre Sudan'da kaldıktan sonra Çeçenistan'a gitmek için Türkiye'ye dönüp hazırlıklarını tamamladı ve beklemeye başladı. Etrafındaki bazı kişiler ona Türkiye'de kalmasını, burada kendisine daha çok ihtiyacın olduğunu söylüyorlar ve onu alıkoymaya çalışıyorlardı.

Tüm bunlara rağmen Yasir hiç karamsar değildi. Kitaplardan cihad ile alakalı rivayet ve kıssaları okuyor, gözleri ışıl ışıl parlıyordu. "Bu canı Allah için ver. Seni yaratan rabbine sat bu canı" diyordu arkadaşına. "Rabbine kavuşmak, altlarından ırmaklar akan cennetlerde ve Allah'ın senden razı olduğu bir şekilde ebedi yaşamak" diyordu ve susuyordu. Yasir; gerçekten şehadete susamış bir kardeşti. Hiç yılmadı. 2007'de Afgan cihadına çıktığında, evleneli henüz 1 sene bile olmamıştı. Kardeşleri onu çok severdi. Mizahlı ve yumuşak bir kişiliği vardı. O sözünde durdu ve 2007'nin Ekim ayında katıldığı bir operasyonda şehid oldu. Şehid olduğunda doğacak olan çocuğundan haberi yoktu. Yasir'in şehadeti Konya'daki birçok müslümana cihadı hatırlatmış ve bazı gençlerin de cihada gitmesine vesile olmuştu. O'nu yetiştiren, eğiten ve İslam'a adayan ailesini de hiçbir zaman unutmamıştı. Kardeşin ailesine rabbimizden sabır, oğulları vesilesiyle de hayır ve ecirler diliyoruz. Allah onlardan razı olsun ve onları Yasir ile cennette buluştursun inşallah. Allah şahadetini kabul etsin.

Not Defteri

Muvahhidlerin Kaderi

- *Ben öyle inanıyorum ki, tertemiz, saf Tevhid'e dayanan ve taraftarları sadece Allah için olan İslam devleti Allah'ın lütfuyla yalnızca ehline nasip olacaktır. Ancak, zaafa düşmemeleri, kişisel bazı çıkarlar için veya taraftar toplayıp çoğalmak için sünnetten ve dinden taviz vermemeleri şartıyla...*
- *Evet, ey Ehl-i Tevhid ve cihad! Canınıza tak dedi, sizi himaye edenler az, hasımlarınız çoktur. Ama unutmayın ki,merhametlilerin en merhametlisi olan Allahu Teala'nın kapıları her zaman size açıktır.*
- *Evet, ey Ehl-i hak! Henüz vücutlarımız testere ile biçilmedi ve biz henüz, "Allah'ın yardımı ne zaman" diyecek duruma gelmedik.*
- *Evet, ey Ehl-i Tevhid ve cihad! Liderlerimiz hapsedilmekte ve öldürülmektedirler. Ancak bunlar yol ücretleri ve Sünnetullah'ın icabıdır.*
- *Evet, ey Ehl-i Tevhid ve cihad! Ömer Abdurrahman zindana atılır, zincirlere vurulur; ama içleri boş sarıklar eğlenir, oynar ve tağutların şu ana kadar halk tarafından bilinmeyen faziletlerinden bahsederler.*
- *Evet, ey Tevhid ve cihad ehli! Topyekün bütün insanların oklarına hedef oldunuz; doğu ve batı kuvvetleri şiddetle size saldırdı; bid'at fırkalar ve şikak ehli sizden uzak olduklarını ilan ettiler. Ancak bunlar (inşaallah) zafer öncesi meydana gelen ve zaferi müjdeleyen olaylardır.*
- *Bitkinlik ve değişmekten sakının. Değiştiğiniz halde ölümün size gelmesinden tekrar tekrar sakının.*

Ebû Katâde el-Filistinî (Allah onu esaretten kurtarsın)